

ΕΣΔΡΑΣ Α' (Μασ. Έσδρας)

Α ΕΣΔΡΑΣ 1

- A Εσδ. 1,1 Καὶ ἤγαγεν Ἰωσίας τὸ πάσχα ἐν Ἱερουσαλήμ τῷ Κυρίῳ αὐτοῦ καὶ ἔθυσε τὸ πάσχα τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου
- A Εσδ. 1,1 Μετὰ τον καθαρισμὸν του ναοῦ ἀπὸ τον μολυσμὸν της εἰδωλολατρείας και την ἐπισκευὴν του και μετὰ την εὔρεσιν του βιβλίου του νόμου, ο Ἰωσίας ἐώρτασε το Πάσχα του Κυρίου του εἰς την Ἱερουσαλήμ και ἐθυσίασε τον πασχάλιον ἀμνὸν την δεκάτην τετάρτην ἡμέραν του πρώτου ἰουδαϊκοῦ μηνός.
- A Εσδ. 1,2 στήσας τοὺς ἱερεῖς κατ' ἐφημερίας ἐστολισμένους ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Κυρίου.
- A Εσδ. 1,2 Εγκατέστησε τους ἱερεῖς σύμφωνα με τὰς τάξεις αὐτῶν, στολισμένους με τὰ ἱερατικά των ἄμφια στον ναὸν του Κυρίου.
- A Εσδ. 1,3 καὶ εἶπε τοῖς Λευίταις, ἱεροδοῦλοις τοῦ Ἰσραὴλ, ἀγιάσαι ἑαυτοὺς τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ θέσει τῆς ἁγίας κιβωτοῦ τοῦ Κυρίου ἐν τῷ οἴκῳ, ᾧ ᾠκοδόμησε Σαλωμών ὁ τοῦ Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς·
- A Εσδ. 1,3 Διέταξε τους Λευίτας, οἱ οποίοι εἶχαν ταχθῇ εἰς την υπηρεσίαν του ναοῦ ὑπὲρ του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, να εξαγνισθοῦν σύμφωνα με τον νόμον του Κυρίου και να προσφέρουν τὰς θυσίας ἐκεῖ, ὅπου ὑπάρχει ἡ Κιβωτὸς του Κυρίου, δηλαδὴ στον ναόν, τον ὁποῖον εἶχεν ἀνοικοδομήσει ὁ Σολομών ὁ βασιλεὺς, ὁ υἱὸς του Δαυὶδ.
- A Εσδ. 1,4 οὐκ ἔσται ὑμῖν ἄραι ἐπ' ὧμων αὐτήν· καὶ νῦν λατρεύετε τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν καὶ θεραπεύετε τὸ ἔθνος αὐτοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐτοιμάσατε κατὰ τὰς πατρίδας καὶ τὰς φυλάς

ὑμῶν κατὰ τὴν γραφὴν Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ καὶ
κατὰ τὴν μεγαλειότητα Σαλωμών τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

A Εσδ. 1,4

Εἶπε δε πρὸς αὐτοὺς· “δεν θα ἔχετε πλέον τὴν υποχρέωσιν
να φέρετε ἐπὶ τῶν ὤμων σας αὐτὴν τὴν Κιβωτὸν. Καὶ τώρα
προσφέρατε τὰ τῆς λατρείας εἰς Κυρίον τὸν Θεὸν σας,
ἐξυπηρετήσατε τὸν ἰσραηλιτικὸν λαὸν τοῦ καὶ ἐτοιμάσατε
τὴν θυσίαν τῶν πασχαλινῶν ἀμνῶν κατὰ τὰς φυλάς καὶ τὰς
οικογενείας σας σύμφωνα με τὴν ἐντολὴν τοῦ Δαυὶδ,
βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ σύμφωνα με τὴν καθορισθεῖσαν
μεγαλοπρέπειαν ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τοῦ Σολομώντος.

A Εσδ. 1,5

καὶ στάντες ἐν τῷ ἁγίῳ κατὰ τὴν μεριδάρχίαν τὴν
πατρικὴν ὑμῶν τῶν Λευιτῶν, τῶν ἔμπροσθεν τῶν
ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἰσραὴλ,

A Εσδ. 1,5

Σταθήτε, λοιπὸν, στὸν ναὸν τοῦ Κυρίου εἰς τὴν θέσιν σας
σύμφωνα με τὴν διαίρεσιν τῶν πατριαρχικῶν σας
οικογενειῶν, σεις οἱ Λευῖται, οἱ ὁποῖοι ἔχετε ἐκλογὴν ἀπὸ τὸν
Θεὸν νὰ ἴστασθε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς λατρείας ἐμπρὸς
ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀδελφοὺς σας τοὺς Ἰσραηλίτας.

A Εσδ. 1,6

ἐν τάξει θύσατε τὸ πάσχα καὶ τὰς θυσίας ἐτοιμάσατε
τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν καὶ ποιήσατε τὸ πάσχα κατὰ τὸ
πρόσταγμα τοῦ Κυρίου τὸ δοθὲν τῷ Μωυσῇ.

A Εσδ. 1,6

Προσφέρατε κατὰ τὴν καθωρισμένην τάξιν τὸν πασχαλινὸν
ἀμνὸν καὶ ἐτοιμάσατε τὰ μερίδια τῶν θυσιῶν διὰ τοὺς
ἀδελφοὺς σας καὶ γενικῶς εορτάσατε τὴν εορτὴν τοῦ
Πάσχα σύμφωνα με τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου, ἡ ὁποία ἐδόθη
στὸν Μωϋσέα”.

A Εσδ. 1,7

καὶ ἔδωρῆσατο Ἰωσίας τῷ λαῷ τῷ εὐρεθέντι ἀρνῶν καὶ
ἐρίφων τριάκοντα χιλιάδας, μόσχους τρισχιλίους· ταῦτα
ἐκ τῶν βασιλικῶν ἐδόθη κατ’ ἐπαγγελίαν τῷ λαῷ καὶ
τοῖς ἱερεῦσι καὶ Λευίταις.

A Εσδ. 1,7

Κατόπιν ὁ Ἰωσίας προσέφερε διὰ τὸν παρευρεθέντα κατὰ
τὴν εορτὴν τοῦ Πάσχα ἐκεῖ λαὸν τριάκοντα χιλιάδας ἀμνοὺς

και ερίφια και τρεις χιλιάδας μόσχους. Αυτά εδόθησαν κατά διαταγήν του βασιλέως από την βασιλικήν περιουσίαν στον λαόν, τους ιερείς και τους Λευίτας.

A Εσδ. 1,8 καὶ ἔδωκε Χελκίας καὶ Ζαχαρίας καὶ Ἡσκῆλος οἱ ἐπιστάται τοῦ ἱεροῦ τοῖς ἱερεῦσιν εἰς πάσχα πρόβατα δισχίλια ἑξακόσια, μόσχους τριακοσίους.

A Εσδ. 1,8 Επίσης οι προϊστάμενοι του ναοῦ ο Χελκίας, ο Ζαχαρίας και ο Ησκήλος ἔδωκαν στους ιερείς δια το Πασχα δύο χιλιάδας ἑξακόσια πρόβατα και τριακοσίους μόσχους.

A Εσδ. 1,9 καὶ Ἰεχονίας καὶ Σαμαίας καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀδελφὸς καὶ Ἀσαβίας καὶ Ὀχιῆλος καὶ Ἰωρὰμ χιλιάρχοι ἔδωκαν τοῖς Λευίταις εἰς πάσχα πρόβατα πεντακιχίλια, μόσχους ἑπτακοσίους.

A Εσδ. 1,9 Ο Ιεχονίας, ο Σαμαίας, ο Ναθαναήλ ο αδελφός, ο Ασαβίας, ο Οχιήλος και ο Ιωράμ, οι χιλιάρχοι αρχηγοί ἔδωκαν στους Λευίτας δια το Πασχα πέντε χιλιάδες πρόβατα και ἑπτακοσίους μόσχους.

A Εσδ. 1,10 καὶ ταῦτα τὰ γενόμενα· εὐπρεπῶς ἔστησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἔχοντες τὰ ἄζυμα κατὰ τὰς φυλάς καὶ κατὰ τὰς μεριδαρχίας τῶν πατέρων ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ προσενεγκεῖν τῷ Κυρίῳ κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ Μωυσῆ, καὶ οὕτω τὸ πρῶϊνόν.

A Εσδ. 1,10 Ως ἐξῆς δε εωρτάσθη το Πασχα· Οι ιερείς και οι Λευίται, οι ἔχοντες τα ἄζυμα, εστάθησαν ευπρεπῶς με την στολήν των κατὰ τας φυλάς και τας ομάδας των προγόνων των ἔμπροσθεν του λαοῦ, δια να προσφέρουν την θυσίαν σύμφωνα με ὅσα εἶναι γραμμένα στο βιβλίον του Μωϋσέως. Ετσι ἔκαμαν και κατὰ την πρῶϊνήν θυσίαν.

A Εσδ. 1,11 καὶ ὥπτησαν τὸ πάσχα πυρὶ ὡς καθήκει, καὶ τὰς θυσίας ἤψησαν ἐν τοῖς χαλκείοις καὶ λέβησι μετ' εὐωδίας καὶ ἀπήνεγκαν πᾶσι τοῖς ἐκ τοῦ λαοῦ.

A Εσδ. 1,11 Εψησαν τον πασχαλινόν αμνόν στο πυρ, ὅπως ο νόμος

καθώριζε, τα δε κομμάτια των προσφερομένων θυσιών υπό τας ευωδίας των θυμιαμάτων τα έβρασαν μέσα εις λέβητας και χαλκίνας χύτρας και έπειτα τα προσέφεραν εις όλον τον λαόν.

A Εσδ. 1,12 μετὰ δὲ ταῦτα ἡτοίμασαν ἑαυτοῖς τε καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἀδελφοῖς αὐτῶν υἱοῖς Ἀαρών·

A Εσδ. 1,12 Κατόπιν ἀπὸ τας προσφερθείσας θυσίας ἡτοίμασαν το πασχαλινὸν γεῦμα δια τους εαυτοὺς των και δια τους ιερεῖς, τους αδελφούς των, οι οποίοι κατήγοντο ἀπὸ την οικογένειαν του Ααρών.

A Εσδ. 1,13 οἱ γὰρ ἱερεῖς ἀνέφερον τὰ στέατα ἕως ἁωρίας, καὶ οἱ Λευῖται ἡτοίμασαν ἑαυτοῖς καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἀδελφοῖς αὐτῶν υἱοῖς Ἀαρών.

A Εσδ. 1,13 Ητοίμασαν δε οι Λευῖται το πασχαλινὸν γεῦμα των δια τον εαυτὸν των και δια τους ιερεῖς αδελφούς των, απογόνους της οικογενείας Ααρών, επειδὴ οι ιερεῖς ἦσαν απησχολημένοι και προσέφερον εις θυσίαν τα λιπαρά μέρη των θυσιών μέχρι νυκτός.

A Εσδ. 1,14 καὶ οἱ ἱεροψάλται υἱοὶ Ἀσάφ ἦσαν ἐπὶ τῆς τάξεως αὐτῶν, κατὰ τὰ ὑπὸ Δαυὶδ τεταγμένα καὶ Ἀσάφ καὶ Ζαχαρίας καὶ Ἐδδινούς ὁ παρὰ τοῦ βασιλέως,

A Εσδ. 1,14 Και οι ιεροψάλται, οι απόγονοι του Ασάφ, ἦσαν εις τας καθωρισμένας θέσεις των, ὅπως ο Δαυὶδ εἶχε διατάξει, και ο Ασάφ και ο Ζαχαρίας και ο απεσταλμένος του βασιλέως Εδδινούς.

A Εσδ. 1,15 καὶ οἱ θυρωροὶ ἐφ' ἑκάστου πυλῶνος· οὐκ ἔστι παραβῆναι ἕκαστον τὴν ἑαυτοῦ ἐφημερίαν, οἱ γὰρ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται ἡτοίμασαν αὐτοῖς.

A Εσδ. 1,15 Οι θυρωροὶ ἐπίσης εστέκοντο εις κάθε πύλην. Κανείς ἀπὸ αυτοὺς δεν ἔλειπεν ἀπὸ την θέσιν του, διότι οι αδελφοὶ των, οι Λευῖται, εἶχον ετοιμάσει και δι' αυτοὺς το πασχαλινὸν γεῦμα.

- A Εσδ. 1,16 καὶ συνετελέσθη τὰ τῆς θυσίας τοῦ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἀχθῆναι τὸ πάσχα καὶ προσαχθῆναι τὰς θυσίας ἐπὶ τὸ τοῦ Κυρίου θυσιαστήριον κατὰ τὴν ἐπιταγὴν τοῦ βασιλέως Ἰωσίου.
- A Εσδ. 1,16 Ἐτσι δε κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην ἐτελείωσαν κανονικῶς καὶ πλήρως αἱ υπηρεσίαι δια την θυσίαν προς τον Κυριον. Ἐωρτάσθη το Πασχα καὶ αἱ θυσίαι στον ναόν του Κυρίου προσεφέρθησαν κανονικῶς σύμφωνα με την διαταγὴν του βασιλέως Ἰωσίου.
- A Εσδ. 1,17 καὶ ἡγάγosan οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ εὐρεθέντες ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ τὸ πάσχα καὶ τὴν ἐορτὴν τῶν ἀζύμων ἡμέρας ἑπτὰ.
- A Εσδ. 1,17 Οἱ Ἰσραηλίται, οἱ οποίοι σαν τότε παρόντες εἰς την Ἱερουσαλήμ, ἐώρτασαν το Πασχα καὶ την εορτὴν των ἀζύμων ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας.
- A Εσδ. 1,18 καὶ οὐκ ἦχθη τὸ πάσχα τοιοῦτον ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν χρόνων Σαμουὴλ τοῦ προφήτου,
- A Εσδ. 1,18 Τέτοιο Πασχα, ἀπὸ της εποχῆς του προφήτου Σαμουὴλ καὶ ἐντεῦθεν, δεν εἶχεν εορτασθῇ στον ἰσραηλιτικὸν λαόν.
- A Εσδ. 1,19 καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τοῦ Ἰσραὴλ οὐκ ἡγάγosan πάσχα τοιοῦτον, οἷον ἤγαγεν Ἰωσίας καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ὁ εὐρεθεὶς ἐν τῇ κατοικήσει αὐτῶν ἐν Ἱερουσαλήμ·
- A Εσδ. 1,19 Οἱ οἱ βασιλεῖς του ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ δεν ἐώρτασαν παρόμοιον Πασχα, ὡσάν αὐτό που ἐώρτασεν ο Ἰωσίας, οἱ ἱερεῖς, οἱ Λευῖται οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται, οποίοι ἦσαν παρόντες στον τόπον τι κατοικίας των, την Ἱερουσαλήμ.
- A Εσδ. 1,20 ὁκτωκαιδεκάτῳ ἔτει βασιλεύοντος Ἰωσίου ἦχθη τὸ πάσχα τοῦτο.
- A Εσδ. 1,20 Αὐτό δε το Πασχα ἐωρτάσθη κατὰ το δέκατον ὀγδοὸν ἔτος της βασιλείας του Ἰωσίου.

- A Εσδ. 1,21 καὶ ὠρθώθη τὰ ἔργα Ἰωσίου ἐνώπιον τοῦ Κυρίου αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ πλήρει εὐσεβείας.
- A Εσδ. 1,21 Ἐτσι δε ευωδώθη ο Ιωσίας εις τα ἔργα του ἐνώπιον του Κυρίου δια την μεγάλην αὐτοῦ ευσέβειαν, που ἐγέμιζε καρδίαν του.
- A Εσδ. 1,22 καὶ τὰ κατ' αὐτὸν δὲ ἀναγέγραπται ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις, περὶ τῶν ἡμαρτηκόντων καὶ ἡσεβηκόντων εἰς τὸν Κύριον παρὰ πᾶν ἔθνος καὶ βασιλείαν, καὶ ἃ ἐλύπησαν αὐτὸν ἐν αἰσθήσει, καὶ οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου ἀνέστησαν ἐπὶ Ἰσραήλ.
- A Εσδ. 1,22 Τα κατ' αὐτὸν εἶναι γραμμένα εις προγενεστέρους χρόνους, το πως δηλαδή ημάρτησαν οἱ Ἰσραηλίται ἐνώπιον του Κυρίου καὶ παρεσύρθησαν ἐν τὴν ἀσέβειαν περισσότερον ἀπὸ ἄλλον λαὸν καὶ βασιλείον, καὶ πως ἐλύπησαν τον Κυριον παραβαίνοντες με πλήρη συνείδισιν τον θεῖον νόμον. Ἀλλὰ καὶ πως λόγοι του Κυρίου, οἱ σχετικοὶ με τον Ἰσραηλιτικὸν λαόν, ἐπραγματοποιήθησαν.
- A Εσδ. 1,23 Καὶ μετὰ πᾶσαν τὴν πρᾶξιν ταύτην Ἰωσίου συνέβη Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου ἐλθόντα πόλεμον ἐγεῖραι ἐν Χαρκαμὺς ἐπὶ τοῦ Εὐφράτου, καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ Ἰωσίας.
- A Εσδ. 1,23 Ἐπειτα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τα γεγονότα ο Φαραῶ, ο βασιλεὺς της Αιγύπτου ἐξεστράτευσε, δια να πολεμήσῃ την πόλιν Χαρκαμὺς ἐπὶ του Ευφράτου ποταμοῦ. Ο Ιωσίας ἐξῆλθε, δια να πολεμήσῃ ἐναντι του.
- A Εσδ. 1,24 καὶ διεπέμψατο πρὸς αὐτὸν βασιλεὺς Αἰγύπτου λέγων· τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ἐστι, βασιλεῦ τῆς Ἰουδαίας;
- A Εσδ. 1,24 Ο βασιλεὺς ὁμως της Αιγύπτου ἐστείλε πρέσβεις προς τον Ιωσίαν καὶ του εἶπε· “Τι διαφορὰ ὑπάρχει μεταξύ εμοῦ καὶ σου, βασιλεὺ της Ιουδαίας;
- A Εσδ. 1,25 οὐχὶ πρὸς σε ἐξαπέσταλμαι ὑπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ· ἐπὶ γὰρ τοῦ Εὐφράτου ὁ πόλεμός μου ἐστί. καὶ νῦν Κύριος

μετ' ἑμοῦ ἐστὶ, καὶ Κύριος μετ' ἑμοῦ ἐπισπεύδων ἐστίν·
ἀπόστηθι καὶ μὴ ἐναντιοῦ τῷ Κυρίῳ.

A Εσδ. 1,25 Εγὼ δεν ἔχω αποσταλή ἀπὸ τον Κυριον και Θεὸν εναντίον σου, ἀλλὰ ο πόλεμός μου γίνεται εναντίον των χωρῶν του Εφράτου. Ο Κυριος, λοιπόν, εἶναι μαζί μου. Ο Κυριος με ωθεῖ να σπεύσω στον πόλεμον αὐτόν. Απομακρύνσου λοιπόν και μη εναντιώνεσαι στον Κυριον”.

A Εσδ. 1,26 καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν ἑαυτὸν Ἰωσίας ἐπὶ τὸ ἄρμα αὐτοῦ, ἀλλὰ πολεμεῖν αὐτὸν ἐπεχείρει, οὐ προσέχων ῥήμασιν Ἰερεμίου προφήτου ἐκ στόματος Κυρίου·

A Εσδ. 1,26 Ἰωσίας ὅμως δεν ἐπέστρεψε με το ἄρμα του εἰς την Ἱερουσαλήμ, ἀλλὰ ἤρχισε να πολεμῇ εναντίον του Φαραώ της Αἰγύπτου και δεν ἔδωσε σημασίαν εἰς τα λόγια του προφήτου Ἰερεμίου, τα οποία ἐξήλθον ἀπὸ το στόμα του Κυρίου.

A Εσδ. 1,27 ἀλλὰ συνεστήσατο πρὸς αὐτὸν πόλεμον ἐν τῷ πεδίῳ Μαγεδδῶ, καὶ κατέβησαν οἱ ἄρχοντες πρὸς τὸν βασιλέα Ἰωσίαν.

A Εσδ. 1,27 Ο Ἰωσίας ἀντιθέτως ἔκαμε πόλεμον εναντίον του Φαραώ εἰς την πεδιάδα Μαγεδδῶ. Οἱ ἀρχηγοὶ του στρατεύματος του Φαραώ ἐπετέθησαν εναντίον του βασιλέως Ἰωσία τον ὁποῖον και ἐπλήγωσαν βαρέως.

A Εσδ. 1,28 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παισὶν ἑαυτοῦ· ἀποστήσατέ με ἀπὸ τῆς μάχης, ἡσθένησα γὰρ λίαν. καὶ εὐθέως ἀπέστησαν αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀπὸ τῆς παρατάξεως,

A Εσδ. 1,28 Ο βασιλεὺς Ἰωσίας διέταξε τους δούλους του και τους εἶπε· “«απομακρύνάτε με ἀπὸ το πεδῖον της μάχης, διότι ἐπληγώθηκα πολὺ βαρεῖά”. Ἀμέσως δε οἱ δούλοι του τον ἀπεμάκρυναν ἀπὸ το πεδῖον της μάχης.

A Εσδ. 1,29 καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ ἄρμα τὸ δευτέριον αὐτοῦ· καὶ ἀποκατασταθεὶς εἰς Ἱερουσαλήμ, μετήλλαξε τὸν βίον αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν τῷ πατρικῷ τάφῳ.

- A Εσδ. 1,29 Ανέβη στο δεύτερον αυτού ἄρμα και ἦλθεν εις την Ιερουσαλήμ, όπου και απέθανε. Ενεταφιάσθη στους τάφους των πατέρων του.
- A Εσδ. 1,30 καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ ἐπένθησαν τὸν Ἰωσίαν, καὶ ἐθρήνησεν Ἰερεμίας ὁ προφήτης ὑπὲρ Ἰωσίου, καὶ οἱ προκαθήμενοι σὺν γυναιξὶν ἐθρηνοῦσαν αὐτὸν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ ἐξεδόθη τοῦτο γίνεσθαι ἀεὶ εἰς ἅπαν τὸ γένος Ἰσραὴλ.
- A Εσδ. 1,30 Εἰς ολόκληρον την Ιουδαίαν επένθησαν τον Ιωσίαν. Ο προφήτης Ιερεμίας συνέθεσε θρηνώδη ωδήν δια τον Ιωσίαν. Οἱ δε θρηνωδοὶ μαζὴ με τας θρηνωδούσας γυναῖκας ἔψαλλον τους θρήνους αὐτοὺς ἕως αὐτὴν την ημέραν. Εξεδόθη δε και σχετικὸν διάταγμα να γίνεται πάντοτε εἰς ὅλον το ισραηλιτικὸν γένος αὐτὴ η θρηνωδία.
- A Εσδ. 1,31 ταῦτα δὲ ἀναγέγραπται ἐν τῇ βίβλῳ τῶν ἱστορουμένων περὶ τῶν βασιλέων τῆς Ἰουδαίας· καὶ τὸ καθ' ἓν πραχθὲν τῆς πράξεως Ἰωσίου καὶ τῆς δόξης αὐτοῦ καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου, τὰ τε προπραχθέντα ὑπ' αὐτοῦ καὶ τὰ νῦν, ἱστόρηται ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.
- A Εσδ. 1,31 Αυταὶ δε αι θρηνώδεις ωδαὶ εἶναι γραμμὲναι στο βιβλίον της ιστορίας των βασιλέων του Ιούδα. Καθε μία ἀπὸ τας ενεργείας του Ιωσία και τας πράξεις αὐτοῦ, ὅπως και η δόξα του και η σύνεσις του στον νόμον του Κυρίου, ὅλα ὅσα ἔχουν γίνει κατὰ τα προηγούμενα ἔτη και ὅσα ἐγιναν τελευταία, αναγράφονται στο βιβλίον των βασιλέων του Ισραὴλ και του Ιούδα.
- A Εσδ. 1,32 Καὶ ἀναλαβόντες οἱ ἐκ τοῦ ἔθνους τὸν Ἰεχονίαν υἱὸν Ἰωσίου ἀνέδειξαν βασιλέα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὄντα ἐτῶν εἴκοσι τριῶν.
- A Εσδ. 1,32 Επειτα ἀπὸ τα γεγονότα αὐτὰ ο λαὸς της Ιουδαίας ἐπῆραν και ἀνέδειξαν βασιλέα τον υἱὸν του Ιωσίου, τον Ιεχονίαν, ο

οποίος ἦτο ηλικίας εἴκοσι τριῶν ετῶν, ἀντί του πατρός του, του Ιωσίου.

A Εσδ. 1,33 καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ καὶ Ἱερουσαλὴμ μῆνας τρεῖς. καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν βασιλεὺς Αἰγύπτου τοῦ μὴ βασιλεύειν ἐν Ἱερουσαλὴμ

A Εσδ. 1,33 Αὐτὸς ἔμεινε βασιλεὺς στον Ἰσραηλιτικὸν λαὸν με πρωτεύουσαν τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τρεῖς μόνον μῆνας. Διότι ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου τὸν ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ τὴν βασιλείαν του, ὥστε νὰ μὴ εἶναι πλέον αὐτὸς βασιλεὺς.

A Εσδ. 1,34 καὶ ἐζημίωσε τὸ ἔθνος ἀργυρίου ταλάντοις ἑκατὸν καὶ χρυσίου ταλάντῳ ἐνί.

A Εσδ. 1,34 Επέβαλε δε στο ιουδαϊκὸν ἔθνος καὶ ἀποζημίωσιν ἰδικὴν του, ἑκατὸν ἀργυρὰ τάλαντα καὶ ἓνα τάλαντον χρυσίου.

A Εσδ. 1,35 καὶ ἀνέδειξε βασιλεὺς Αἰγύπτου βασιλέα Ἰωακὶμ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βασιλέα τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ.

A Εσδ. 1,35 Ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου ἀνέδειξε τότε βασιλέα τῆς Ἰουδαίας καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ τὸν ἀδελφὸν του Ἰεχονίου, τὸν Ἰωακὶμ.

A Εσδ. 1,36 καὶ ἔδῃσεν Ἰωακὶμ τοὺς μεγιστᾶνας, Ζαράκην δὲ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ συλλαβὼν ἀνήγαγεν ἐξ Αἰγύπτου.

A Εσδ. 1,36 Ὁ Ἰωακὶμ ἔθεσεν εἰς δεσμὰ τοὺς ἀρχοντας. Τὸν ἀδελφὸν του ὅμως τὸν Ζαράκην τὸν ἐπῆρε μαζὴ του καὶ τὸν ἔφερεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

A Εσδ. 1,37 Ἐτῶν δὲ ἦν εἴκοσιπέντε Ἰωακὶμ, ὅτε ἐβασίλευσε τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου.

A Εσδ. 1,37 Ὁ Ἰωακὶμ ἦτο εἴκοσι πέντε ετῶν, ὅταν ἀνεκηρύχθη βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἀλλὰ ἐπράξε τὸ μέγα ἀμάρτημα τῆς εἰδωλολατρείας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

A Εσδ. 1,38 μετ' αὐτὸν δὲ ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ δῆσας αὐτὸν ἐν χαλκείῳ δεσμῷ καὶ ἀπήγαγεν εἰς Βαβυλῶνα.

- A Εσδ. 1,38 Εναντίον αυτού επήλθεν ο βασιλεύς Ναβουχοδονόσορ και, αφού τον έδεσε με δεσμά χάλκινα, τον μετέφερεν αιχμάλωτον εις την Βαβυλώνα.
- A Εσδ. 1,39 καὶ ἀπὸ τῶν ἱερῶν σκευῶν τοῦ Κυρίου λαβὼν Ναβουχοδονόσορ καὶ ἀπενέγκας ἀπηρείσατο ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι.
- A Εσδ. 1,39 Ο Ναβουχοδονόσορ επήρε και άλλα ιερά σκεύη από τον ναόν του Κυρίου, τα έφερε μαζί του εις την Βαβυλώνα και τα ετοποθέτησεν στον ιδιόν του ναόν
- A Εσδ. 1,40 τὰ δὲ ἱστορηθέντα περὶ αὐτοῦ καὶ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτοῦ καὶ δυσσεβείας ἀναγέγραπται ἐν τῇ βίβλῳ τῶν χρόνων τῶν βασιλέων.
- A Εσδ. 1,40 Τα όσα αμαρτήματα διεπράχθησαν από τον βασιλέα Ιωακίμ, αι βδελυραί και ασεβείς πράξστου, είναι γραμμένα στο βιβλίον των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα.
- A Εσδ. 1,41 Καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἰωακίμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ· ὅτε γὰρ ἀνεδείχθη, ἦν ἐτῶν ὀκτώ.
- A Εσδ. 1,41 Αντί αυτού έγινε βασιλεύς ο υιός του, ο Ιωακίμ. Αυτός έγινε βασιλεύς, όταν ήτο οκτώ ετών.
- A Εσδ. 1,42 βασιλεύει δὲ μῆνας τρεῖς καὶ ἡμέρας δέκα ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἔναντι Κυρίου.
- A Εσδ. 1,42 Εβασίλευσεν επί τρεις μόνον μήνας και δέκα ημέρας εις την Ιερουσαλήμ. Επραξε και αυτός το μέγα αμάρτημα της ειδωλολατρείας ενώπιον του Κυρίου.
- A Εσδ. 1,43 Καὶ μετ' ἐνιαυτὸν ἀποστείλας Ναβουχοδονόσορ μετήγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα ἅμα τοῖς ἱεροῖς σκεύεσι τοῦ Κυρίου
- A Εσδ. 1,43 Μετά ένα έτος ο Ναβουχοδονόσορ έστειλεν ανθρώπους του και μετέφεραν αυτόν εις την Βαβυλώνα μαζί με τα υπόλοιπα ιερά σκεύη του ναού.
- A Εσδ. 1,44 καὶ ἀνέδειξε Σεδεκίαν βασιλέα τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ ὄντα ἐτῶν εἴκοσιν ἐνός, βασιλεύει δὲ ἔτη

ἕνδεκα,

- A Εσδ. 1,44 Ανέδειξε δε βασιλέα της Ιερουσαλήμ, τον Σεδεκίαν, ο οποίος ἦτο τότε ηλικίας εἴκοσι ενός ετών. Αυτός εβασίλευσεν ἐπὶ ἕνδεκα ἔτη.
- A Εσδ. 1,45 καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου καὶ οὐκ ἐνετράπη ἀπὸ τῶν ῥηθέντων λόγων ὑπὸ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου ἐκ στόματος τοῦ Κυρίου.
- A Εσδ. 1,45 Και αὐτὸς διέπραξε τὸ μέγα κακὸν της ειδωλολατρείας ἐνώπιον του Κυρίου και δεν ἐκινήθη εἰς συναίσθησιν και μετάνοιαν ἀπὸ τα λόγια του προφήτου Ἰερεμίου, τα οποία λόγια εἶχον ἐξέλθει ἀπὸ τὸ στόμα του Κυρίου.
- A Εσδ. 1,46 καὶ ὀρκισθεὶς ἀπὸ τοῦ βασιλέως Ναβουχοδονόσορ τῷ ὀνόματι Κυρίου, ἐπιορκήσας ἀπέστη· καὶ σκληρύνας αὐτοῦ τὸν τράχηλον καὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ παρέβη τὰ νόμιμα Κυρίου Θεοῦ Ἰσραήλ.
- A Εσδ. 1,46 Αν και εἶχεν ὀρκισθῇ στο ὄνομα του Κυρίου ἀπὸ τον Ναβουχοδονόσορα να μένη εἰς αὐτὸν υποτεταγμένος, παρέβη τὸν ὅρκον του και ἀπεστάτησε. Το δε χειρότερον, ἐσκλήρυνε τὸν τράχηλον αὐτοῦ και τὴν καρδίαν αὐτοῦ και παρέβη τὰς ἐντολὰς Κυρίου του Θεοῦ του ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.
- A Εσδ. 1,47 καὶ οἱ ἡγούμενοι δὲ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἱερέων πολλὰ ἡσέβησαν καὶ ὑπὲρ πάσας τὰς ἀκαθαρσίας πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ ἐμίαναν τὸ ἱερὸν τοῦ Κυρίου τὸ ἁγιαζόμενον ἐν Ἱερουσαλήμ.
- A Εσδ. 1,47 Ἀλλὰ και οἱ ἄρχοντες του λαοῦ και οἱ ἀρχηγοὶ των ἱερέων διέπραξαν πολλὰς ἀσεβείας, περισσοτέρας ἀπὸ ὅλας τὰς βδελυρότητας ὅλων των ἐθνῶν και ἔτσι ἐμόλυναν τὸ ἱερὸν του Κυρίου, τὸν ἅγιον ναὸν της Ιερουσαλήμ.
- A Εσδ. 1,48 καὶ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ μετακαλέσαι αὐτούς, καθότι ἐφείδετο αὐτῶν καὶ τοῦ σκηνώματος αὐτοῦ.

- A Εσδ. 1,48 Ο Θεός όμως των πατέρων των απέστειλε με τους αγγελιοφόρους του να τους ανακαλέση εις την πίστιν, διότι ελυπείτο και αυτούς και τον ιερόν ναόν του.
- A Εσδ. 1,49 αὐτοὶ δὲ ἐμυκτήρισαν ἐν τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ καὶ ἡ ἡμέρα ἐλάλησε Κύριος ἦσαν ἐκπαίζοντες τοὺς προφήτας αὐτοῦ, ἕως οὗ θυμωθέντα αὐτὸν ἐπὶ τῷ ἔθνει αὐτοῦ διὰ τὰ δυσσεβήματα προστάξαι ἀναβιβάσαι ἐπ' αὐτοὺς τοὺς βασιλεῖς τῶν Χαλδαίων.
- A Εσδ. 1,49 Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐνέπαιξαν τοὺς ἀπεσταλμένους του καὶ κάθε φοράν, που ο Κύριος ὠμιλοῦσε πρὸς αὐτοὺς διὰ των προφητῶν του, αὐτοὶ ἐνέπαιξαν τοὺς προφήτας, μέχρις ὅτου ο Θεὸς ὠργίσθη ἐναντίον του ἔθνους των διὰ τὰς ἀσεβείας των καὶ διέταξε νὰ ἔλθουν ἐναντίον των οἱ βασιλεῖς των Χαλδαίων.
- A Εσδ. 1,50 οὗτοι ἀπέκτειναν τοὺς νεανίσκους αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ περικύκλῳ τοῦ ἁγίου αὐτῶν ἱεροῦ καὶ οὐκ ἐφείσαντο νεανίσκου καὶ παρθένου καὶ πρεσβύτου καὶ νεωτέρου, ἀλλὰ πάντας παρέδωκαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν.
- A Εσδ. 1,50 Καὶ ἦλθον οἱ Χαλδαῖοι αὐτοὶ καὶ ἐφόνευσαν τοὺς νεαροὺς Ἰσραηλίτας με ῥομφαίαν γύρω ἀπὸ τον ιερόν ναόν καὶ δὲν ἐλυπήθησαν οὔτε νέον, οὔτε παρθένον, οὔτε γεροντότερον, οὔτε ὥριμον ἄνδρα, ἀλλὰ ὅλους τοὺς παρέδωσαν εἰς τὴν ἀγριότητα των χειρῶν των.
- A Εσδ. 1,51 καὶ πάντα τὰ ἱερὰ σκεῦη τοῦ Κυρίου τὰ μεγάλα καὶ τὰ μικρὰ καὶ τὰς κιβωτοὺς τοῦ Κυρίου καὶ τὰς βασιλικὰς ἀποθήκας ἀναλαβόντες ἀπήνεγκαν εἰς Βαβυλῶνα.
- A Εσδ. 1,51 Οἱ Χαλδαῖοι ἐπῆραν ὅλα τὰ ἱερὰ σκεῦη του ναοῦ του Κυρίου, τὰ μεγάλα καὶ τὰ μικρὰ, καὶ τὰς Κιβωτοὺς του Κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς ἀπὸ τὰς βασιλικὰς ἀποθήκας. Ἀυτὰ δὲ ὅλα τὰ μετέφεραν εἰς τὴν Βαβυλῶνα.
- A Εσδ. 1,52 καὶ ἐνεπύρισαν τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ ἔλυσαν τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ καὶ τοὺς πύργους αὐτῆς ἐνεπύρισαν

έν πυρί

- A Εσδ. 1,52 Επυρπόλησαν τον ναόν του Κυρίου, εκρήμνισαν τα τείχη της Ιερουσαλήμ, τους δε πύργους αυτής τους παρέδωσαν εις την φωτιάν.
- A Εσδ. 1,53 καὶ συνετέλεσαν πάντα τὰ ἔνδοξα αὐτῆς ἀχρειῶσαι, καὶ τοὺς ἐπιλοίπους ἀπήγαγε μετὰ ῥομφαίας εἰς Βαβυλῶνα.
- A Εσδ. 1,53 Επέφεραν ολοκληρωτικὴν καταστροφὴν πάντων. Κατέστρεψαν κάθε τι πολύτιμον και ωραῖον, που υπήρχεν εις την πόλιν, ὅλους δε ὅσοι ἔμειναν τους ἔφεραν με συνοδείαν ρομφαίας εις την Βαβυλῶνα.
- A Εσδ. 1,54 καὶ ἦσαν παῖδες αὐτῶ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μέχρι τοῦ βασιλεῦσαι Πέρσας εἰς ἀναπλήρωσιν ῥήματος τοῦ Κυρίου ἐν στόματι Ἰερεμίου·
- A Εσδ. 1,54 Οἱ Ιουδαῖοι ἦσαν πλέον δούλοι στον Ναβουχοδονόσορα και στους διαδόχους αὐτοῦ, μέχρις ὅτου εβασίλευσαν οἱ Πέρσαι, δια να εκπληρωθῇ ἔτσι ο λόγος του Κυρίου, τον ὁποῖον εἶχεν εἶπει δια του προφήτου Ιερεμίου.
- A Εσδ. 1,55 ἕως τοῦ εὐδοκῆσαι τὴν γῆν τὰ σάββατα αὐτῆς, πάντα τὸν χρόνον τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς, σαββατιεῖ εἰς συμπλήρωσιν ἑτῶν ἑβδομήκοντα.
- A Εσδ. 1,55 Οἱ Ιουδαῖοι, εἶπε, θα εἶναι αἰχμάλωτοι, ἕως ὅτου ἡ χώρα των συμπληρώσῃ το χρονικὸν διάστημα των παραβάσεων της ἀργίας του Σαββάτου. Θα ἐρημωθῇ και θα μείνῃ ἀργὴ ἡ χώρα των, ἕως ὅτου συμπληρωθῶν ἑβδομήντα ἔτη ἀπὸ το ἔτος της αἰχμαλωσίας.

A ΕΣΔΡΑΣ 2

- A Εσδ. 2,1 Βασιλεύοντος Κύρου Περσῶν ἔτους πρώτου εἰς συντέλειαν ῥήματος Κυρίου ἐν στόματι Ἰερεμίου,
- A Εσδ. 2,1 Κατὰ το πρῶτον ἔτος της βασιλείας Κυρου, του βασιλέως

των Περσών, εις εκπλήρωσιν του λόγου τον οποίον ο Κυριος
είπε δια του προφήτου Ιερεμίου,

A Εσδ. 2,2 ἤγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα Κύρου βασιλέως Περσῶν, καὶ
ἐκήρυξεν ἐν ὅλῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ καὶ ἅμα διὰ
γραπτῶν λέγων·

A Εσδ. 2,2 παρεκίνησεν ο Κυριος το πνεῦμα του Κυρου, βασιλέως των
Περσών, και αυτός έδωσεν εντολὰς να διακηρύξουν εις
ὅλον το βασίλειόν του γραπτῶς και προφορικῶς·

A Εσδ. 2,3 τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Περσῶν Κύρος· ἐμὲ ἀνέδειξε
βασιλέα τῆς οἰκουμένης ὁ Κύριος τοῦ Ἰσραήλ, Κύριος ὁ
Ὑψιστος.

A Εσδ. 2,3 “Αὐτὰ διατάσσει Κύρος ο βασιλεὺς των Περσών· ἐμὲ
ἀνέδειξε βασιλέα ὅλης της οἰκουμένης ο Κυριος του
ισραηλιτικου λαου, ο οποίος πράγματι εἶναι ο Κυριος και ο
Υψιστος.

A Εσδ. 2,4 καὶ ἐσήμηνέ μοι οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον ἐν
Ἱερουσαλήμ, τῇ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.

A Εσδ. 2,4 Αυτός δε διέταξε να ανοικοδομήσω προς χάριν του τον ναόν
του εις την πόλιν Ιερουσαλήμ της ιουδαϊκῆς γης.

A Εσδ. 2,5 εἴ τις ἐστὶν οὖν ὑμῶν ἐκ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ, ἔστω ὁ
Κύριος αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ, καὶ ἀναβὰς εἰς τὴν
Ἱερουσαλήμ τὴν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ οἰκοδομείτω τὸν οἶκον
τοῦ Κυρίου τοῦ Ἰσραήλ (οὗτος ὁ Κύριος ὁ
κατασκηνώσας ἐν Ἱερουσαλήμ).

A Εσδ. 2,5 Ας εἶναι Κυριος ο Θεός με εκείνους ἀπὸ σας, που ανήκουν
στο Ισραηλιτικὸν ἔθνος· ας μεταβούν, λοιπόν, αυτοί εις την
Ιερουσαλήμ της Ιουδαίας και ας βοηθήσουν να
ανοικοδομηθῇ ο ναός του Κυρίου του ισραηλιτικου λαου
(αυτός εἶναι ο Κυριος, ο οποίος έχει κατασκηνώσει εις την
Ιερουσαλήμ).

A Εσδ. 2,6 ὅσοι οὖν κατὰ τοὺς τόπους οἰκοῦσι, βοηθείτωσαν αὐτῷ
οἱ ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ ἐν χρυσίῳ καὶ ἐν ἀργυρίῳ, ἐν

δόσεσι μεθ' ἵππων καὶ κτηνῶν σὺν τοῖς ἄλλοις τοῖς κατ' εὐχὰς προστεθειμένοις εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Κυρίου τὸ ἐν Ἱερουσαλήμ.

A Εσδ. 2,6 Ολοι δε ὅσοι κατοικοῦν στους αὐτοὺς τόπους με τους Ἰσραηλίτας, τους ἐπιθυμοῦντας να μεταβοῦν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ας βοηθήσουν τους Ἰσραηλίτας με χρυσὸν καὶ ἀργυρον, με προσφοράς ἵππων καὶ κτηνῶν καὶ ἄλλων σκευῶν, τα ὁποῖα δια τάματος πρέπει να ἀφιερωθοῦν στον ναὸν τοῦ Κυρίου εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ”.

A Εσδ. 2,7 καὶ καταστήσαντες οἱ ἀρχίφυλοι τῶν πατριῶν τῆς Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν φυλῆς καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ πάντων, ὧν ἤγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα ἀναβῆναι οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ Κυρίῳ τὸ ἐν Ἱερουσαλήμ,

A Εσδ. 2,7 Κατόπιν τῆς διαταγῆς αὐτῆς οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πατριαρχικῶν οικογενειῶν τῆς φυλῆς Ἰούδα καὶ τῆς φυλῆς Βενιαμὶν, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, ὅπως καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων ὁ Κύριος ἐκίνησε τὴν προθυμίαν να μεταβοῦν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἀπεφάσισαν πράγματι να μεταβοῦν, δια να ἀνοικοδομήσουν πρὸς τιμὴν τοῦ Κυρίου τον ἐν Ἱερουσαλήμ ναὸν.

A Εσδ. 2,8 καὶ οἱ περικύκλω αὐτῶν ἐβοήθησαν ἐν πᾶσιν ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, ἵπποις, κτήνεσι καὶ εὐχαῖς ὡς πλείσταις πολλῶν, ὧν ὁ νοῦς ἠγέρθη.

A Εσδ. 2,8 Ολοι δε ὅσοι κατοικοῦσαν γύρω ἀπὸ αὐτοῦς καὶ τῶν ὁποίων ἡ καρδιά εὐλαβῶς συνεκινήθη, τους ἐβοήθησαν με ὅ,τι ἠμποροῦσαν, δηλαδὴ με ἀργύριον, με χρυσόν, με ἵππους, με κατοικίδια ζῶα, με πολυάριθμα ἀφιερώματα.

A Εσδ. 2,9 καὶ ὁ βασιλεὺς Κῦρος ἐξήνεγκε τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ Κυρίου, ἃ μετήνεγκε Ναβουχοδονόσορ ἐξ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπηρείσατο αὐτὰ ἐν τῷ εἰδωλείῳ αὐτοῦ·

A Εσδ. 2,9 Ο δε βασιλεὺς Κύρος ἐβγάλε τα ἱερὰ σκεύη τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου, τα ὁποῖα εἶχε μεταφέρει ὁ Ναβουχοδονόσορ ἀπὸ

την Ιερουσαλήμ και είχε τοποθετήσει αυτά στον
ειδωλολατρικόν ναόν του·

A Εσδ. 2,10 ἔξενέγκας δὲ αὐτὰ Κύρος ὁ βασιλεὺς Περσῶν
παρέδωκεν αὐτὰ Μιθραδάτῃ τῷ ἑαυτοῦ γαζοφύλακι·

A Εσδ. 2,10 ο Κύρος ο βασιλεὺς των Περσῶν, τα ἔβγαλε ἀπὸ τον
ειδωλολατρικόν αὐτὸν ναόν, τα παρέδωκεν στον
Μιθραδάτην, τον θησαυροφύλακά του

A Εσδ. 2,11 διὰ δὲ τούτου παρεδόθησαν Σαμανασσάρῳ προστάτῃ
τῆς Ἰουδαίας.

A Εσδ. 2,11 δια δε του Μιθραδάτου παρεδόθησαν αὐτὰ στον
Σαμανάσσαρον, τον διοικητὴν της Ιουδαίας.

A Εσδ. 2,12 ὁ δὲ τούτων ἀριθμὸς ἦν· σπονδεῖα χρυσᾶ χίλια,
σπονδεῖα ἀργυρᾶ χίλια, θυῖσκα ἀργυραῖ εἰκοσιεννέα,
φιάλαι χρυσαῖ τριάκοντα, ἀργυραῖ δισχίλια τετρακόσiai
δέκα καὶ ἄλλα σκεύη χίλια.

A Εσδ. 2,12 Ο αριθμὸς δε των παραδοθέντων αὐτῶν ιερῶν σκευῶν ἦτο ο
εξῆς· Χιλια χρυσὰ δοχεῖα, χίλια ἀργυρὰ δοχεῖα, εικοσιεννέα
ἀργυρὰ μικρὰ θυμιατήρια, τριάκοντα χρυσαῖ φιάλαι, δύο
χιλιάδες τετρακόσιοι δέκα ἀργυραῖ φιάλαι και χίλια ἄλλα
ιερά σκεύη.

A Εσδ. 2,13 τὰ δὲ πάντα σκεύη διεκομίσθη, χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ,
πεντακισχίλια τετρακόσια ἑξήκονταεννέα·

A Εσδ. 2,13 Ολα δε τα σκεύη αὐτὰ, το ὁποῖα μετεφέρθησαν, ἦσαν πέντε
χιλιάδες τετρακόσια ἑξήκοντα εννέα.

A Εσδ. 2,14 ἀνηνέχθη δὲ ὑπὸ Σαμανασσάρου ἅμα τοῖς ἐκ τῆς
αἰχμαλωσίας ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἰερουσαλήμ.

A Εσδ. 2,14 Αὐτὰ μετεφέρθησαν ἀπὸ την Βαβυλώνα ὑπὸ του
Σαμανασσάρου μαζὴ με τους ἕως τώρα αἰχμαλώτους
Ιουδαίους, οι ὁποῖοι ἐλεύθεροι ἐπέστρεφαν εἰς την
Ιερουσαλήμ.

A Εσδ. 2,15 Ἐν δὲ τοῖς ἐπὶ Ἀρταξέρξου τῶν Περσῶν βασιλέως
χρόνοις κατέγραψαν αὐτῷ κατὰ τῶν κατοικούντων ἓν

τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλήμ Βήλεμος καὶ Μιθραδάτης καὶ
Ταβέλλιος καὶ Ῥάθυμος καὶ Βεέλτεθμος καὶ Σαμέλλιος ὁ
γραμματεὺς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τούτοις συντασσόμενοι,
οἰκοῦντες δὲ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις τόποις, τὴν
ὑπογεγραμμένην ἐπιστολήν·

A Εσδ. 2,15 Επὶ τῆς βασιλείας ὅμως τοῦ Αρταξέρξου, τοῦ βασιλέως τῶν
Περσῶν, ὁ αντιπρόσωποι τοῦ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, (
Βηλεμος, ὁ Μιθραδάτης, ὁ Ταβέλλιος, ὁ Ῥάθυμος, ὁ
Βεέλτεθμος, Σαμέλλιος ὁ γραμματεὺς καὶ οἱ υπόλοιποι
σύμβουλοι τῶν, οἱ οἱ κατοικοῦσαν εἰς τὴν Σαμάρειαν
καὶ εἰς τὰς ἄλλας χώρας, ἔγραψαν ἐναντίον τῶν κατοίκων
τῆς Ἰουδαίας καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν.

A Εσδ. 2,16 «Βασιλεῖ Ἀρταξέρξη κυρίῳ οἱ παῖδές σου Ῥάθυμος ὁ τὰ
προσπίπτοντα καὶ Σαμέλλιος ὁ γραμματεὺς καὶ ἐπίλοιποι
τῆς βουλῆς αὐτῶν καὶ κριταὶ οἱ ἐν Κοίλῃ Συρίᾳ καὶ
Φοινίκῃ·

A Εσδ. 2,16 “Πρὸς τὸν βασιλέα Αρταξέρξην, τὸν κύριον ἡμῶν, ἡμεῖς οἱ
δούλοι σου ὁ Ράθυμος ὁ χρονικογράφος, ὁ Σαμέλλιος ὁ
γραμματεὺς καὶ οἱ λοιποὶ σύμβουλοί μας καὶ δικασταί, οἱ
οἱ εὐρισκόμεθα εἰς τὴν Κοίλῃν Συρίαν καὶ τὴν
Φοινίκην,

A Εσδ. 2,17 καὶ νῦν γνωστὸν ἔστω τῷ κυρίῳ βασιλεῖ, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι
ἀναβάντες παρ’ ὑμῶν πρὸς ἡμᾶς ἐλθόντες εἰς
Ἱερουσαλήμ, τὴν πόλιν τὴν ἀποστάτιν καὶ πονηρὰν
οἰκοδομοῦσι, τὰς τε ἀγορὰς αὐτῆς καὶ τὰ τείχη
θεραπεύουσι καὶ ναὸν ὑποβάλλονται.

A Εσδ. 2,17 φέρομεν εἰς γνώσιν τοῦ κυρίου μας καὶ βασιλέως μας, ὅτι οἱ
Ἰουδαῖοι ποὺ ἦλθαν ἀπὸ σὰς πρὸς ἡμᾶς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ,
ανοικοδομοῦν τὴν ἀποστάτιδα καὶ ταραχοποιὸν πόλιν τῶν,
ὅπως ἐπίσης τὰς ἐμπορικὰς ἀγορὰς τῶν, ἐπιδιορθώνουν τὰ
τείχη καὶ θεμελιώνουν τὸ ναὸν τῶν.

A Εσδ. 2,18 ἐὰν οὖν ἡ πόλις αὕτη οἰκοδομηθῇ καὶ τὰ τείχη

συντελεσθῇ, φορολογίαν οὐ μὴ ὑπομείνωσι δοῦναι, ἀλλὰ καὶ βασιλεῦσιν ἀντιστήσονται. καὶ ἐπεὶ ἐνεργεῖται τὰ κατὰ τὸν ναόν, καλῶς ἔχειν ὑπολαμβάνομεν μὴ ὑπεριδεῖν τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ προσφωνῆσαι τῷ κυρίῳ βασιλεῖ, ὅπως, ἂν φαίνηται σοι, ἐπισκεφθῇ ἐν τοῖς ἀπὸ τῶν πατέρων σου βιβλίοις·

Α Εσδ. 2,18

Εάν ὁμως ἡ πόλις αὐτὴ ανοικοδομηθῇ καὶ ολοκληρωθῇ ἡ ανοικοδόμησις των τειχῶν, δεν θα ανεχθoύν αυτοί να δίδουν φόρον, ἀλλὰ καὶ θα επαναστατήσουν ἐναντίον των βασιλέων μας. Εφ' ὅσον δε αυτοί εργάζονται δια την ανοικοδόμησιν του ναοῦ, εθεωρήσαμεν ὅτι εἶναι καλόν καὶ πρέπον να μη παραβλέψωμεν αὐτό το γεγονός, ἀλλὰ να το αναφέρωμεν στον κύριον καὶ βασιλέα μας, ὥστε, εἴαν φανῇ εἰς αὐτόν αρεστόν, να ερευνήσῃ δια την πόλιν αὐτὴν εἰς τα αρχεῖα των πατέρων του.

Α Εσδ. 2,19

καὶ εὐρήσεις ἐν τοῖς ὑπομνηματισμοῖς γεγραμμένα περὶ τούτων καὶ γνώσῃ ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη ἦν ἀποστάτις καὶ βασιλεῖς καὶ πόλεις ἐνοχλοῦσα καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἀποστάται καὶ πολιορκίας συνιστάμενοι ἐν αὐτῇ ἔτι ἐξ αἰῶνος, δι' ἣν αἰτίαν καὶ ἡ πόλις αὕτη ἡρημώθη.

Α Εσδ. 2,19

Θα εὐρῃς δε εἰς τα γραπτὰ αὐτὰ υπομνήματα πληροφορίας δι' αὐτὰ, που σου καθιστῶμεν γνωστὰ, καὶ θα μάθῃς ὅτι ἡ πόλις αὐτή, ἡ Ἱερουσαλήμ, υπῆρξεν ἀποστάτις, παρείχε δε πολλὰ ζητήματα εἰς βασιλεῖς καὶ πόλεις. Οἱ Ἰουδαῖοι εἶναι επαναστάται καὶ ὅτι ἀπὸ αρχαιοτάτων χρόνων ἐγίναν κατὰ της πόλεως αὐτῆς πολιορκίαι, ἐξ αιτίας των οποίων αὐτὴ καὶ ἔχει ερημωθῇ.

Α Εσδ. 2,20

νῦν οὖν ὑποδεικνύομέν σοι, κύριε βασιλεῦ, ὅτι ἐὰν ἡ πόλις αὕτη οἰκοδομηθῇ καὶ τὰ ταύτης τείχη ἀνασταθῇ, κάθοδος οὐκ ἔστι σοι ἔσται εἰς Κοίλην Συρίαν καὶ Φοινίκην».

Α Εσδ. 2,20

Τωρα λοιπόν, κύριε βασιλεῦ, ευλαβῶς σου υποδεικνύομεν

ὅτι, εἰάν ἡ πόλις αὕτη ανοικοδομηθῇ καὶ ολοκληρωθούνη τα τεῖχη της, δεν θα ἡμπορήσ στο εξῆς να κατέλθης εἰς την Κοίλην Συρίαν καὶ την Φοινίκην”.

A Εσδ. 2,21 τότε ἀντέγραψεν ὁ βασιλεὺς Ῥαθύμω τῷ γράφοντι τὰ προσπίπτοντα καὶ Βεελτέθμω καὶ Σαμελλίῳ γραμματεῖ καὶ τοῖς λοιποῖς τοῖς συντασσομένοις καὶ οἰκοῦσιν ἐν τῇ Σαμαρείᾳ καὶ Συρίᾳ καὶ Φοινίκη τὰ ὑπογεγραμμένα·

A Εσδ. 2,21 Τότε ο βασιλεὺς ἀπήντησε γραπτῶς στον Ραθυμον τον γραμματέα καὶ χρονικογράφον, στον Βεέλτεθμον, στον γραμματέα Σαμέλλιον καὶ στους ἄλλους συμβούλους, οἱ οἱποῖοι κατοικοῦσαν εἰς την Συρίαν καὶ εἰς την Φοινίκην τα εξῆς·

A Εσδ. 2,22 «Ἀνέγνων τὴν ἐπιστολὴν, ἣν πεπόμφατε πρὸς με. ἐπέταξα οὖν ἐπισκέψασθαι, καὶ εὐρέθη ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη ἐστὶν ἐξ αἰῶνος βασιλεῦσιν ἀντιπαρατάσσουσα

A Εσδ. 2,22 “Ἀνέγνωσα τὴν ἐπιστολὴν, τὴν οἱοῖαν μου ἀπεστεῖλατε, ἐδῶσα διαταγὴν να ερευνήσουν τα ἀρχεῖα καὶ πράγματι εὐρέθη, ὅτι αὕτη ἡ πόλις ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ἀντιπαρατάσσεται ἐναντίον των βασιλέων.

A Εσδ. 2,23 καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀποστάσεις καὶ πολέμους ἐν αὐτῇ συντελοῦντες καὶ βασιλεῖς ἰσχυροὶ καὶ σκληροὶ ἦσαν ἐν Ἱερουσαλὴμ κυριεύοντες καὶ φορολογοῦντες Κοίλην Συρίαν καὶ Φοινίκην.

A Εσδ. 2,23 Οἱ κάτοικοί της ἀπὸ τὴν πόλιν αὐτὴν ἐκάμαν ἐπαναστάσεις καὶ πολέμους. Οἱ ἐν Ἱερουσαλὴμ βασιλεῖς τους, ἰσχυροὶ καὶ σκληροὶ, κατεκυρίευσαν τὴν Κοίλην Συρίαν καὶ τὴν Φοινίκην καὶ ἐπέβαλλαν στους κατοίκους της φόρον ὑποτελείας.

A Εσδ. 2,24 νῦν οὖν ἐπέταξα ἀποκωλῦσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους τοῦ οἰκοδομῆσαι τὴν πόλιν καὶ προνοηθῆναι ὅπως μηδὲν παρὰ ταῦτα γένηται καὶ μὴ προβῇ ἐπὶ πλεῖον τὰ τῆς κακίας εἰς τὸ βασιλεῖς ἐνοχλῆσαι».

A Εσδ. 2,24 Δι' αυτό λοιπόν και διέταξα να εμποδίσετε αυτούς τους ανθρώπους από την οχύρωσιν της πόλεως και να φροντίσετε να μη γίνη τίποτε εναντίον της διαταγής αυτής, δια να μη προχωρήση περισσότερο το κακόν και δημιουργήσουν αυτοί ζητήματα στους βασιλείς”.

A Εσδ. 2,25 τότε ἀναγνωσθέντων τῶν παρὰ τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου γραφέντων, Ῥάθυμος καὶ Σαμέλλιος ὁ γραμματεὺς καὶ οἱ τούτοις συντασσόμενοι ἀναξεύξαντες εἰς Ἱερουσαλήμ κατὰ σπουδὴν μεθ’ ἵππου καὶ ὄχλου παρατάξεως, ἤρξαντο κωλύειν τοὺς οἰκοδομοῦντας. καὶ ἤργει ἡ οἰκοδομὴ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ μέχρι τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ Περσῶν βασιλέως.

A Εσδ. 2,25 Όταν αυτά, τα οποία εγράφησαν από τον βασιλέα Αρταξέρξη, ανεγνώσθησαν, αμέσως ο Ραθυμος και ο γραμματεὺς Σαμέλλιος και η ἄλλη ακολουθία αὐτῶν μετέβησαν εσπευσμένως εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ με ἱππικὸν καὶ πεζικὸν στρατὸν καὶ ἤρχισαν νὰ ἐμποδίζουν τοὺς οἰκοδόμους ἀπὸ τὸ ἔργον των. Ἐτσι δε ἡ ἀνοικοδόμησις τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ διεκόπη ἕως στο δεῦτερον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Δαρείου βασιλέως των Περσῶν.

A ΕΣΔΡΑΣ 3

A Εσδ. 3,1 Καὶ βασιλεὺς Δαρεῖος ἐποίησε δοχὴν μεγάλην πᾶσι τοῖς ὑπ’ αὐτὸν καὶ πᾶσι τοῖς οἰκογενέσιν αὐτοῦ καὶ πᾶσι τοῖς μεγιστᾶσι τῆς Μηδίας καὶ τῆς Περσίδος

A Εσδ. 3,1 Ο βασιλεὺς Δαρεῖος παρέθεσε συμπόσιον μέγα εἰς ὅλους τοὺς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ, τοὺς δούλους τοῦ, που εἶχαν γεννηθῇ στὸν οἶκον τοῦ, εἰς ὅλους τοὺς αὐλικούς και τοὺς μεγιστάνας τῆς Μηδίας και τῆς Περσίας,

- A Εσδ. 3,2 καὶ πᾶσι τοῖς σατράπαις καὶ στρατηγοῖς καὶ τοπάρχαις τοῖς ὑπ' αὐτόν, ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς μέχρις Αἰθιοπίας ἐν ταῖς ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ σατραπείαις.
- A Εσδ. 3,2 εἰς ὅλους τοὺς σατράπας, τοὺς στρατηγοὺς, τοὺς διοικητὰς διαφόρων περιοχῶν τῆς βασιλείας τοῦ ἀπὸ τῶν Ἰνδιῶν μέχρι τῆς Αἰθιοπίας εἰς ἑκατὸν εἰκοσι ἐπτὰ διοικητικὰς περιφερείας.
- A Εσδ. 3,3 καὶ ἐφάγοσαν καὶ ἐπίοσαν καὶ ἐμπλησθέντες ἀνέλυσαν. ὁ δὲ Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἀνέλυσεν εἰς τὸν κοιτῶνα ἑαυτοῦ καὶ ἐκοιμήθη καὶ ἔξυπνος ἐγένετο.
- A Εσδ. 3,3 Αὐτοὶ ἐφαγον, ἐπίον καὶ, ὅταν ἐχόρτασαν, ἀπεσύρθησαν, διὰ νὰ ἀναπαυθῶν. Ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος ἀπεσύρθη καὶ αὐτὸς στὸν κοιτῶνα τοῦ, διὰ νὰ κοιμηθῇ, ἀλλὰ ἐμείνε ξυπνητός.
- A Εσδ. 3,4 τότε οἱ τρεῖς νεανίσκοι οἱ σωματοφύλακες οἱ φυλάσσοντες τὸ σῶμα τοῦ βασιλέως εἶπαν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον·
- A Εσδ. 3,4 Τότε οἱ τρεῖς νεαροὶ σωματοφύλακες, οἱ ὁποῖοι ἐφύλασσαν τὸν βασιλέα, εἶπαν ὁ ἓνας πρὸς τὸν ἄλλον·
- A Εσδ. 3,5 εἰπώμεν ἕκαστος ἡμῶν ἓνα λόγον, ὃς ὑπερισχύσει· καὶ οὗ ἂν φανῇ τὸ ῥῆμα αὐτοῦ σοφώτερον τοῦ ἑτέρου, δώσει αὐτῷ Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς δωρεὰς μεγάλας καὶ ἐπινίκια μεγάλα
- A Εσδ. 3,5 “ὥς περὶ ὁ καθένας ἀπὸ ἡμᾶς μίαν γνώμην, διὰ νὰ ἴδωμεν τίς θὰ εἶναι ἡ καλυτέρα. Εἰς ἐκεῖνον δέ, τοῦ ὁποῖου ἡ γνώμη θὰ εἶναι σοφώτερα ἀπὸ τὴν γνώμην τῶν ἄλλων, ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος θὰ δώσῃ μεγάλας δωρεὰς καὶ θὰ ἀπονείμῃ μεγάλον ἔπαινον.
- A Εσδ. 3,6 καὶ πορφύραν περιβαλέσθαι καὶ ἐν χρυσώμασι πίνειν καὶ ἐπὶ χρυσῷ καθεύδεν καὶ ἄρμα χρυσοχάλινον καὶ κίδαριν βυσσίνην καὶ μανιάκην περὶ τὸν τράχηλον,
- A Εσδ. 3,6 Ὁ βασιλεὺς θὰ ἐγκρίνῃ, ὥστε αὐτὸς νὰ ἐνδυθῇ πορφύραν,

να πίνη με χρυσά ποτήρια, να κοιμάται επάνω εις χρυσήν κλίνην, να ἔχη ἄρμα, του οποίου οι ἵπποι θα φέρουν χρυσούς χαλινούς, να φορῇ κίδαριν εις την κεφαλὴν του ἀπὸ βύσσον και περιδέραιον γύρω ἀπὸ τον τράχηλόν του.

A Εσδ. 3,7

καὶ δευτερος καθιεῖται Δαρείου διὰ τὴν σοφίαν αὐτοῦ καὶ συγγενῆς Δαρείου κληθήσεται.

A Εσδ. 3,7

Αὐτός θα ἔχη την δευτέραν μετὰ τον Δαρείον θέσιν ἔνεκα της σοφίας του και θα αναγνωρισθῇ συγγενῆς του Δαρείου”.

A Εσδ. 3,8

καὶ τότε γράψαντες ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ λόγον ἐσφραγίσαντο καὶ ἔθηκαν ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον Δαρείου τοῦ βασιλέως καὶ εἶπαν·

A Εσδ. 3,8

Εγραψαν τότε ο καθένας ἀπὸ αὐτοὺς την γνώμην του, την εσφράγισαν και ἔθεσαν αὐτὴν κάτω ἀπὸ το προσκεφάλαιον του βασιλέως και εἶπαν·

A Εσδ. 3,9

ὅταν ἐγερθῇ ὁ βασιλεὺς, δώσουσιν αὐτῷ τὸ γράμμα, καὶ ὃν ἂν κρίνῃ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ τρεῖς μεγιστᾶνες τῆς Περσίδος ὅτι οὗ ὁ λόγος αὐτοῦ σοφώτερος, αὐτῷ δοθήσεται τὸ νῖκος καθὼς γέγραπται.

A Εσδ. 3,9

“ὅταν ἐξυπνήσῃ ο βασιλεὺς, θα δώσωμεν εις αὐτόν τας γραπτὰς αὐτὰς γνώμας μας και εις ἐκείνον, του οποίου η γραπτὴ γνώμη ἠθελε προκριθῇ ὡς σοφωτέρα ἀπὸ τον βασιλέα και τους τρεις μεγιστᾶνας της Περσίας, θα δοθῇ η νίκη, ὅπως ἔχομεν γραπτῶς συμφωνήσει”.

A Εσδ. 3,10

ὁ εἷς ἔγραψεν, ὑπερισχύει ὁ οἶνος.

A Εσδ. 3,10

Ο ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς ἔγραψεν ὅτι το κρασί εἶναι το ισχυρότερον.

A Εσδ. 3,11

ὁ ἕτερος ἔγραψεν, ὑπερισχύει ὁ βασιλεὺς.

A Εσδ. 3,11

Ο ἄλλος ἔγραψεν ισχυρότερος εἶναι ο βασιλεὺς,

A Εσδ. 3,12

ὁ τρίτος ἔγραψεν, ὑπερισχύουσιν αἱ γυναῖκες, ὑπὲρ δὲ πάντα νικᾷ ἡ ἀλήθεια.

A Εσδ. 3,12

ο δε τρίτος ἔγραψεν, ισχυρότεροι ἀπὸ ὅλους εἶναι αἱ

- γυναίκες, αλλά υπεράνω από όλα νικά η αλήθεια.
- A Εσδ. 3,13 καὶ ὅτε ἐξηγέρθη ὁ βασιλεὺς, λαβόντες τὸ γράμμα ἔδωκαν αὐτῷ, καὶ ἀνέγνω.
- A Εσδ. 3,13 Οταν ο βασιλεὺς εσηκώθη, ἐπήραν τα γραπτὰ αὐτὰ κείμενα και τα ἔδωσαν στον βασιλέα, ο δε βασιλεὺς τα ἀνέγνωσε.
- A Εσδ. 3,14 καὶ ἐξαποστείλας ἐκάλεσε πάντας τοὺς μεγιστᾶνας τῆς Περσίδος καὶ τῆς Μηδείας καὶ τοὺς σατράπας καὶ στρατηγούς καὶ τοπάρχας καὶ ὑπάτους καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, καὶ ἀνεγνώσθη τὸ γράμμα ἐνώπιον αὐτῶν.
- A Εσδ. 3,14 Ο βασιλεὺς ἔστειλε τότε ἀγγελιαφόρους και ἐκάλεσεν ὅλους τους μεγιστάνας της Περσίας και της Μηδίας, τους σατράπας, τους στρατηγούς, τους διοικητὰς χωρῶν και τους ἄλλους ἀνωτάτους ἄρχοντας, τους ὥρισε να καθίσουν εις την αἴθουσαν του ἀνακτόρου του και ἐνώπιον αὐτῶν ἀνεγνώσθησαν αι γραπτὰ γνῶμαι.
- A Εσδ. 3,15 καὶ εἶπε· καλέσατε τοὺς νεανίσκους, καὶ αὐτοὶ δηλώσουσι τοὺς λόγους ἑαυτῶν· καὶ ἐκλήθησαν καὶ εἰσῆλθον.
- A Εσδ. 3,15 Κατόπιν διέταξεν ο βασιλεὺς· “καλέσατε τους νεαροὺς δούλους μου, δια να αποσαφηνίσουν ἐδὼ τας γνώμας των”. Αὐτοὶ ἐκλήθησαν και εἰσῆλθον εις την αἴθουσαν του ἀνακτόρου.
- A Εσδ. 3,16 καὶ εἶπαν αὐτοῖς· ἀπαγγείλατε ἡμῖν περὶ τῶν γεγραμμένων.
- A Εσδ. 3,16 Ο βασιλεὺς και οι ἄρχοντες εἶπαν προς αὐτοὺς· “ἀναλύσατέ μας αὐτά, τα ὁποῖα ἔχετε γράψει”.
- A Εσδ. 3,17 Καὶ ἤρξατο ὁ πρῶτος ὁ εἶπας περὶ τῆς ἰσχύος τοῦ οἴνου καὶ ἔφη οὕτως· ἄνδρες, πῶς ὑπερισχύει ὁ οἶνος; πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς πιόντας αὐτὸν πλανᾷ τὴν διάνοιαν·
- A Εσδ. 3,17 Πρῶτος ἤρχισεν ἐκεῖνος, που εἶχε γράψει ὅτι ο οἶνος εἶναι ο

ισχυρότερος και είπεν ως εξής· “άνδρες, ερωτάτε πως ο οίνος είναι ο ισχυρότερος; Ακούσατε. Αυτός πλανά την σκέψιν όλων των ανθρώπων, οι οποίοι τον πίνουν.

A Εσδ. 3,18 τοῦ τε βασιλέως καὶ τοῦ ὀρφανοῦ ποιεῖ τὴν διάνοιαν μίαν, τὴν τε τοῦ οἰκέτου καὶ τὴν τοῦ ἐλευθέρου, τὴν τε τοῦ πένητος καὶ τὴν τοῦ πλουσίου.

A Εσδ. 3,18 Αυτός κάμνει την σκέψιν του βασιλέως και του ορφανού, του δούλου και του ελευθέρου ἴσην, του πτωχού και του πλουσίου μίαν και την αυτήν.

A Εσδ. 3,19 καὶ πᾶσαν διάνοιαν μεταστρέφει εἰς εὐωχίαν καὶ εὐφροσύνην καὶ οὐ μέμνηται πᾶσαν λύπην καὶ πᾶν ὀφείλημα.

A Εσδ. 3,19 Καθε σκέψιν την μεταβάλλει εις χαράν και ευφροσύνην. Αυτός κάμνει τον άνθρωπον να μη ενθυμήται ούτε λύπην ούτε χρέος.

A Εσδ. 3,20 καὶ πάσας καρδίας ποιεῖ πλουσίας καὶ οὐ μέμνηται βασιλέα οὐδὲ σατράπην καὶ πάντα διὰ ταλάντων ποιεῖ λαλεῖν.

A Εσδ. 3,20 Καμνει τας καρδίας πλουσίας, ὥστε αὐτός, που πίνει οἶνον, να μη λαμβάνη υπ' ὅψιν ούτε βασιλεῖς ούτε σατράπας. Και κάμνει τον καθένα να ομιλή περί πάντων κατὰ πλούσιον και γενναιόδωρον τρόπον.

A Εσδ. 3,21 καὶ οὐ μέμνηται, ὅταν πίνωσι, φιλιάζειν φίλοις καὶ ἀδελφοῖς, καὶ μετ' οὐ πολὺ σπῶνται τὰς μαχαίρας·

A Εσδ. 3,21 Αυτός κάμνει φίλους και αδελφούς, ὅταν πίνουν οἶνον, να μη ενθυμούνται την φιλίαν και την συγγένειάν των και ἔπειτα ἀπὸ ολίγον να ανασπύουν τας μαχαίρας ο ενας εναντίον του ἄλλου.

A Εσδ. 3,22 καὶ ὅταν ἀπὸ τοῦ οἴνου ἐγερθῶσιν, οὐ μέμνηνται ἃ ἔπραξαν.

A Εσδ. 3,22 Και ὅταν συνέλθουν ἀπὸ την μέθην, δεν ενθυμούνται ἐκεῖνα που ἔπραξαν.

A Εσδ. 3,23 ὦ ἄνδρες, οὐχ ὑπερισχύει ὁ οἶνος, ὅτι οὕτως ἀναγκάζει ποιεῖν; καὶ ἐσίγησεν οὕτως εἶπας.

A Εσδ. 3,23 Ω ἄνδρες, δεν εἶναι ισχυρότερος ο οἶνος, αφού αναγκάζει ὅλους μας να πράττωμεν τέτοια πράγματα;” Αυτά εἶπε και εσιώπησε.

A ΕΣΔΡΑΣ 4

A Εσδ. 4,1 Καὶ ἤρξατο ὁ δεῦτερος λαλεῖν, ὁ εἶπας περὶ τῆς ἰσχύος τοῦ βασιλέως·

A Εσδ. 4,1 Ηρχισεν ἐπειτα να ομιλή ο δεῦτερος, εκείνος ο οποίος εἶχεν εἶπει περὶ της ισχύος του βασιλέως.

A Εσδ. 4,2 ὦ ἄνδρες, οὐχ ὑπερισχύουσιν οἱ ἄνθρωποι, τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν κατακρατοῦντες καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς;

A Εσδ. 4,2 “Ω ἄνδρες, εἶπεν, οἱ ἄνθρωποι δεν υπερέχουν κατὰ την ισχύν, αφού εἶναι κύριοι της ξηράς και της θαλάσσης και ὅλων ὅσα υπάρχουν εἰς αὐτάς;

A Εσδ. 4,3 ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπερισχύει καὶ κυριεύει αὐτῶν καὶ δεσπόζει αὐτῶν, καὶ πᾶν ὃ ἐὰν εἴπῃ αὐτοῖς, ἐνακούουσιν.

A Εσδ. 4,3 Ο βασιλεὺς ὁμως εἶναι ισχυρότερος ἀπὸ ὅλους τους ανθρώπους, εἶναι κύριος αὐτῶν, εξουσιάζει ἐπάνω εἰς αὐτούς και παν ο,τι θα εἴπῃ εἰς αὐτούς, εκείνοι τον υπακούουν.

A Εσδ. 4,4 ἐὰν εἴπῃ αὐτοῖς ποιῆσαι πόλεμον ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, ποιοῦσιν· ἐὰν δὲ ἐξαποστείλῃ αὐτοὺς πρὸς τοὺς πολεμίους, βαδίζουσι καὶ κατεργάζονται τὰ ὄρη καὶ τὰ τεῖχη καὶ τοὺς πύργους,

A Εσδ. 4,4 Εὰν ο βασιλεὺς τους διατάξῃ να κάμουν πόλεμον ο ενας εναντίον του ἄλλου, οἱ ἄνθρωποι τον κάμουν. Εὰν ο βασιλεὺς αποστείλῃ τους στρατιώτας του εναντίον εχθρῶν,

αυτοὶ βαδίζουσιν ὅπως διετάχθησαν καὶ τὰ πάντα κάμνουν
δια νὰ καθυποτάξουσιν ὄρη, τείχη καὶ πύργους.

A Εσδ. 4,5 φονεύουσι καὶ φονεύονται, καὶ τὸν λόγον τοῦ βασιλέως
οὐ παραβαίνουν· ἐὰν δὲ νικήσωσι, τῷ βασιλεῖ
κομίζουσι πάντα, καὶ ὅσα ἐὰν προνομεύσωσι καὶ τὰ
ἄλλα πάντα.

A Εσδ. 4,5 Φονεύουν καὶ φονεύονται καὶ τὴν διαταγὴν τοῦ βασιλέως
δεν παραβαίνουν. Εἰάν νικήσουν, στὸν βασιλέα φέρουν τὰ
πάντα, ὅσα θὰ λαφυραγωγῇσουν καὶ ὅλα τὰ ἄλλα, χωρὶς
καμμίαν ἐξαίρεσιν.

A Εσδ. 4,6 καὶ ὅσοι οὐ στρατεύονται οὐδὲ πολεμοῦσιν, ἀλλὰ
γεωργοῦσι τὴν γῆν, πάλιν ὅταν σπείρῃσι, θερίσαντες
ἀναφέρουσι τῷ βασιλεῖ· καὶ ἕτερος τὸν ἕτερον
ἀναγκάζοντες ἀναφέρουσι τοὺς φόρους τῷ βασιλεῖ.

A Εσδ. 4,6 Οσοὶ δε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους δὲν ἐπιστρατεύονται καὶ δὲν
λαμβάνουν μέρος στὸν πόλεμον, ἀλλὰ ἐπιδίδονται εἰς τὴν
γεωργίαν, αὐτοί, ὅταν σπείρουν καὶ θερίσουν, προσφέρουν
τὰ προϊόντα τῶν στὸν βασιλέα. Καὶ ἀναγκάζει ὁ ἕνας τὸν
ἄλλον νὰ πληρώνουν τοὺς φόρους στὸν βασιλέα.

A Εσδ. 4,7 καὶ αὐτὸς εἷς μόνος ἐστίν· ἐὰν εἴπῃ ἀποκτεῖναι,
ἀποκτένουσιν· ἐὰν εἴπῃ ἀφείναι, ἀφιοῦσιν·

A Εσδ. 4,7 Αὐτὸς εἶναι ὁ ἕνας καὶ ἀπόλυτος κύριος. Εἰάν διατάξῃ νὰ
εκτελέσουν κάποιον, τὸν ἐκτελοῦν. Εἰάν εἴπῃ νὰ τὸν
ἀφήσουν ἐλεύθερον, τὸν ἀφήνουν.

A Εσδ. 4,8 εἶπε πατάξαι, τύπτουσιν· εἶπεν ἐρημῶσαι, ἐρημοῦσιν·
εἶπεν οἰκοδομῆσαι, οἰκοδομοῦσιν·

A Εσδ. 4,8 Εἰάν διατάξῃ ὁ βασιλεὺς νὰ κτυπήσουν κάποιον, τὸν
κτυποῦν. Εἶπε νὰ ἐρημώσουν περιοχάς, καὶ τὰς ἐρημώνουν.
Εἶπε νὰ ανοικοδομήσουν οἰκίας καὶ πόλεις, καὶ τὰς
ανοικοδομοῦν.

A Εσδ. 4,9 εἶπεν ἐκκόψαι, ἐκκόπτουσιν· εἶπε φυτεῦσαι, φυτεύουσι.

A Εσδ. 4,9 Εἶπεν ὁ βασιλεὺς νὰ υλοτομήσουν περιοχάς καὶ

- ξερριζώνουν τα πάντα. Είπεν ο βασιλεύς να κάμουν
δενδροφυτεύσεις οι άνθρωποι και εκείνοι δενδροφυτεύουν.
- A Εσδ. 4,10 καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ καὶ αἱ δυνάμεις αὐτοῦ
ἐνακούουσι. πρὸς δὲ τούτοις, αὐτὸς ἀνάκειται, ἐσθίει
καὶ πίνει καὶ καθεύδει,
- A Εσδ. 4,10 Ὅλος ὁ λαὸς τοῦ καὶ αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις ὑπακούουν
εἰς αὐτόν. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις, αὐτὸς ἀνακλίνεται παρὰ τὴν
τράπεζαν τοῦ φαγητοῦ, τρώγει καὶ πίνει καὶ κατόπιν
κοιμάται,
- A Εσδ. 4,11 αὐτοὶ δὲ τηροῦσι κύκλῳ περὶ αὐτόν καὶ οὐ δύνανται
ἕκαστος ἀπελθεῖν καὶ ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ, οὐδὲ
παρακούουσιν αὐτοῦ.
- A Εσδ. 4,11 οἱ ἄνθρωποι κύκλῳ ἀπὸ αὐτόν φρουροῦν καὶ δὲν ἡμπορεῖ
κανεῖς νὰ ἀπέλθῃ καὶ νὰ ἀσχοληθῇ με τὰ ἔργα τοῦ, οὔτε καὶ
παρακούουν αὐτόν εἰς τίποτε.
- A Εσδ. 4,12 ὦ ἄνδρες, πῶς οὐχ ὑπερισχύει ὁ βασιλεύς, ὅτι οὕτως
ἐπάκουστός ἐστι; καὶ ἐσίγησεν.
- A Εσδ. 4,12 Ὡ ἄνδρες, πῶς ὁ βασιλεύς δὲν ὑπερέχει ἀπὸ ὅλους κατὰ τὴν
ισχύν, ἀφοῦ κατ' αὐτόν τὸν τρόπον ὑπακούεται ἀπὸ ὅλους
καὶ εἰς ὅλα;" Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ ἐσιώπησεν.
- A Εσδ. 4,13 Ὁ δὲ τρίτος ὁ εἶπας περὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῆς ἀληθείας
-οὗτός ἐστι Ζοροβάβελ- ἤρξατο λαλεῖν· ἄνδρες,
- A Εσδ. 4,13 Ὁ δὲ τρίτος, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τὴν γνώμην ὅτι αἱ γυναῖκες
καὶ ἡ ἀλήθεια ὑπερισχύουν- αὐτὸς εἶναι ὁ Ζοροβάβελ-
ἤρξατο νὰ ομιλῇ καὶ νὰ ἀναπτύσῃ τὴν γνώμην τοῦ.
- A Εσδ. 4,14 οὐ μέγας ὁ βασιλεύς καὶ πολλοὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ ὁ οἶνος
ἰσχύει; τίς οὖν ὁ δεσπόζων αὐτῶν ἢ τίς ὁ κυριεύων
αὐτῶν; οὐχ αἱ γυναῖκες;
- A Εσδ. 4,14 "Ὡ ἄνδρες, εἶπε, πράγματι δὲν εἶναι μέγας ὁ βασιλεύς καὶ
πολλοὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ δὲν ἔχει ὄντως μεγάλην ἰσχύν ὁ
οἶνος; Ποῖος ὅμως εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐπιβάλλεται
ἐπάνω εἰς αὐτοὺς καὶ ποῖός ἐστι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος

- κυριαρχεί επάνω των; Δεν είναι αι γυναίκες;
- A Εσδ. 4,15 αἱ γυναῖκες ἐγέννησαν τὸν βασιλέα καὶ πάντα τὸν λαόν, ὃς κυριεύει τῆς θαλάσσης καὶ τῆς γῆς·
- A Εσδ. 4,15 Αἱ γυναῖκες ἐγέννησαν τὸν βασιλέα καὶ ὅλους τοὺς λαοὺς, οἱ οἱποῖοι κυριαρχοῦν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν.
- A Εσδ. 4,16 καὶ ἐξ αὐτῶν ἐγένοντο, καὶ αὗται ἐξέθρεψαν αὐτοὺς τοὺς φυτεύσαντας τοὺς ἀμπελῶνας, ἐξ ὧν ὁ οἶνος γίνεταί.
- A Εσδ. 4,16 Ἀπὸ αὐτὰς ἐγεννήθησαν οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι καὶ αὐταὶ ἀνέθρεψαν καὶ ἐκείνους, ποὺ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας, ἐκ τῶν οἱποῖων ἀμπελῶνων παράγεται ὁ οἶνος.
- A Εσδ. 4,17 καὶ αὗται ποιοῦσι τὰς στολὰς τῶν ἀνθρώπων, καὶ αὗται ποιοῦσι δόξαν τοῖς ἀνθρώποις, καὶ οὐ δύνανται οἱ ἄνθρωποι χωρὶς τῶν γυναικῶν εἶναι.
- A Εσδ. 4,17 Αὐταὶ κατασκευάζουν τὰς στολὰς τῶν ἀνθρώπων καὶ αὐταὶ ἐνεργοῦν, διὰ νὰ ἔχουν καλὴν ἐμφάνισιν καὶ δόξαν οἱ ἄνθρωποι, γενικώτερον δὲ δὲν ἡμποροῦν νὰ υπάρξουν καὶ νὰ ζήσουν οἱ ἄνθρωποι χωρὶς τὰς γυναῖκας.
- A Εσδ. 4,18 ἐὰν δὲ συναγάγωσι χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ πᾶν πρᾶγμα ὡραῖον καὶ ἴδωσι γυναῖκα μίαν καλὴν τῷ εἶδει καὶ τῷ κάλλει,
- A Εσδ. 4,18 Ἐὰν δὲ οἱ ἄνδρες συγκεντρώσουν χρυσὸν καὶ ἀργυρον καὶ κάθε ἄλλο ὡραῖον πρᾶγμα, ὅταν ἴδουν μίαν εὐεῖδὴ γυναῖκα καὶ καλῆς σωματικῆς διαπλάσεως,
- A Εσδ. 4,19 ταῦτα πάντα ἀφέντες, εἰς αὐτὴν ἐκκέχηναν καὶ χάσκοντες τὸ στόμα θεωροῦσιν αὐτήν, καὶ πάντες αὐτὴν αἰρετίζουσι μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ πᾶν πρᾶγμα ὡραῖον.
- A Εσδ. 4,19 ἀφένουν ὅλα τὰ ἄλλα καὶ τὴν παρατηροῦν χάσκοντες καὶ με ἀνρικτον τὸ στόμα. Καὶ ὅλοι προτιμοῦν αὐτὴν μᾶλλον παρά τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἀργυρον καὶ κάθε τι ἄλλο ὡραῖον πρᾶγμα.

- A Εσδ. 4,20 ἄνθρωπος τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἐγκαταλείπει, ὃς ἐξέθρεψεν αὐτόν, καὶ τὴν ἰδίαν χώραν καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν γυναῖκα κολλᾶται
- A Εσδ. 4,20 Καθε ἄνθρωπος εγκαταλείπει τον πατέρα του, αὐτόν ο οποίος τον ἀνέθρεψε, εγκαταλείπει και την πατρίδα του και προσκολλᾶται προς την γυναῖκα του.
- A Εσδ. 4,21 καὶ μετὰ τῆς γυναικὸς ἀφήσῃ τὴν ψυχὴν καὶ οὔτε τὸν πατέρα μέμνηται οὔτε τὴν μητέρα οὔτε τὴν χώραν.
- A Εσδ. 4,21 Προς χάριν της γυναικὸς του θυσιάζει την ζωὴν του και δεν ενθυμείται οὔτε τον πατέρα του, οὔτε την μητέρα του, οὔτε την πατρίδα του.
- A Εσδ. 4,22 καὶ ἐντεῦθεν δεῖ ὑμᾶς γνῶναι ὅτι αἱ γυναῖκες κυριεύουσιν ὑμῶν· οὐχὶ πονεῖτε καὶ μοχθεῖτε, καὶ πάντα ταῖς γυναιξὶ δίδετε καὶ φέρετε;
- A Εσδ. 4,22 Από όλα αυτά, που σας εἶπα, εἰσθε υποχρεωμένοι και σεις να αναγνωρίσετε, ὅτι αι γυναῖκες κυριαρχοῦν ἐπάνω σας. Σεις οι ἴδιοι δεν εργάζεσθε και δεν υποβάλλεσθε εἰς κόπους και ταλαιπωρίας, και ὅλας τας προσόδους σας δίδετε και φέρετε εἰς τας γυναῖκας σας;
- A Εσδ. 4,23 καὶ λαμβάνει ὁ ἄνθρωπος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ ἐκπορεύεται ἐξοδεύειν καὶ ληστεύειν καὶ κλέπτειν καὶ εἰς τὴν θάλασσαν πλεῖν καὶ ποταμούς·
- A Εσδ. 4,23 Ο ἄνθρωπος παίρνει το ξίφος του, φεύγει ἀπὸ το σπίτι, ἐξέρχεται δια να ληστεύῃ και κλέψῃ, πλέει εἰς ποταμούς και θαλάσσας.
- A Εσδ. 4,24 καὶ τὸν λέοντα θεωρεῖ καὶ ἐν σκότει βαδίζει, καὶ ὅταν κλέψῃ καὶ ἀρπάσῃ καὶ λωποδυτήσῃ, τῇ ἐρωμένη ἀποφέρει.
- A Εσδ. 4,24 Κατὰ τας επιχειρήσους αὐτὰς βλέπει τον λέοντα και τον καταφρονεῖ. Βαδίζει εἰς τα σκότη, δια να επιτύχῃ στο σκοτεινόν ἔργον του. ' Όταν δε κλέψῃ και ἀρπάσῃ και λωποδυτήσῃ, φέρει ὅλα αὐτὰ εἰς την ἐρωμένην του.

- A Εσδ. 4,25 καὶ πλεῖον ἀγαπᾷ ἄνθρωπος τὴν ἰδίαν γυναῖκα μᾶλλον ἢ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα·
- A Εσδ. 4,25 Γενικώτερον οἱ ἄνδρες ἀγαποῦν πολὺ περισσότερον τὴν γυναῖκα τῶν ἀπὸ τοῦ πατέρα καὶ τὴν μητέρα τῶν.
- A Εσδ. 4,26 καὶ πολλοὶ ἀπενοήθησαν· ταῖς ἰδίαις διανοίαις διὰ τὰς γυναῖκας καὶ δοῦλοι ἐγένοντο δι' αὐτάς,
- A Εσδ. 4,26 Πολλοὶ ἄνδρες ἐτρελλάθησαν καὶ ἔχασαν τὰ λογικὰ τῶν ἐξ αἰτίας τῶν γυναικῶν καὶ ἐγέναντες πρὸς χάριν ἐκείνων δούλοι.
- A Εσδ. 4,27 καὶ πολλοὶ ἀπώλοντο καὶ ἐσφάλησαν καὶ ἡμάρτοσαν διὰ τὰς γυναῖκας.
- A Εσδ. 4,27 Πολλοὶ δὲ εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι κατεστράφησαν καὶ περιέπεσαν εἰς σφάλματα καὶ παρέβησαν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐξ αἰτίας τῶν γυναικῶν.
- A Εσδ. 4,28 καὶ νῦν οὐ πιστεύετε μοι; οὐχὶ μέγας ὁ βασιλεὺς τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ; οὐχὶ πᾶσαι αἱ χώραι εὐλαβοῦνται ἅψασθαι αὐτοῦ;
- A Εσδ. 4,28 Ἀκόμη ἐξακολουθεῖτε νὰ μὴ πιστεύετε αὐτά, ποὺ σας εἶπα; Ἰδοὺ ἓνα παράδειγμα. Δὲν εἶναι μέγας ὁ βασιλεὺς μετὰ τὴν ἀπεριόριστον ἐξουσίαν, ποὺ ἔχει; Οἱ κάτοικοι ὅλων τῶν χωρῶν δὲν φοβοῦνται καὶ νὰ ἐγγίσουν ἀπλῶς αὐτόν;
- A Εσδ. 4,29 ἐθεώρουν αὐτόν καὶ Ἀπάμην τὴν θυγατέρα Βαρτάκου τοῦ θαυμαστοῦ, τὴν παλλακὴν τοῦ βασιλέως, καθημένην ἐν δεξιᾷ τοῦ βασιλέως
- A Εσδ. 4,29 Καὶ ὅμως ἐβλεπα τὸν βασιλέα αὐτόν καὶ τὴν Ἀπάμην, τὴν θυγατέρα τοῦ αξιοθαυμάστου Βαρτάκου, ἡ ὁποία εἶναι δευτέρης σειρᾶς σύζυγος τοῦ βασιλέως, τὴν ἐβλεπα νὰ κάθεται δεξιὰ ἀπὸ τοῦ βασιλέα,
- A Εσδ. 4,30 καὶ ἀφαιροῦσαν τὸ διάδημα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ βασιλέως καὶ ἐπιτιθοῦσαν ἑαυτῇ καὶ ἐρράπιζε τὸν βασιλέα τῇ ἀριστερᾷ·
- A Εσδ. 4,30 νὰ ἀφαιρῇ τὸ βασιλικὸν διάδημα ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τοῦ βασιλέως καὶ νὰ τὸ θέτῃ στὸ ἰδικόν της κεφάλι καὶ νὰ

- ραπίζη τον βασιλέα με το αριστερό της χέρι.
- A Εσδ. 4,31 καὶ πρὸς τούτοις ὁ βασιλεὺς χάσκων τὸ στόμα ἐθεώρει αὐτήν. καὶ ἐὰν προσγελάσῃ αὐτῷ, γελᾷ· ἐὰν δὲ πικρανθῇ ἐπ’ αὐτόν, κολακεύει αὐτήν, ὅπως διαλλαγῇ αὐτῷ.
- A Εσδ. 4,31 Παρ ὅλα αὐτὰ ὁ βασιλεὺς τὴν ἐβλεπε με ανοικτόν το στόμα. Ἐὰν ἐκείνη ἐγελοῦσε, ἐγελοῦσε καὶ ὁ βασιλεὺς. Ἐὰν ἐκείνη ἐφαίνετο πικραμμένη καὶ στενοχωρημένη ἐναντίον του, ὁ βασιλεὺς τὴν ἐκολάκευε, δια να συμφιλιωθῇ πρὸς αὐτόν.
- A Εσδ. 4,32 ὦ ἄνδρες, πῶς οὐχὶ ἰσχυραὶ αἱ γυναῖκες, ὅτι οὕτως πράσσουσι;
- A Εσδ. 4,32 Ω ἄνδρες, πῶς λοιπόν δεν εἶναι αἱ γυναῖκες ἰσχυρότεραι ἀπὸ τοὺς ἄνδρας, αφοῦ αὐταὶ τέτοια ἔργα κάνουν εἰς βάρος τῶν ἀνδρῶν;”
- A Εσδ. 4,33 καὶ τότε ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ μεγιστᾶνες ἔβλεπον εἷς τὸν ἕτερον. καὶ ἤρξατο λαλεῖν περὶ τῆς ἀληθείας.
- A Εσδ. 4,33 Ο βασιλεὺς καὶ οἱ ἐπίσημοι ἄνδρες του, ὅταν ἤκουσαν ὅλα αὐτὰ, παρατηροῦσαν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον με πολλήν ἐκπληξιν. Ο Ζοροβάβελ ἤρχισε τότε, να ἀναπτύσσει τὴν γνώμην του περὶ τῆς δυνάμεως, τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ ἀλήθεια καὶ εἶπε·
- A Εσδ. 4,34 ἄνδρες, οὐχὶ ἰσχυραὶ αἱ γυναῖκες; μεγάλη ἡ γῆ καὶ ὑψηλὸς ὁ οὐρανὸς καὶ ταχύς τῷ δρόμῳ ὁ ἥλιος, ὅτι στρέφεται ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάλιν ἀποτρέχει εἰς τὸν ἑαυτοῦ τόπον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.
- A Εσδ. 4,34 “Ω ἄνδρες, ἰσχυραὶ δεν εἶναι αἱ γυναῖκες; Βεβαίως· ἀλλὰ μεγάλη εἶναι ἡ γῆ καὶ ὑψηλὸς ὁ οὐρανὸς καὶ ταχύς ὁ ἥλιος εἰς τὴν διαδρομήν του, διότι στρέφεται στὸν κύκλον του οὐρανοῦ καὶ πάλιν ἐπανέρχεται στὸν τόπον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐξεκίνησε κατὰ τὸ διάστημα μιᾶς μόνον ἡμέρας.
- A Εσδ. 4,35 οὐχὶ μέγας ὅς ταῦτα ποιεῖ; καὶ ἡ ἀλήθεια μεγάλη καὶ ἰσχυροτέρα παρὰ πάντα.
- A Εσδ. 4,35 Ἀλλὰ δεν εἶναι ἀσυγκρίτως πολὺ μέγας αὐτός, ὁ ὁποῖος τα

εδημιούργησεν; Η Αλήθεια, λοιπόν, είναι μεγάλη και πολύ ισχυρότερα από όλα αυτά.

A Εσδ. 4,36 πᾶσα ἡ γῆ τὴν ἀλήθειαν καλεῖ, καὶ ὁ οὐρανὸς αὐτὴν εὐλογεῖ, καὶ πάντα τὰ ἔργα σείεται καὶ τρέμει, καὶ οὐκ ἔστι μετ' αὐτῆς ἄδικον οὐδέν.

A Εσδ. 4,36 Ολόκληρος ἡ γῆ τὴν ἀλήθειαν προσκαλεῖ. Ο οὐρανὸς αὐτὴν επαινεῖ καὶ ὅλα τα δημιουργήματα συγκλονίζονται καὶ τρέμουν ἐνώπιόν της· καὶ δεν ὑπάρχει μαζὴ με τὴν ἀλήθειαν, τίποτε ἀπολύτως το ἄδικον.

A Εσδ. 4,37 ἄδικος ὁ οἶνος, ἄδικος ὁ βασιλεὺς, ἄδικοι αἱ γυναῖκες, ἄδικοι πάντες οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἄδικα πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν τὰ τοιαῦτα· καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἀλήθεια, καὶ ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτῶν ἀπολοῦνται.

A Εσδ. 4,37 Αδικος ὅμως εἶναι ὁ οἶνος, ἄδικος εἶναι ὁ βασιλεὺς, ἄδικοι εἶναι αἱ γυναῖκες, ἄδικοι εἶναι ὅλοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἄδικα ὅλα τα τοιαῦτα ἔργα τῶν. Καὶ δεν ὑπάρχει εἰς αὐτοὺς ἀλήθεια· Καὶ εἰς τὰς ἀδικίας τῶν αὐτοῖ καταστρέφονται.

A Εσδ. 4,38 ἡ δὲ ἀλήθεια μένει καὶ ἰσχύει εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ζῇ καὶ κρατεῖ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

A Εσδ. 4,38 Η ἀλήθεια ὅμως, (δηλαδή ὁ Θεός) μένει παντοτεινὴ. Ἐχει δύναμιν καὶ κύρος αἰώνιον. Ζῇ καὶ κυριαρχεῖ στοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

A Εσδ. 4,39 καὶ οὐκ ἔστι παρ' αὐτὴν λαμβάνειν πρόσωπα, οὐδὲ διάφορα, ἀλλὰ τὰ δίκαια ποιεῖ ἀπὸ πάντων τῶν ἀδίκων καὶ πονηρῶν· καὶ πάντες εὐδοκοῦσι τοῖς ἔργοις αὐτῆς, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῇ κρίσει αὐτῆς οὐδέν ἄδικον.

A Εσδ. 4,39 Αὐτὴ δεν λαμβάνει ὑπ' ὅψιν τῆς πρόσωπα, οὔτε κάνει διάκρισιν μεταξὺ ἐπισημῶν καὶ ἀνεπισημῶν, ἰσχυρῶν καὶ ἀδυνάτων. Ἀλλὰ πράττει πάντοτε τὸ δίκαιον ἐνώπιον ὅλων, καὶ ἀκόμη τῶν ἀδίκων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων. Ὅλοι δε ἐπιδοκιμάζουν καὶ ευχαριστοῦνται εἰς τὰ ἔργα της. Ὅταν

αυτή κρίνη, δεν υπάρχει τίποτε το άδίκον.

A Εσδ. 4,40 καὶ αὐτῇ ἡ ἰσχὺς καὶ τὸ βασίλειον καὶ ἡ ἐξουσία καὶ ἡ μεγαλειότης τῶν πάντων αἰώνων. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.

A Εσδ. 4,40 Εἰς αὐτὴν λοιπὸν ὑπάρχει καὶ ἀνήκει ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ κυριότης καὶ ἡ ἐξουσία καὶ ἡ μεγαλειότης εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας. Δοξασμένος ας εἶναι ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας” !

A Εσδ. 4,41 καὶ ἐσιώπησεν τοῦ λαλεῖν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς τότε ἐφώνησεν, καὶ τότε εἶπον· μεγάλη ἡ ἀλήθεια καὶ ὑπερισχύει.

A Εσδ. 4,41 Ὁ Ζοροβάβελ, αφοῦ εἶπεν αὐτά, ἐπαυσε πλεον να ομιλή. Ὅλοι τότε, ὅσοι ἦσαν συγκεντρωμένοι, ἀνεφώνησαν καὶ εἶπαν με ἓνα στόμα· “μεγάλῃ πράγματι εἶναι ἡ ἀλήθεια καὶ αὐτὴ ἔχει ἰσχύνα καὶ δύναμιν ἀνωτέραν ἀπὸ ὅλους καὶ ἀπὸ ὅλα”.

A Εσδ. 4,42 Τότε ὁ βασιλεὺς εἶπεν αὐτῷ· αἶτησαι ὃ θέλεις πλείω τῶν γεγραμμένων, καὶ δώσομέν σοι ὃν τρόπον εὐρέθης σοφώτερος, καὶ ἐχόμενός μου καθήσῃ, καὶ συγγενῆς μου κληθήσῃ.

A Εσδ. 4,42 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Ζοροβάβελ· “ζήτησέ μου ὅ,τι θέλεις καὶ περισσότερα ἀκόμη ἀπὸ ἐκεῖνα, ποὺ εἶναι γραμμένα εἰς τὴν συμφωνίαν σας. Εἰγὼ θα σοὺ δώσω κάθε τι, ποὺ θα μοὺ ζητήσης, διότι συ ἀνεδείχθης σοφώτερος ἀπὸ ὅλους. Θα παρακάθεσαι πλησίον μου καὶ θα ὀνομασθῆς συγγενῆς μου”.

A Εσδ. 4,43 τότε εἶπε τῷ βασιλεῖ· μνήσθητι τὴν εὐχὴν, ἣν ἠΐξω, οἰκοδομῆσαι τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἥ τὸ βασίλειόν σου παρέλαβες,

A Εσδ. 4,43 Τότε ὁ Ζοροβάβελ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα· “ἐνθυμησοὺ τὸ τάμα, ποὺ ἔκαμες τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνέλαβες τὴν βασιλείαν σου, να ἀνοικοδομήσης, δηλαδή, τὴν Ἱερουσαλὴμ.

A Εσδ. 4,44 καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ληφθέντα ἐξ Ἱερουσαλὴμ καὶ

ἐκπέμψαι, ἃ ἐχώρισε Κύρος, ὅτε ἠΐξατο ἐκκόψαι
Βαβυλῶνα, καὶ ἠΐξατο ἐξαποστεῖλαι ἐκεῖ.

A Εσδ. 4,44 Ενθυμήσου επίσης την υπόσχεσίν σου, ότι θα επιστρέψης
ὅλα τα ιερά σκεύη, τα οποία ἔχουν αφαιρεθῇ ἀπὸ την
Ιερουσαλήμ και τα οποία ο Κύρος, ὅταν ἐπρόκειτο να
κατακυριεύσῃ την Βαβυλῶνα, ἔκαμε τάμα, τα ἐξεχώρισε και
ἔταξε να τα αποστείλῃ πάλιν ἐκεῖ εἰς την Ιερουσαλήμ.

A Εσδ. 4,45 καὶ σὺ ἠΐξω οἰκοδομῆσαι τὸν ναόν, ὃν ἐνεπύρισαν οἱ
Ἰδουμαῖοι, ὅτε ἡρημώθη ἡ Ἰουδαία ὑπὸ τῶν Χαλδαίων.

A Εσδ. 4,45 Συ δε ἔταξες να ανοικοδομήσῃς τον ναόν, τον οποίον
επυρπόλησαν οἱ Ιδουμαῖοι, ὅταν εἶχεν ἐρημωθῇ και
καταστροφή ἡ Ιουδαία ἀπὸ τους Χαλδαίους.

A Εσδ. 4,46 καὶ νῦν τοῦτό ἐστιν, ὃ σε ἀξιῶ, κύριε βασιλεῦ, καὶ ὃ
αἰτοῦμαί σε, καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μεγαλωσύνη ἡ παρὰ σοῦ·
δέομαι οὖν ἵνα ποιήσῃς τὴν εὐχὴν, ἣν ἠΐξω τῷ βασιλεῖ
τοῦ οὐρανοῦ ποιῆσαι ἐκ στόματός σου.

A Εσδ. 4,46 Τώρα, λοιπόν, αὕτη εἶναι ἡ ἀξίωσις, την οποίαν ἔχω ἀπὸ σέ,
κύριε βασιλεῦ· αὐτό εἶναι ἐκεῖνο το οποίον ζητῶ ἀπὸ σε και
αὕτη εἶναι ἡ μεγαλειώδης πράξις, την οποίαν συ ἡμπορεῖς
να κάμῃς. Σε παρακαλῶ, λοιπόν, να ἐκπληρώσῃς το τάξιμο,
το οποίον με το ἴδιο σου το στόμα ἔκαμες στον βασιλέα των
ουρανῶν, πρὸς τον Θεόν”.

A Εσδ. 4,47 τότε ἀναστὰς Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς κατεφίλησεν αὐτὸν
καὶ ἔγραψεν αὐτῷ τὰς ἐπιστολὰς πρὸς πάντας τοὺς
οἰκονόμους καὶ τοπάρχας καὶ στρατηγούς καὶ σατράπας,
ἵνα προπέμψωσιν αὐτὸν καὶ τοὺς μετ’ αὐτοῦ πάντας
ἀναβαίνοντας οἰκοδομῆσαι τὴν Ἰερουσαλήμ.

A Εσδ. 4,47 Τότε ο βασιλεὺς Δαρεῖος ἐσηκώθη και τον κατεφίλησεν.
Ἐγραψε δε ἀμέσως και ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ἐπιστολὰς
ἀπευθυνομένας πρὸς ὅλους τους υπαλλήλους, τους
διοικητάς, τους στρατηγούς και τους σατράπας, να
κατευοδώσουν ἀσφαλῶς αὐτὸν και ὅλους, ὅσοι θα

ανέβαιναν μαζί με αυτόν, δια να ανοικοδομήσουν την Ιερουσαλήμ.

A Εσδ. 4,48 καὶ πᾶσι τοῖς τοπάρχαις ἐν κοίλῃ Συρίᾳ καὶ Φοινίκη καὶ τοῖς ἐν τῷ Λιβάνῳ ἔγραψεν ἐπιστολὰς μεταφέρειν ξύλα κέδρινα ἀπὸ τοῦ Λιβάνου εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ ὅπως οἰκοδομήσωσι μετ' αὐτοῦ τὴν πόλιν.

A Εσδ. 4,48 Εἰς ὅλους δε τοὺς διοικητὰς τῆς κοίλης Συρίας, τῆς Φοινίκης καὶ τοῦ Λιβάνου, ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς ἐπιστολὰς να συνεργήσουν, ὥστε να μεταφερθοῦν ξύλα κέδρινα ἀπὸ τον Λιβανον εἰς τὴν Ιερουσαλήμ, δια να βοηθήσουν τον Ζοροβάβελ εἰς τὴν ανοικοδόμησιν τῆς πόλεως.

A Εσδ. 4,49 καὶ ἔγραψε πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς ἀναβαίνουσιν ἀπὸ τῆς βασιλείας εἰς τὴν Ἰουδαίαν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, πάντα δυνατόν καὶ τοπάρχην καὶ σατράπην καὶ οἰκονόμον μὴ ἀπελεύσεσθαι ἐπὶ τὰς θύρας αὐτῶν,

A Εσδ. 4,49 Εἰς τὴν Ἰουδαίαν, οἱ οἱ ποῖοι θα ἀνέβαιναν ἀπὸ το βασιλείον του εἰς τὴν Ιουδαίαν, να αφεθοῦν ἐλεύθεροι εἰς τὰς ἐνεργείας των, κανεῖς δε ἀρχων καὶ διοικητὴς καὶ σατράπης καὶ ὑπάλληλος να μὴ ἔχη το δικαίωμα να πατήσῃ το πόδι του εἰς τὴν οἰκίαν των.

A Εσδ. 4,50 καὶ πᾶσαν τὴν χώραν, ἣν κρατοῦσιν, ἀφορολόγητον αὐτοῖς ὑπάρχειν, καὶ ἵνα οἱ Ἰδουμαῖοι ἀφίωσι τὰς κώμας, ἃς διακρατοῦσι τῶν Ἰουδαίων,

A Εσδ. 4,50 Εἰς τὴν Ἰουδαίαν, οἱ οἱ ποῖοι θα ἀνέβαιναν ἀπὸ το βασιλείον του εἰς τὴν Ιουδαίαν, να αφεθοῦν ἐλεύθεροι εἰς τὰς ἐνεργείας των, κανεῖς δε ἀρχων καὶ διοικητὴς καὶ σατράπης καὶ ὑπάλληλος να μὴ ἔχη το δικαίωμα να πατήσῃ το πόδι του εἰς τὴν οἰκίαν των.

A Εσδ. 4,51 καὶ εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ἱεροῦ δοθῆναι κατ' ἑνιαυτὸν τάλαντα εἴκοσι μέχρι τοῦ οἰκοδομηθῆναι,

A Εσδ. 4,51 Διέταξεν ἐπίσης, να δίδωνται κάθε ἔτος εἴκοσι τάλαντα δια τὴν ανοικοδόμησιν τοῦ ναοῦ, μέχρις ὅτου ἀποπερατωθῇ.

A Εσδ. 4,52 καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὀλοκαυτώματα καρποῦσθαι

- καθ' ἡμέραν, καθὰ ἔχουσιν ἐντολὴν ἑπτακαίδεκα προσφέρειν, ἄλλα τάλαντα, δέκα κατ' ἑνιαυτόν,
- A Εσδ. 4,52 Επίσης να δίδονται ἄλλα δέκα τάλαντα κάθε ἔτος δια τα δεκαεπτὰ καθημερινὰ ολοκαυτώματα, τα οποία προσεφέροντο στο θυσιαστήριον, ὅπως διέτασεν ο Νόμος.
- A Εσδ. 4,53 καὶ πᾶσι τοῖς προσβαίνουσιν ἀπὸ τῆς Βαβυλωνίας κτίσαι τὴν πόλιν, ὑπάρχειν τὴν ἐλευθερίαν, αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἐγγόνοις αὐτῶν, καὶ πᾶσι τοῖς ἱερεῦσι τοῖς προσβαίνουσιν.
- A Εσδ. 4,53 Επίσης ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι, οἱ οποίοι θα ἐπέστρεφον ἀπὸ τὴν Βαβυλώνα, δια να ανοικοδομήσουν τὴν Ἱερουσαλήμ, να εἶναι ἐλεύθεροι αὐτοὶ καὶ οἱ ἀπόγονοὶ των. Το ἴδιον ἔπρεπε να πραγματοποιηθῇ δι' ὅλους τοὺς ἱερεῖς, οἱ οποίοι θα ἀνεχώρουν ἀπὸ τὴν Βαβυλώνα.
- A Εσδ. 4,54 ἔγραψε δὲ καὶ τὴν χορηγίαν καὶ τὴν ἱερατικὴν στολὴν, ἐν τίνι λατρεύουσιν ἐν αὐτῇ.
- A Εσδ. 4,54 Εἰδωσε δε καὶ ἐγγράφον ἐντολὴν να παρέχωνται τα ἀπαιτούμενα χρήματα δια τὴν διατροφὴν των ἱερέων καὶ δια τα ἱερατικὰ των ἐνδύματα, με τα οποία αὐτοὶ ἐκτελοῦσαν τα τῆς λατρείας.
- A Εσδ. 4,55 καὶ τοῖς Λευίταις ἔγραψε δοῦναι τὴν χορηγίαν ἕως τῆς ἡμέρας, ἧς ἐπιτελεσθῇ ὁ οἶκος καὶ Ἱερουσαλήμ οἰκοδομηθῆναι,
- A Εσδ. 4,55 Εἰδωσεν ἐπίσης ἐγγράφον διαταγὴν να χορηγῆται ἡ δαπάνη, ἡ ἀπαιτούμενη δια τὴν διατροφὴν των Λευιτῶν, μέχρι τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν ὁποίαν θα ἀττοπερατωθῇ ὁ ναὸς καὶ θα ἀνοικοδομηθῇ ἡ Ἱερουσαλήμ.
- A Εσδ. 4,56 καὶ πᾶσι τοῖς φρουροῦσι τὴν πόλιν ἔγραψε δοῦναι αὐτοῖς κλήρους καὶ ὀψώνια.
- A Εσδ. 4,56 Διέταξεν ἐπίσης να δοθῇ κλῆρος γῆς καὶ μισθὸς εἰς χρήματα πρὸς ὅλους τοὺς φρουροὺς τῆς πόλεως τῆς Ἱερουσαλήμ.
- A Εσδ. 4,57 καὶ ἐξἀπέστειλε πάντα τὰ σκεύη, ἃ ἐχώρισε Κῦρος ἀπὸ

- Βαβυλῶνος· καὶ πάντα, ὅσα εἶπε Κύρος ποιῆσαι, καὶ αὐτὸς ἐπέταξε ποιῆσαι καὶ ἐξαποστεῖλαι εἰς Ἱερουσαλήμ.
- A Εσδ. 4,57 Επὶ δε τούτοις ἀπέστειλεν ὅλα τα ιερὰ σκεύη, τα ὅποια εἶχε ξεχωρίσει ὁ Κύρος ἀπὸ τη Βαβυλώνα δια την Ἱερουσαλήμ, ὅλα, ὅσα εἶχεν υποσχεθῇ να κάμῃ ὁ Κύρος, διέταξε να γίνουν καὶ να αποσταλοῦν εἰς την Ἱερουσαλήμ.
- A Εσδ. 4,58 Καὶ ὅτε ἐξῆλθεν ὁ νεανίσκος, ἄρας τὸ πρόσωπον εἰς τὸν οὐρανὸν ἐναντίον Ἱερουσαλήμ εὐλόγησε τῷ βασιλεῖ τοῦ οὐρανοῦ λέγων·
- A Εσδ. 4,58 Οταν ὁ νεαρὸς Ζοροβάβελ ἐβγήκεν ἀπὸ τα ἀνάκτορα, ὕψωσε τὸ πρόσωπόν του στον ουρανὸν καὶ με κατεύθυνσιν πρὸς την Ἱερουσαλήμ ἐδόξασε τὸν Βασιλέα τοῦ Ουρανοῦ λέγων·
- A Εσδ. 4,59 παρὰ σοῦ νίκη, καὶ παρὰ σοῦ ἡ σοφία, καὶ σὴ ἡ δόξα καὶ ἐγὼ σὸς οἰκέτης.
- A Εσδ. 4,59 “Απὸ σέ, Κυριε, προέρχεται κάθε νίκη. Απὸ σε πηγάζει κάθε σοφία καὶ εἰς σε ἀνήκει ὅλη ἡ δόξα. Εγὼ δε εἶμαι δούλος ἰδικός σου.
- A Εσδ. 4,60 εὐλογητὸς εἶ, ὃς ἔδωκάς μοι σοφίαν, καὶ σοὶ ὁμολογῶ, Δέσποτα τῶν πατέρων.
- A Εσδ. 4,60 Δοξασμένος λοιπὸν εἶσαι συ, Κυριε, ὁ ὁποῖος ἔδωσες εἰς ἐμὲ αὐτὴν την σοφίαν. Δοξολογῶ, Δέσποτα, σέ, Κυριε των πατέρων ἡμῶν”.
- A Εσδ. 4,61 καὶ ἔλαβε τὰς ἐπιστολάς καὶ ἐξῆλθε καὶ ἦλθεν εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἀπήγγειλε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ πᾶσι.
- A Εσδ. 4,61 Τότε ἐπῆρεν ὁ Ζοροβάβελ τὰς ἐπιστολάς, ἀνεχώρησεν ἀμέσως καὶ μετέβη εἰς την Βαβυλώνα καὶ ἀνήγγειλεν εἰς ὅλους τοὺς ἐκεῖ ἀδελφούς του Ἰουδαίους τὰ γεγονότα αὐτά.
- A Εσδ. 4,62 καὶ εὐλόγησαν τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, ὅτι ἔδωκεν αὐτοῖς ἄνεσιν καὶ ἄφεσιν
- A Εσδ. 4,62 Εκεῖνοι ἐδοξολόγησαν καὶ ηυχαρίστησαν τὸν Θεὸν των πατέρων των, διότι ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ἄνεσιν καὶ

ελευθερίαν

A Εσδ. 4,63 ἀναβῆναι καὶ οἰκοδομῆσαι τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὸ ἱερόν, οὗ ὠνομάσθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ. καὶ ἐκωθωνίζοντο μετὰ μουσικῶν καὶ χαρᾶς ἡμέρας ἑπτὰ.

A Εσδ. 4,63 να επανέλθουν εις την πατρίδα των, δια να ανοικοδομήσουν την Ιερουσαλήμ και τον ναόν, ο οποίος εἶχεν απ' αρχῆς ανοικοδομηθῇ εις τιμὴν και δόξαν του Ονόματός του. Γεμάτοι δε χαρὰν επανηγύριζαν το χαρμόσυνον γεγονός πίνοντες οἶνον και διασκεδάζοντες με μουσικά ὄργανα ἐπὶ μίαν εβδομάδα.

A ΕΣΔΡΑΣ 5

A Εσδ. 5,1 Μετὰ δὲ ταῦτα ἐξελέγησαν ἀναβῆναι ἀρχηγοὶ οἴκου πατριῶν κατὰ φυλὰς αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες καὶ οἱ παῖδες αὐτῶν καὶ αἱ παιδίσκαι καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν.

A Εσδ. 5,1 Επειτα ἀπὸ τα γεγονότα αὐτὰ ὅσοι ἀπεφάσισαν να επανέλθουν εις την Ιουδαίαν, ετακτοποιήθησαν κατὰ φυλὰς και κατὰ πατριάς με τους αρχηγούς αὐτῶν. Μαζὴ δὲ με αὐτοὺς ηκολούθησαν αι γυναῖκες των, οι υιοὶ των, αι θυγατέρες, οι δούλοι και αι δούλαι των, ὅπως ἐπίσης και τα κτήνη των.

A Εσδ. 5,2 καὶ Δαρεῖος συναπέστειλε μετ' αὐτῶν ἵππεῖς χιλίους ἕως τοῦ ἀποκαταστήσαι αὐτοὺς εἰς Ἱερουσαλὴμ μετ' εἰρήνης καὶ μετὰ μουσικῶν τυμπάνων καὶ αὐλῶν·

A Εσδ. 5,2 Ο δε Δαρεῖος ἐστειλε μαζὴ με αὐτοὺς ως συνοδοὺς χιλίους ιππεῖς, δια να επαναφέρουν και αποκαταστήσουν αὐτοὺς ασφαεῖς εις την Ιερουσαλήμ, με μουσικά, τύμπανα και αυλούς.

A Εσδ. 5,3 καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν παίζοντες, καὶ ἐποίησεν

αὐτοῖς συναναβῆναι μετ' ἐκείνων.

A Εσδ. 5,3

Ολοι δε οι Ισραηλίται μετὰ χαράς μεγάλης ἐπῆραν τον δρόμον της επιστροφῆς εἰς Ἱερουσαλήμ παίζοντες μουσικά ὄργανα. Ο δε Δαρείος ἀπέστειλε μαζή με αὐτούς ως συνοδοὺς τους ὑπεῖς.

A Εσδ. 5,4

Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀναβαινόντων κατὰ πατρίδος αὐτῶν εἰς τὰς φυλάς ἐπὶ τὴν μεριδαρχίαν αὐτῶν.

A Εσδ. 5,4

Αὐτὰ δε εἶναι τὰ ὀνόματα των ἀνδρῶν, οἱ οἱποῖοι ἐπέστρεψαν ἕκαστος στο μερίδιον της κληρονομίας των κατὰ οικογενείας και κατὰ φυλάς.

A Εσδ. 5,5

οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Φινεές υἱοῦ Ἀαρών· Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ τοῦ Σαραίου καὶ Ἰωακὶμ ὁ τοῦ Ζοροβάβελ τοῦ Σαλαθιήλ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Δαυίδ, ἐκ τῆς γενεᾶς Φαρές, φυλῆς δὲ Ἰούδα,

A Εσδ. 5,5

Οἱ ἱερεῖς, οἱ ἀπόγονοι δηλαδὴ του Φινεές υἱοῦ του Ααρών, ἦσαν· Ο Ἰησοῦς ὁ υἱὸς του Ἰωσιδέκ, υἱοῦ του Σαραίου και ὁ Ἰωακείμ ὁ υἱὸς του Ζοροβάβελ υἱοῦ του Σαλαθιήλ, ὁ οἱποῖος κατήγετο ἀπὸ τον οἶκον Δαυίδ, ἀπὸ την γενεάν του Φαρές και την φυλὴν του Ἰούδα.

A Εσδ. 5,6

ὃς ἐλάλησεν ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως Περσῶν λόγους σοφοὺς ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ μηνὶ Νισάν τοῦ πρώτου μηνός.

A Εσδ. 5,6

Ο Ζοροβάβελ εἶναι αὐτός, που ὠμίλησε και εἶπε τόσον σοφοὺς λόγους προς τον βασιλέα των Περσῶν, τον Δαρείον, κατὰ τον πρώτον μῆνα, τὴν Νισάν, του δευτέρου ἔτους της βασιλείας του Δαρείου.

A Εσδ. 5,7

εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας ἀναβάντες ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς παροικίας, οὓς μετόκισε

Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα

A Εσδ. 5,7

Αὐτοὶ δε εἶναι οἱ Ἰουδαῖοι, που ἐπέστρεψαν ἀπὸ τον τόπον της αἰχμαλωσίας των και τους οἱποῖους ὁ Ναβουχοδονόσορ,

ο βασιλεὺς της Βαβυλώνος, εἶχε προηγουμένως μεταφέρει
και εγκαταστήσει εις την Βαβυλώνα.

A Εσδ. 5,8 καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ τὴν λοιπὴν
Ἰουδαίαν ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, οἱ ἐλθόντες μετὰ
Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦ, Νεεμίου, Ζαραίου, Ῥησαίου,
Ἐννηέος, Μαρδοχαίου, Βεελσάρου, Ασφαράσου,
Ῥελίου, Ῥοῖμου, Βαανά, τῶν προηγουμένων αὐτῶν.

A Εσδ. 5,8 Επέστρεψαν εις την Ιερουσαλήμ και εις την ἄλλην Ιουδαίαν
ο καθένας εις την πόλιν του μαζί με τον Ζοροβάβελ, τον
Ιησούν, τον Νεεμίαν, τον Ζαραίον, τον Ρησαίον, τον
Εννηέον, τον Μαρδοχαίον, τον Βεελσάρων, τον Ασφαράσον,
τον Ρεελίαν, τον Ροῖμον, τον Βαανά, οι οποίοι και ἦσαν
αρχηγοὶ των.

A Εσδ. 5,9 ἀριθμὸς τῶν ἀπὸ τοῦ ἔθνους καὶ οἱ προηγούμενοι
αὐτῶν· υἱοὶ Φόρος δύο χιλιάδες καὶ ἑκατὸν
ἐβδομηκονταδύο. υἱοὶ Σαφάτ τετρακόσιοι
ἐβδομηκονταδύο.

A Εσδ. 5,9 Ο αριθμὸς αὐτῶν των ἀνδρῶν του Ιουδαϊκοῦ ἔθνους και των
αρχηγῶν του ἦτο ο ἐξῆς· Οι της γενεάς του Φορος ἦσαν δύο
χιλιάδες ἑκατὸν ἐβδομήκοντα δύο. Οι της γενεάς του Σαφάτ
ἦσαν τετρακόσιοι ἐβδομήκοντα δυο.

A Εσδ. 5,10 υἱοὶ Ἀρές ἑπτακόσιοι πεντηκονταῖς.

A Εσδ. 5,10 Οι της γενεάς του Αρές ἦσαν ἐπτακόσιοι, πενήντα εἴς.

A Εσδ. 5,11 υἱοὶ Φαάθ Μωάβ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰησοῦ καὶ Ἰωάβ δισχίλιοι
ὀκτακόσιοι δεκαδύο.

A Εσδ. 5,11 Οι της γενεάς του Φαάθ Μωάβ, δηλαδή οι ἀπόγονοι του
Ιησού και του Ιωάβ, ἦσαν δύο χιλιάδες οκτακόσιοι δώδεκα.

A Εσδ. 5,12 υἱοὶ Ἡλὰμ χίλιοι διακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες. υἱοὶ
Ζαθουὶ ἑνακόσιοι ἐβδομηκονταπέντε. υἱοὶ Χορβέ
ἑπτακόσιοι πέντε. υἱοὶ Βανὶ ἑξακόσιοι
τεσσαρακονταοκτώ.

A Εσδ. 5,12 Οι της γενεάς του Ηλάμ ἦσαν χίλιοι διακόσιοι πενήντα

τέσσαρες. Οι της γενεάς του Ζαθουΐ ήσαν ενεακόσιοι εβδομήντα πέντε. Οι της γενεάς του Χορβέ ήσαν επτακόσιοι πέντε. Οι της γενεάς του Βανί ήσαν εξακόσιοι τεσσαράκοντα οκτώ.

A Εσδ. 5,13 υιοὶ Βηβαὶ ἑξακόσιοι τριακοντατρεῖς. υιοὶ Ἀργαὶ χίλιοι τριακόσιοι εἰκοσιδύο.

A Εσδ. 5,13 Οι της γενεάς του Βηβαὶ ήσαν εξακόσιοι τριάκοντα τρεις. Οι της γενεάς του Αργαὶ ήσαν χίλιοι τριακόσιοι εἰκοσι δύο.

A Εσδ. 5,14 υιοὶ Ἀδωνικὰν ἑξακόσιοι τριακονταεπτὰ. υιοὶ Βαγοῖ δισχίλιοι ἑξακόσιοι ἕξ. υιοὶ Ἀδινού τετρακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες.

A Εσδ. 5,14 Οι της γενεάς του Αδωνικὰν ήσαν εξακόσιοι τριάκοντα επτὰ. Οι της γενεάς του Βαγοῖ ήσαν δύο χιλιάδες εξακόσιοι ἕξ. Οι της γενεάς του Αδινού τετρακόσιοι πενήντα τέσσαρες.

A Εσδ. 5,15 υιοὶ Ἀτήρ Ἐζεκίου ἑνενηκονταδύο. υιοὶ Κιλὰν καὶ Ἀζηνὰν ἑξηκονταεπτὰ. υιοὶ Ἀζαρού τετρακόσιοι τριακονταδύο.

A Εσδ. 5,15 Οι της γενεάς του Ατήρ του Εζεκίου ήσαν ενενήντα δυο. Οι της γενεάς του Κιλὰν και Αζηνὰν ήσαν ἑξηκοντα επτὰ. Οι της γενεάς του Αζαρού ήσαν τετρακόσιοι τριάκοντα δύο.

A Εσδ. 5,16 υιοὶ Ἀννὶς ἑκατὸν εἷς. υιοὶ Ἀρόμ τριακονταδύο. υιοὶ Βασαὶ τριακόσιοι εἰκοσιτρεῖς. υιοὶ Ἀρσιφουρίθ ἑκατὸν δύο.

A Εσδ. 5,16 Οι της γενεάς του Αννίς ήσαν εκατὸν ἕνας. Οι ἄνθρωποι της γενεάς του Αρόμ ήσαν τριάντα δύο. Οι της γενεάς του Βασαὶ ήσαν τριακόσιοι εἰκοσι τρεις. Οι της γενεάς του Αρσιφουρίθ ήσαν εκατὸν δύο.

A Εσδ. 5,17 υιοὶ Βαιτηροὺς τρισχίλιοι πέντε. υιοὶ ἐκ Βαιθλωμῶν ἑκατὸν εἰκοσιτρεῖς.

A Εσδ. 5,17 Οι ἄνδρες ἀπὸ την πόλιν Βαιτηροὺς ήσαν τρεις χιλιάδες πέντε. Οι ἀπὸ την πόλιν Βαιθλωμῶν ήσαν εκατὸν εἰκοσι τρεις.

- A Εσδ. 5,18 οἱ ἐκ Νετωφᾶς πεντηκονταπέντε. οἱ ἐξ Ἀναθώθ ἑκατὸν πεντηκονταοκτώ. οἱ ἐκ Βαιθασμῶν τεσσαρακονταδύο.
- A Εσδ. 5,18 Οἱ ἀπὸ τὴν περιοχὴν Νετωφᾶς ἦσαν πενήντα πέντε· ἀπὸ τὴν πόλιν Αναθώθ ἦσαν ἑκατὸν πενήντα οκτώ. Οἱ ἄνδρες ἀπὸ τὴν Βαιθασμῶν ἦσαν σαράντα δυο.
- A Εσδ. 5,19 οἱ ἐκ Καριαθιρὶ εἰκοσιπέντε. οἱ ἐκ Καφείρας καὶ Βηρώγ ἑπτακόσιοι τεσσαρακοντατρεῖς.
- A Εσδ. 5,19 Οἱ ἄνδρες ἀπὸ τὴν Καριαθιρὶ ἦσαν εἰκοσι πέντε. Οἱ ἀπὸ τὴν Καφείραν καὶ τὴν Βηρώγ ἦσαν ἑπτακόσιοι σαράντα τρεις.
- A Εσδ. 5,20 οἱ Χαδιασαὶ καὶ Ἀμμίδιοι τετρακόσιοι εἰκοσιδύο. οἱ ἐκ Κιραμᾶς καὶ Γαββῆς ἑξακόσιοι εἴκοσιν εἶς.
- A Εσδ. 5,20 Οἱ Χαδιασαὶ καὶ Ἀμμίδιοι ἦσαν τετρακόσιοι εἰκοσι δύο. Οἱ ἄνδρες ἐκ τῆς Κιραμᾶς καὶ τῆς Γαββῆς ἦσαν ἑξακόσιοι εἴκοσι ἓνας.
- A Εσδ. 5,21 οἱ ἐκ Μακαλῶν ἑκατὸν εἰκοσιδύο. οἱ ἐκ Βετολίω πεντηκονταδύο. υἱοὶ Νιφὶς ἑκατὸν πεντηκονταεξ.
- A Εσδ. 5,21 Οἱ ἄνδρες ἀπὸ τὴν Μακαλῶν ἦσαν ἑκατὸν εἰκοσι δύο. Οἱ ἄνδρες ἐκ Βετολίω ἦσαν πενήντα δύο. Οἱ ἄνδρες οἱ ἐκ τοῦ Νιφὶς ἦσαν ἑκατὸν πενήντα εἴς.
- A Εσδ. 5,22 υἱοὶ Καλαμωλάλου καὶ Ὠνοὺς ἑπτακόσιοι εἰκοσιπέντε. υἱοὶ Ἰερεχοῦ διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε.
- A Εσδ. 5,22 Οἱ ἄνδρες ἐκ Καλαμωλάλου καὶ Ὠνοὺς ἦσαν ἑπτακόσιοι εἰκοσι πέντε. Οἱ ἄνδρες Ἰερεχοῦ ἦσαν διακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε
- A Εσδ. 5,23 υἱοὶ Σανάας τρισχίλιοι τριακόσιοι εἶς.
- A Εσδ. 5,23 Οἱ ἄνδρες οἱ ἀπὸ τὴν Σαναά ἦσαν τρεις χιλιάδες τριακόσιοι ἓνας.
- A Εσδ. 5,24 οἱ ἱερεῖς οἱ υἱοὶ Ἰεδδου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τοὺς υἱοὺς Σανασὶβ ὀκτακόσιοι ἐβδομήκονταδύο. υἱοὶ Ἐμμηρουθ διακόσιοι πεντηκονταδύο.
- A Εσδ. 5,24 Οἱ ἱερεῖς οἱ ἐκ τῆς γενεᾶς τοῦ Ἰεδδου υἱοῦ τοῦ Ἰησοῦ δηλ. τῆς φυλῆς τοῦ Σανασὶβ ἦσαν ὀκτακόσιοι ἐβδομήκοντα δύο.

- Εκ της γενεάς του Εμμηρούθ διακόσιοι πενήντα δύο.
Α Εσδ. 5,25 υιοὶ Φασσούρου χίλιοι τεσσαρακονταεπτὰ. υιοὶ Χαρμί διακόσιοι δεκαεπτὰ.
- Α Εσδ. 5,25 Εκ της γενεάς του Φασσούρου χίλιοι σαράντα επτά. Εκ της γενεάς του Χαρμί διακόσιοι δέκα επτά.
- Α Εσδ. 5,26 οἱ Λευῖται οἱ υιοὶ Ἰησοῦ καὶ Καδμιήλου καὶ Βάννου καὶ Σουδίου ἑβδομηκοντατέσσαρες.
- Α Εσδ. 5,26 Οι Λευῖται ἦσαν ἡ γενεὰ του Ἰησοῦ δηλαδή του Καδοήλου, Βαννου και Σουδίου εβδομήντα τέσσαρες.
- Α Εσδ. 5,27 οἱ ἱεροψάλται υιοὶ Ἀσάφ ἑκατὸν εἰκοσιοκτῶ.
- Α Εσδ. 5,27 Ἱεροψάλται, οἱ ἀπόγονοι του Ἀσάφ, ἦσαν ἑκατὸν εἰκοσι οκτῶ.
- Α Εσδ. 5,28 οἱ θυρωροὶ υιοὶ Σαλούμ, υιοὶ Ἀτάρ, υιοὶ Τολμάν, υιοὶ Δακούβ, υιοὶ Ἀτητά, υιοὶ Τωβίς, πάντες ἑκατὸν τριακονταεννέα.
- Α Εσδ. 5,28 Οι θυρωροὶ ἦσαν· ἡ γενεὰ του Σαλούμ, ἡ γενεὰ του Ἀτάρ, ἡ γενεὰ του Τολμάν, ἡ γενεὰ του Δακούβ, ἡ γενεὰ του Ἀτητά, ἡ γενεὰ του Τωβίς, ὅλοι οὗτοι ἦσαν ἑκατὸν τριάντα εννέα.
- Α Εσδ. 5,29 οἱ ἱερόδουλοι, υιοὶ Ἡσαῦ, υιοὶ Ἀσιφά, υιοὶ Ταβαώθ, υιοὶ Κηράς, υιοὶ Σουδά, υιοὶ Φαλαίου, υιοὶ Λαβανά, υιοὶ Ἀγραβά,
- Α Εσδ. 5,29 Οι υπηρέται του ναοῦ ἦσαν· ἡ γενεὰ του Ησαῦ, γενεὰ του Ασιφά, ἡ γενεὰ του Ταβαώθ, ἡ γενεὰ του Κηράς, ἡ γενεὰ του Σουδά, ἡ γενεὰ του Φαλαίου, ἡ γενεὰ Λαβανά, ἡ γενεὰ Ἀγραβά.
- Α Εσδ. 5,30 υιοὶ Ἀκούδ, υιοὶ Οὐτά, υιοὶ Κητάβ, υιοὶ Ἀκκαβά, υιοὶ Συβαῖ, υιοὶ Ἀνάν, υιοὶ Καθουά, υιοὶ Γεδδούρ,
- Α Εσδ. 5,30 Ἡ γενεὰ του Ακούδ, ἡ γενεὰ του Ουτά, ἡ γενεὰ του Κητάβ, ἡ γενεὰ του Ἀκκαβα, ἡ γενεὰ του Συβαῖ, ἡ γενεὰ του Ἀνάν, ἡ γενεὰ του Καθουά, ἡ γενεὰ του Γεδδούρ,
- Α Εσδ. 5,31 υιοὶ Ἰαῖρου, υιοὶ Δαισάν, υιοὶ Νοεβά, υιοὶ Χασεβά, υιοὶ Καζηρά, υιοὶ Ὀζίου, υιοὶ Φινοέ, υιοὶ Ἀσαρά, υιοὶ Βασθαῖ,

- υἱοὶ Ἀσσανά, υἱοὶ Μανί, υἱοὶ Ναφισί, υἱοὶ Ἀκούφ, υἱοὶ Ἀχιβά, υἱοὶ Ἀσούβ, υἱοὶ Φαρακέμ, υἱοὶ Βασαλέμ,
A Εσδ. 5,31 η γενεά του Ιαΐρου, η γενεά του Δαισάν, η γενεά του Νοεβά, η γενεά του Χασεβά, η γενεά του Καζηρά, η γενεά του Οζίου, η γενεά του Φινοέ, η γενεά του Ασará, η γενεά του Βασθαΐ, η γενεά του Ασσανά, η γενεά του Μανί, η γενεά του Ναφισί, η γενεά του Ακούφ, η γενεά του Αχιβά, η γενεά του Ἀσουβ, η γενεά του Φαρακέμ, η γενεά του Βασαλέμ,
A Εσδ. 5,32 υἱοὶ Μεεδδά, υἱοὶ Κουθά, υἱοὶ Χαρέα, υἱοὶ Βαρχουέ, υἱοὶ Σεράρ, υἱοὶ Θομοΐ, υἱοὶ Νασί, υἱοὶ Ἀτεφά.
A Εσδ. 5,32 η γενεά του Μεεδδά, η γενεά του Κουθά, η γενεά του Χαρέα, η γενεά του Βαρχουέ, η γενεά του Σεράρ, η γενεά του Θομοΐ, η γενεά του Νασί και η γενεά του Ατεφά.
A Εσδ. 5,33 υἱοὶ παίδων Σαλωμών, υἱοὶ Ἀσσαπφιώθ, υἱοὶ Φαριρά, υἱοὶ Ἰειηλί, υἱοὶ Λοζών, υἱοὶ Ἰσραήλ, υἱοὶ Σαφυΐ,
A Εσδ. 5,33 Οἱ απόγονοι των δούλων του Σολομώντος ἦσαν η γενεά του Ασσαπφιώθ, η γενεά του Φαριρά, η γενεά του Ιειηλί, η γενεά του Λοζών, η γενεά του Ισραήλ, η γενεά του Σαφυί,
A Εσδ. 5,34 υἱοὶ Ἀγιά, υἱοὶ Φαχαρέθ, υἱοὶ Σαβιή, υἱοὶ Σαρωθί, υἱοὶ Μισαίας, υἱοὶ Τάς, υἱοὶ Ἀδδούς, υἱοὶ Σουβά, υἱοὶ Ἀφερρά, υἱοὶ Βαρωδίσ, υἱοὶ Σαφάγ, υἱοὶ Ἀλλών.
A Εσδ. 5,34 η γενεά του Αγιά, η γενεά του Φαχαρέθ, η γενεά του Σαβιή, η γενεά του Σαρωθί, η γενεά του Μισαίας, η γενεά του Τας, η γενεά του Αδδούς, η γενεά του Σουβά, η γενεά του Αφερρά, η γενεά του Βαρωδίσ, η γενεά του Σαφάγ, η γενεά του Αλλών.
A Εσδ. 5,35 πάντες οἱ ἱερόδουλοι καὶ οἱ υἱοὶ τῶν παίδων Σαλωμών τριακόσιοι ἐβδομηκονταδύο.
A Εσδ. 5,35 Οἱ οἱ υπηρέται του ναοῦ καὶ οἱ απόγονοι των δούλων του Σολομώντος ἦσαν τριακόσιοι ἐβδομήκοντα δύο.
A Εσδ. 5,36 οὗτοι ἀναβάντες ἀπὸ Θερμελὲθ καὶ Θελερσάς, ἡγούμενος αὐτῶν Χαρασθαλάν καὶ Ἀαλάρ.

- A Εσδ. 5,36 Αυτοί ἦσαν οἱ Ἰουδαῖοι, οἱ οἱποῖοι ἐπέστρεψαν εἰς τὴν πατρίδα τῶν ἀπὸ Θερμελέθ καὶ Θελερσάς καὶ τῶν οἱῶν ἀρχηγοὶ ἦσαν ὁ Χαρααθαλάν καὶ ὁ Ααλάρ.
- A Εσδ. 5,37 καὶ οὐκ ἠδύναντο ἀπαγγεῖλαι τὰς πατριάς αὐτῶν καὶ γενεάς, ὥς ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ εἰσιν· υἱοὶ Δαλάν τοῦ υἱοῦ τοῦ Βαενάν, υἱοὶ Νεκωδάν ἑξακόσιοι πενηκονταδύο.
- A Εσδ. 5,37 Εκείνοι οἱ οἱποῖοι δὲν ἠμπόρεσαν νὰ πιστοποιήσουν πειστικῶς, ὅτι αἱ οἰκογένειαι τῶν καὶ ἡ γενεὰ τῶν ἀνήκουν εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Ἰσραὴλ ἦσαν· ἡ γενεὰ τοῦ Δαλάν, υἱοῦ τοῦ Βαενάν καὶ ἡ γενεὰ τοῦ Νεκωδάν ἑξακόσιοι πενήντα δύο.
- A Εσδ. 5,38 καὶ ἐκ τῶν ἱερέων οἱ ἐμποιοῦμενοι ἱερωσύνης καὶ οὐχ εὐρέθησαν· υἱοὶ Ὀβδία, υἱοὶ Ἀκβῶς, υἱοὶ Ἰαδδοῦ τοῦ λαβόντος Αὐγίαν γυναῖκα τῶν θυγατέρων Φαηζελδαίου, καὶ ἐκλήθη ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
- A Εσδ. 5,38 Ἐπίσης ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς, οἱ οἱποῖοι παρουσιάσθησαν μετὰ τὴν ἀξίωσιν νὰ ἱερατεύσουν ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ εὐρεθοῦν στοὺς ἱερατικoὺς καταλόγους, ἦσαν· ἡ γενεὰ τοῦ Ὀβδία, ἡ γενεὰ τοῦ Ακβῶς, ἡ γενεὰ τοῦ Ἰαδδοῦ, ὁ οἱποῖος ἔλαβεν ὡς σύζυγόν του τὴν Αὐγίαν, μίαν ἀπὸ τὰς θυγατέρας τοῦ Φαηζελδαίου, καὶ ἐπῆρε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
- A Εσδ. 5,39 καὶ τούτων ζητηθείσης τῆς γενικῆς γραφῆς ἐν τῷ καταλοχισμῷ καὶ μὴ εὐρεθείσης, ἐχωρίσθησαν τοῦ ἱερατεύειν.
- A Εσδ. 5,39 Ὅταν ἀνεζητήθη εἰς τοὺς φυλετικoὺς καταλόγους ἡ γενεαλογικὴ τῶν καταγωγῇ καὶ δὲν εὐρέθη, αὐτοὶ ἀπεκλείσθησαν ἀπὸ τὴν ἱερωσύνην.
- A Εσδ. 5,40 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Νεεμίας καὶ Ἀθθαρίας μὴ μετέχειν τῶν ἁγίων ἕως ἀναστῆ ἄρχιερεὺς ἐνδεδυσμένος τὴν δῆλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν.
- A Εσδ. 5,40 Ὁ Νεεμίας δὲ καὶ ὁ Αθθαρίας ἀπηγόρευσαν εἰς αὐτοὺς νὰ μετέχουν εἰς τὰ ἁγία πράγματα, μέχρις ὅτου παρουσιασθῇ

αρχιερεύς ενδεδυμένος τα ιερά διάσημα, την Δηλωσιν και την Αλήθειαν, ο οποίος και φωτιζόμενος από τον Θεόν θα απεφαίνετο δι' αυτούς.

A Εσδ. 5,41 οἱ δὲ πάντες Ἰσραὴλ ἦσαν ἀπὸ δωδεκαετοῦς καὶ ἐπάνω, χωρὶς παίδων καὶ παιδισκῶν, μυριάδες τέσσαρες δισχίλιοι τριακόσιοι ἐξήκοντα· παῖδες τούτων καὶ παιδίσκαι ἑπτακισχίλιοι τριακόσιοι τριακονταεπτὰ· ψάλται καὶ ψαλτωδοὶ διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε·

A Εσδ. 5,41 Ολος δε ο αριθμός των Ισραηλιτών από δώδεκα ετών και άνω, χωρίς τους δούλους και τας δούλας, ήσαν σαρανταδύο χιλιάδες τριακόσιοι εξήντα. Οι δε δούλοι και αι δούλαι αυτών ήσαν επτά χιλιάδες τριακόσιοι τριάντα επτά. Οι ψάλται, που έπαιζαν μουσικά όργανα, και οι ψαλτωδοί ήσαν διακόσιοι σαράντα πέντε.

A Εσδ. 5,42 κάμηλοι τετρακόσιοι τριακονταπέντε καὶ ἵπποι ἑπτακισχίλιοι τριακονταέξ, ἡμίονοι διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε, ὑποζύγια πεντακισχίλια πεντακόσια εἴκοσιπέντε.

A Εσδ. 5,42 Αι κάμηλοι όλων αυτών ήσαν τετρακόσiai τριάντα πέντε, οι ἵπποι των επτά χιλιάδες τριανταέξ, οι ημίονοι διακόσιοι σαράντα πέντε και οι όνοι των πέντε χιλιάδες πεντακόσιοι εἴκοσι πέντε.

A Εσδ. 5,43 καὶ ἐκ τῶν ἡγουμένων κατὰ τὰς πατρίδας ἐν τῷ παραγίνεσθαι αὐτοὺς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ, τὸ ἐν Ἱερουσαλήμ, ἠΐξαντο ἐγείραι τὸν οἶκον ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ κατὰ τὴν αὐτῶν δύναμιν

A Εσδ. 5,43 Μερικοί από τους αρχηγούς των οικογενειών, όταν έφθασαν στον ναόν του Θεού εις την Ιερουσαλήμ, έταξαν δια την ανοικοδόμησιν του ναού εις την προηγουμένην του θέσιν, ο καθένας ανάλογα με την δύναμιν των,

A Εσδ. 5,44 καὶ δοῦναι εἰς τὸ ἱερὸν γαζοφυλάκιον τῶν ἔργων χρυσοῦ μνᾶς χιλίας καὶ ἀργυρίου μνᾶς πεντακισχιλίας

καὶ στολὰς ἱερατικὰς ἑκατόν.

A Εσδ. 5,44 να δώσουν στο ιερόν γαζοφυλάκιον του ναοῦ δια τα ἔργα, που εμελλαν να γίνουν, χιλίας χρυσᾶς μνας και πέντε χιλιάδας αργυρᾶς μνας και εκατόν ἱερατικὰς στολὰς.

A Εσδ. 5,45 καὶ κατωκίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ τῇ χώρᾳ, οἳ τε ἱεροψάλται καὶ οἱ θυρωροὶ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν ταῖς κώμαις αὐτῶν.

A Εσδ. 5,45 Οἱ ἱερεῖς και οἱ Λευῖται και οἱ ἄλλοι Ἰσραηλῖται ἀπὸ τον λαόν εγκατεστάθησαν εἰς την Ἱερουσαλήμ και την περιοχὴν της. Οἱ δε ἱεροψάλται και οἱ θυρωροὶ και ὁ ἄλλος Ἰσραηλιτικὸς λαὸς εἰς τας κώμας των.

A Εσδ. 5,46 Ἐνστάντος δὲ τοῦ ἑβδόμου μηνὸς καὶ ὄντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκάστου ἐν τοῖς ἰδίοις, συνήχθησαν ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ εὐρύχωρον τοῦ πρώτου πυλῶνος τοῦ πρὸς τῇ ἀνατολῇ.

A Εσδ. 5,46 Κατὰ δε τον ἑβδομον μῆνα, ὅταν ὁ καθένας ἀπὸ τους Ἰσραηλίτας εἶχεν εγκατασταθῇ πλέον εἰς την ιδιοκτησίαν του, συνεκεντρώθησαν ὅλοι με μίαν ψυχὴν εἰς μίαν εὐρύχωρον περιοχὴν της πλατείας, ἐνώπιον της πύλης του ναοῦ, που ευρίσκεται πρὸς τας ἀνατολὰς.

A Εσδ. 5,47 καὶ καταστάς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς καὶ Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιήλ καὶ οἱ τούτου ἀδελφοὶ ἡτοίμασαν τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ

A Εσδ. 5,47 Τότε ὁ ἀρχιερεὺς και ἐθνάρχης ὁ Ἰησοῦς, ὁ υἱὸς του Ἰωσεδέκ, και οἱ ἱερεῖς της φυλῆς αὐτοῦ, ὅπως ἐπίσης και ὁ Ζοροβάβελ, ὁ υἱὸς του Σαλαθιήλ, και οἱ ἄνδρες της φυλῆς του ἀνέλαβαν και ετοίμασαν τὸ θυσιαστήριον του Θεοῦ του Ἰσραὴλ,

A Εσδ. 5,48 προσενέγκαι ἐπ' αὐτοῦ ὀλοκαυτώσεις ἀκολουθῶς τοῖς ἐν τῇ Μωυσέως βίβλῳ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ

διηγορευμένοις.

A Εσδ. 5,48 δια να προσφέρουν εις αυτό ολοκαυτώματα, σύμφωνα με
όσα ρητώς ορίζονται στο βιβλίον του Μωϋσέως, του
ανθρώπου του Θεού.

A Εσδ. 5,49 καὶ ἐπισυνήχθησαν αὐτοῖς ἐκ τῶν ἄλλων ἐθνῶν τῆς γῆς,
καὶ κατώρθωσαν τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τοῦ τόπου
αὐτῶν, ὅτι ἐν ἔχθρᾳ ἦσαν αὐτοῖς. καὶ κατίσχυσαν
αὐτοὺς πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀνέφερον
θυσίας κατὰ τὸν καιρὸν καὶ ὀλοκαυτώματα Κυρίῳ τὸ
πρωῖνὸν καὶ τὸ δειλινόν

A Εσδ. 5,49 Τότε ὁμως συνεκεντρώθησαν με εχθρικὰς διαθέσεις
ἐναντίον των Ἰσραηλιτῶν μερικοὶ ἀπὸ τους λαοὺς της γύρω
περιοχῆς. Ἀλλὰ οἱ Ἰσραηλίται, παρὰ τας εχθρικὰς διαθέσεις
καὶ πράξεις ἐκείνων, κατώρθωσαν νὰ ἀνεγείρουν τὸ
θυσιαστήριον στον τόπον, ἐπὶ τοῦ οὐοίου υπῆρχε
προηγουμένως. Καὶ μολονότι ὅλα τὰ ἐπὶ της χώρας ἐκείνης
ἔθνη κατεπίεζαν εχθρικῶς αὐτοὺς, αὐτοὶ προσέφεραν τας
θυσίας στον ὠρισμένον καιρὸν καὶ τὰ ὀλοκαυτώματά των
στον Κυρίον τὸ πρωῒ καὶ τὸ ἀπόγευμα.

A Εσδ. 5,50 καὶ ἡγάγουν τὴν τῆς σκηνοπηγίας ἐορτὴν, ὡς
ἐπιτέτακται ἐν τῷ νόμῳ, καὶ θυσίας καθ' ἡμέραν, ὡς
προσῆκον ἦν,

A Εσδ. 5,50 Εὔρτασαν δε καὶ τὴν εορτὴν της Σκηνοπηγίας, ὅπως ἔχει
ορισθῇ στον νόμον τοῦ Μωϋσέως καὶ καθημερινῶς
προσέφεραν τας θυσίας, ὅπως ἐπρεπε.

A Εσδ. 5,51 καὶ μετὰ ταῦτα προσφορὰς ἐνδελεχισμοῦ καὶ θυσίας
σαββάτων καὶ νομηνιῶν καὶ ἐορτῶν πασῶν
ἡγιασμένων.

A Εσδ. 5,51 Βραδύτερρον δε προσέφεραν τας καθημερινὰς θυσίας, ὅπως
ἐπίσης καὶ τας θυσίας των Σαββάτων καὶ της πρώτης
ἐκάστου μηνός καὶ θυσίας καθ' ὅλας τας ἄλλας ἱεράς
τελετάς.

- A Εσδ. 5,52 καὶ ὅσοι ἠΰξαντο εὐχὴν τῷ Θεῷ, ἀπὸ τῆς νουμηνίας τοῦ ἐβδόμου μηνὸς ἤρξαντο προσφέρειν θυσίας τῷ Θεῷ, καὶ ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ οὕπω ὠκοδόμητο.
- A Εσδ. 5,52 Ὅσοι δε εἶχαν κάμει διάφορα τάματα πρὸς τὸν Θεόν, ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ ἐβδόμου μηνὸς ἤρχισαν νὰ προσφέρουν αὐτὰς τὰς θυσίας πρὸς τὸν Θεόν ἐπάνω στο θυσιαστήριον τῶν ολοκαυτωμάτων. Ὁ ναὸς ὁμῶς τοῦ Θεοῦ δὲν εἶχεν ἀκόμῃ ανοικοδομηθῇ.
- A Εσδ. 5,53 καὶ ἔδωκαν ἀργύριον τοῖς λατόμοις καὶ τέκτοσι καὶ ποτὰ καὶ βρωτὰ καὶ χάρα τοῖς Σιδωνίοις καὶ Τυρίοις εἰς τὸ παράγειν αὐτοὺς ἐκ τοῦ Λιβάνου ξύλα κέδρινα, διαφέρειν σχεδίας εἰς τὸν Ἰόπης λιμένα, κατὰ τὸ πρόσταγμα τὸ γραφὲν αὐτοῖς παρὰ Κυρίου τοῦ Περσῶν βασιλέως.
- A Εσδ. 5,53 Ἐδωσαν τότε χρήματα τοὺς ξυλοκόπους, τοὺς κτίστας, ὅπως ἐπίσης τροφάς, ποτὰ καὶ ἔλαιον τοὺς κατοικοῦντας τῆς Σιδώνας καὶ τῆς Τυροῦ, διὰ νὰ παρασκευάσουν αὐτοὶ κέδρους ἀπὸ τὸν Λιβανὸν καὶ νὰ μεταφέρουν αὐτὰς με σχεδίας στὸν λιμένα τῆς Ἰόπης, σύμφωνα με τὴν γραπτὴν ἐντολήν, τὴν ὁποίαν εἶχε δώσει ὁ Κύριος, ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν,
- A Εσδ. 5,54 καὶ τῷ δευτέρῳ ἔτει παραγενόμενος εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ μηνὸς δευτέρου ἤρξατο Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιήλ καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται καὶ πάντες οἱ παραγενόμενοι ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας εἰς Ἱερουσαλὴμ
- A Εσδ. 5,54 Κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἀφίξεώς των στὸν ἱερὸν ὡρὸν τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, τὸν δεῦτερον μῆνα, ὁ Ζοροβάβελ ὁ υἱὸς τοῦ Σαλαθιήλ, καὶ ὁ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσεδὲκ, καὶ οἱ ὁμογενεῖς αὐτῶν, ὅπως ἐπίσης οἱ ἱερεῖς, οἱ Λευῖται καὶ ὅλοι οἱ ἐπανελθόντες ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἤρχισαν τὸ ἔργον αὐτῶν.

- A Εσδ. 5,55 καὶ ἐθεμελίωσαν τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ τῇ νουμηνίᾳ τοῦ δευτέρου μηνός, τοῦ δευτέρου ἔτους, ἐν τῷ ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ Ἱερουσαλήμ.
- A Εσδ. 5,55 Κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ δευτέρου μηνός τοῦ δευτέρου ἔτους μετὰ τὴν ἐλευσίν των εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐθεσαν τὸν θεμέλιον λίθον διὰ τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου.
- A Εσδ. 5,56 καὶ ἔστησαν τοὺς Λευίτας ἀπὸ εἰκοσαετοῦς ἐπὶ τῶν ἔργων τοῦ Κυρίου, καὶ ἔστη Ἰησοῦς καὶ οἱ υἱοὶ καὶ οἱ ἀδελφοὶ καὶ Καδμιήλ ὁ ἀδελφὸς καὶ οἱ υἱοὶ Ἡμαδαβοῦν καὶ οἱ υἱοὶ Ἰωδὰ τοῦ Ἡλιαδοῦδ σὺν τοῖς υἱοῖς καὶ ἀδελφοῖς, πάντες οἱ Λευῖται, ὁμοθυμαδὸν ἐργοδιῶκται ποιοῦντες εἰς τὰ ἔργα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου. καὶ ὠκοδόμησαν οἱ οἰκοδόμοι τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου,
- A Εσδ. 5,56 Οἱ Λευῖται ἀπὸ τῆς ἡλικίας των εἰκοσι ἐτῶν καὶ ἄνω ὠρίσθησαν διὰ τὸ ἔργον τῆς ανοικοδομήσεως τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου. Ἐτσι ἐτοποθέτηθησαν ὁ Ἰησοῦς μετὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ καὶ τοὺς ἀδελφούς τοῦ καὶ ὁ Καδμιήλ ὁ ἀδελφὸς πλησίον τῆς γενεᾶς τοῦ Ἡμαδαβοῦν καὶ ἡ γενεὰ τοῦ Ἰωδὰ τοῦ Ἡλιαδοῦδ μετὰ τοὺς υἱοὺς καὶ τοὺς ἀδελφούς. Ὅλοι οἱ Λευῖται μετὰ μίαν ψυχὴν ἀνέλαβαν ὡς ἐπιστάται των ἔργων τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ κτίσται ανοικοδόμησαν τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου.
- A Εσδ. 5,57 καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς ἐστολισμένοι μετὰ μουσικῶν καὶ σαλπίγγων καὶ οἱ Λευῖται υἱοὶ Ἀσάφ ἔχοντες τὰ κύμβαλα ὑμνοῦντες τῷ Κυρίῳ καὶ εὐλογοῦντες κατὰ Δαυὶδ βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ
- A Εσδ. 5,57 Οἱ ἱερεῖς ἦσαν ὀρθοὶ, στολισμένοι μετὰ τὰς ἱερατικάς των στολάς, παίζοντες τὰ μουσικὰ ὄργανα καὶ τὰς σάλπιγγας, οἱ δὲ Λευῖται, οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἀσάφ, ἦσαν ἐπίσης ἐκεῖ παρόντες μετὰ τὰ κύμβαλά των ὑμνολογοῦντες τὸν Κύριον καὶ δοξάζοντες αὐτόν, ὅπως εἶχε διατάξει ὁ Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς

του Ισραήλ.

A Εσδ. 5,58 καὶ ἐφώνησαν δι' ὕμνων εὐλογοῦντες τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἡ χρηστότης αὐτοῦ καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἐν παντὶ Ἰσραήλ.

A Εσδ. 5,58 Μεγαλοφώνως δε εδοξολογοῦσαν τον Θεόν με ὕμνους επαναλαμβάνοντες την επωδὸν ὅτι ἡ αγαθωσύνη καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ εἶναι καὶ θα εἶναι εἰς ὅλον τον ισραηλιτικὸν λαὸν εἰς ὅλους τους αἰῶνας.

A Εσδ. 5,59 καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐσάλπισαν καὶ ἐβόησαν φωνῇ μεγάλῃ ὑμνοῦντες τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τῇ ἐγέρσει τοῦ οἴκου Κυρίου.

A Εσδ. 5,59 Καθ' ὃν δε χρόνον αἱ σάλπιγγες ἀντηχοῦσαν, ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται με φωνὴν μεγάλην ὑμνολογοῦσαν τον Θεόν δια την ανοικοδόμησιν του ναοῦ του Κυρίου.

A Εσδ. 5,60 καὶ ἦλθοσαν ἐκ τῶν ἱερέων τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν προκαθημένων κατὰ τὰς πατριάς αὐτῶν οἱ πρεσβύτεροι οἱ ἑωρακότες τὸν πρὸ τούτου οἶκον πρὸς τὴν τούτου οἰκοδομὴν μετὰ κλαυθοῦ καὶ κραυγῆς μεγάλης

A Εσδ. 5,60 Μεταξὺ ἐκείνων, οἱ οἱοῖτο εἶχαν ἔλθει, ὑπῆρχον καὶ ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς καὶ ἀπὸ τοὺς Λευίτας καὶ ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς των πατριαρχικῶν φυλῶν καὶ γεροντότεροι, οἱ οἱοῖτο εἶχαν ἴδει τον προηγούμενον ναὸν του Κυρίου. Αὐτοὶ ἐνθυμούμενοι την μεγαλοπρέπειαν ἐκείνου καὶ συγκρίνοντες αὐτὸν πρὸς την πτωχὴν ἐμφάνισιν του σημερινοῦ, ἀνελύθησαν εἰς κλαυθμούς καὶ ἐξέβαλαν μεγάλας θρηνῶδεις κραυγὰς

A Εσδ. 5,61 καὶ πολλοὶ διὰ σαλπίγγων καὶ χαρᾶς μεγάλῃ τῇ φωνῇ,

A Εσδ. 5,61 την ὥραν, κατὰ την ὁποίαν πολλαὶ σάλπιγγες ἐσάλπιζαν καὶ ἡ χαρὰ ἀντηχοῦσεν ἀπὸ ὅλους.

A Εσδ. 5,62 ὥστε τὸν λαὸν μὴ ἀκούειν τῶν σαλπίγγων διὰ τὸν κλαυθμὸν τοῦ λαοῦ· ὁ γὰρ ὄχλος ἦν ὁ σαλπίζων μεγάλως, ὥστε μακρόθεν ἀκούεσθαι.

A Εσδ. 5,62 Τόσον ὁμως ἰσχυρὸς καὶ ἐντονος ἦτο ο ὀλολυγμός καὶ ο

κλαυθμός των πρεσβυτέρων, ώστε ο λαός δεν ημπορούσε να ακούη καθαρά τα χαρμόσυνα σαλπίσματα, μολονότι εσάλπιζαν τόσον δυνατά, ώστε αυτά τα σαλπίσματα ηκούοντο από πολύ μακράν.

A Εσδ. 5,63 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἐχθροὶ τῆς φυλῆς Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν ἦλθοσαν ἐπιγινῶναι τίς ἢ φωνὴ τῶν σαλπὶγγων.

A Εσδ. 5,63 Όταν, λοιπόν, οι εχθροί της φυλής Ιούδα και της φυλής Βενιαμίν ήκουσαν αυτά, ήλθαν, δια να μάθουν τι σημαίνουν οι ήχοι αυτοί των σαλπίγγων.

A Εσδ. 5,64 καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι οἱ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας οἰκοδομοῦσι τὸν ναὸν τῷ Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραὴλ,

A Εσδ. 5,64 Και έμαθαν ότι οι Ιουδαίοι, που είχαν επανέλθει από την αιχμαλωσίαν, ανοικοδομοῦν τον ναόν Κυρίου του Θεού του Ισραήλ.

A Εσδ. 5,65 καὶ προσελθόντες ἐν τῷ Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦ καὶ τοῖς ἡγουμένοις τῶν πατριῶν λέγουσιν αὐτοῖς·
συνοικοδομήσωμεν ὑμῖν·

A Εσδ. 5,65 Αυτοί λοιπόν επλησίασαν τον Ζοροβάβελ, τον Ιησούν και τους αρχηγούς των πατριαρχικών οίκων και είπαν προς αυτούς· “θα συνεργασθῶμεν και ημεῖς μαζή σας δια την ανοικοδόμησιν του ναού,

A Εσδ. 5,66 ὁμοίως γὰρ ὑμῖν ἀκούομεν τοῦ Κυρίου ὑμῶν καὶ αὐτῷ ἐπιθύομεν ἀφ’ ἡμερῶν Ἀσβασαρέθ βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃς μετήγαγεν ἡμᾶς ἐνταῦθα.

A Εσδ. 5,66 διότι και ημεῖς ὅπως και σεις, υπακούομεν στον ἴδιον Κυριον και προς αὐτόν προσφέρομεν τας θυσίας μας, ἀπὸ της εποχῆς του Ασβασαρέθ του βασιλέως των Ασσυρίων, ο οποίος και μετέφερεν ἡμᾶς ἐδῶ”.

A Εσδ. 5,67 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦς καὶ οἱ ἡγούμενοι τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ· οὐχ ἡμῖν καὶ ὑμῖν τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν·

A Εσδ. 5,67 Ο Ζοροβάβελ, ο Ιησοῦς και οι αρχηγοί των πατριῶν του

Ισραήλ απήντησαν προς αυτούς· “δεν είναι ορθόν και σύμφωνον με το θέλημα του Θεού να ανοικοδομήσωμεν τον ναόν του Κυρίου του Θεού ημών, ημεῖς μαζή με σας.

A Εσδ. 5,68 ἡμεῖς γὰρ μόνοι οἰκοδομήσομεν τῷ Κυρίῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἀκολουθῶντες, οἷς προσέταξεν ἡμῖν Κύριος ὁ βασιλεὺς Περσῶν.

A Εσδ. 5,68 Μονοὶ μας θα ανοικοδομήσωμεν τὸν ναὸν πρὸς τιμὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ, σύμφωνα ἄλλωστε με ὅσα μας διέταξεν ὁ Κύριος ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν”.

A Εσδ. 5,69 τὰ δὲ ἔθνη τῆς γῆς ἐπικοιμώμενα τοῖς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ πολιορκοῦντες εἶργον τοῦ οἰκοδομεῖν.

A Εσδ. 5,69 Τότε τὰ ἔθνη τῆς περιοχῆς ἐκείνης κατεπίεζαν τοὺς εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ Ἱερουσαλὴμ Ἰουδαίους τοὺς ἐπολιορκοῦσαν καὶ τοὺς ἠμπόδιζαν ἀπὸ τὴν ανοικοδόμησιν τοῦ ναοῦ.

A Εσδ. 5,70 καὶ βουλὰς δημαγωγοῦντες καὶ συστάσεις ποιοῦμενοι ἀπεκώλυσαν τοῦ ἀποτελεσθῆναι τὴν οἰκοδομὴν πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως Κυρίου. καὶ εἶρχθησαν τῆς οἰκοδομῆς ἔτη δύο ἕως τῆς Δαρείου βασιλείας.

A Εσδ. 5,70 Ὁργάνωσαν ἐπὶ πλέον συγκεντρώσεις μεταξὺ τῶν λαῶν τῶν καὶ με δημαγωγίας τοὺς παρεκίνησαν καὶ ἔκαναν ἐπιθέσεις ἐναντίον τῶν Ἰουδαίων, εἰς τρόπον ὥστε παρημπόδισαν τὴν ολοκλήρωσιν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως Κυρίου. Δυο κατὰ συνέχειαν ἔτη ἐμποδίσθησαν οἱ Ἰσραηλῖται ἀπὸ τὴν ανοικοδόμησιν τοῦ ναοῦ, μέχρις ὅτου ἀνεκηρύχθη βασιλεὺς ὁ Δαρεῖος.

A ΕΣΔΡΑΣ 6

A Εσδ. 6,1 Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς Δαρείου βασιλείας ἐπροφήτευσεν Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας ὁ τοῦ Ἀδδῶ οἱ

προφήται ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτούς.

Α Εσδ. 6,1

Κατὰ το δεύτερον ἔτος της βασιλείας του Δαρείου, ἐνεφανίσθησαν προφήται ο Αγγαῖος καὶ ο Ζαχαρίας ο υἱὸς του Αδδώ στους Ιουδαίους, οἱ οἱ εὐρίσκοντο εἰς την Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπροφήτευσον ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου του Θεοῦ του Ἰσραὴλ.

Α Εσδ. 6,2

τότε στὰς Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιήλ καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ ἤρξαντο οἰκοδομεῖν τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ, συνόντων τῶν προφητῶν τοῦ Κυρίου βοηθούντων αὐτοῖς.

Α Εσδ. 6,2

Τότε ο Ζοροβάβελ ο υἱὸς του Σαλαθιήλ, καὶ ο Ἰησοῦς ο υἱὸς του Ἰωσεδέκ, ἤρχισαν με θάρρος καὶ ἐπιμονὴν νὰ ανοικοδομοῦν τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου εἰς την Ἱερουσαλὴμ παρόντων καὶ τῶν προφητῶν αὐτῶν τοῦ Κυρίου, οἱ οἱ καὶ τοὺς ἐβοηθούσαν.

Α Εσδ. 6,3

ἐν αὐτῷ τῷ χρόνῳ παρῆν πρὸς αὐτοὺς Σισίνης ὁ ἑπαρχὸς Συρίας καὶ Φοινίκης καὶ Σαθραβουζάνης καὶ οἱ συνεταῖροι καὶ εἶπαν αὐτοῖς·

Α Εσδ. 6,3

Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἦλθαν πρὸς τοὺς Ιουδαίους της Ἱερουσαλὴμ ο Σισίνης, ὁ διοικητὴς της Συρίας καὶ της Φοινίκης, ὁ Σαθραβουζάνης καὶ οἱ σύντροφοί των καὶ εἶπαν πρὸς τοὺς Ιουδαίους·

Α Εσδ. 6,4

τίνος ὑμῖν συντάξαντος τὸν οἶκον τοῦτον οἰκοδομεῖτε, καὶ τὴν στέγην ταύτην καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἐπιτελεῖτε; καὶ τίνες εἰσὶν οἰκοδόμοι οἱ ταῦτα ἐπιτελοῦντες;

Α Εσδ. 6,4

“ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ οἱ σὰς ἔδωκε τὴν διαταγὴν καὶ τὴν ἀδειαν νὰ ανοικοδομήσετε τὸν ναὸν τοῦτον, ἐπάνω στον οἱ ὅν θέτετε αὐτὴν τὴν στέγην, ὅπως ἐπίσης καὶ νὰ ἐκτελήτε ὅλα τὰ ἄλλα ἔργα; Ποῖοι εἶναι οἱ κτίσται, οἱ οἱ ἐκτελοῦν τὴν ανοικοδόμησιν αὐτὴν;”

- A Εσδ. 6,5 καὶ ἔσχοσαν χάριν ἐπισκοπῆς γενομένης ἐπὶ τὴν αἰχμαλωσίαν παρὰ τοῦ Κυρίου οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων
- A Εσδ. 6,5 Οἱ προϊστάμενοι τῶν Ἰουδαίων ἔδωσαν ικανοποιητικὰς ἐξηγήσεις καὶ ἀπαντήσεις καὶ εὐρήκαν χάριν ἐνώπιον τῶν ἀρχόντων ἐκείνων, διότι ὁ Κύριος εἶχεν ἐπιβλέπει με εὐμένειαν στοὺς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπανελθόντας.
- A Εσδ. 6,6 καὶ οὐκ ἐκωλύθησαν τῆς οἰκοδομῆς, μέχρις οὗ ὑποσημανθῆναι Δαρείῳ περὶ αὐτῶν καὶ προσφωνηθῆναι.
- A Εσδ. 6,6 Δια τοῦτο δε καὶ δὲν ἠμποδίσθησαν ἀπὸ τὴν ἀνοικοδόμησιν, μέχρις οὗ το γεγονός ἀνεφέρθη στὸν Δαρεῖον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον καὶ ἦλθεν ἡ σχετικὴ ἀπάντησις.
- A Εσδ. 6,7 Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς, ἥς ἔγραψε Δαρείῳ καὶ ἀπέστειλαν· «Σισίννης ὁ ἑπαρχὸς Συρίας καὶ Φοινίκης καὶ Σαθραβουζάνης καὶ οἱ συνεταῖροι οἱ ἐν Συρίᾳ καὶ Φοινίκη ἡγεμόνες βασιλεῖ Δαρείῳ χαίρειν.
- A Εσδ. 6,7 Ἀντίγραφαν τῆς ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν ἔγραφον καὶ ἔστειλαν πρὸς τὸν Δαρεῖον, εἶναι το ἐξῆς· “ὁ Σισίννης ὁ διοικητὴς τῆς Συρίας καὶ τῆς Φοινίκης καὶ ὁ Σαθραβουζάνης καὶ οἱ σύντροφοὶ τῶν ἡγεμόνες εἰς τὴν Συρίαν καὶ τὴν Φοινίκην χαιρετίζουν εὐλαβῶς τὸν βασιλέα Δαρεῖον.
- A Εσδ. 6,8 πάντα γνωστὰ ἔστω τῷ κυρίῳ ἡμῶν τῷ βασιλεῖ, ὅτι παραγενόμενοι εἰς τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας καὶ ἐλθόντες εἰς Ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν κατελάβομεν τῆς αἰχμαλωσίας τοὺς πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ πόλει οἰκοδομοῦντας οἶκον τῷ Κυρίῳ μέγαν, καινὸν διὰ λίθων ξυστῶν πολυτελῶν, ξύλων τιθεμένων ἐν τοῖς τοίχοις,
- A Εσδ. 6,8 Ἀς γίνουν ὅλα γνωστὰ στὸν κύριον ἡμῶν τὸν βασιλέα. Ὅτι δηλαδὴ ἡμεῖς μετέβημεν εἰς τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, ἦλθομεν εἰς τὴν πόλιν τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐκεῖ εὐρήκαμεν

τους αρχηγούς των Ιουδαίων, που επανήλθαν από την αιχμαλωσίαν εις την Ιερουσαλήμ, να ανοικοδομούν μέγαλον και καινουργή ναόν στον Κυριον με λίθους πολυτελείς πελεκητούς και με ξύλα εντιθέμενα μέσα στους τοίχους.

A Εσδ. 6,9

καὶ τὰ ἔργα ἐκεῖνα ἐπὶ σπουδῆς γινόμενα καὶ εὐοδούμενον τὸ ἔργον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν καὶ ἐν πάσῃ δόξῃ, καὶ ἐπιμελείᾳ συντελούμενον.

A Εσδ. 6,9

Τα ἔργα της ανοικοδομησεως πραγματοποιούνται με μέγαλον ζήλον και δια τούτο κατευοδώνεται ολο το ἔργον, το οποίον ευρίσκεται εις τα χέρια αυτών και ολοκληρώνεται με κάθε λαμπρότητα και επιμέλειαν.

A Εσδ. 6,10

τότε ἐπυνθανόμεθα τῶν πρεσβυτέρων τούτων λέγοντες· τίνος ὑμῖν προστάξαντος οἰκοδομεῖτε τὸν οἶκον τοῦτον καὶ τὰ ἔργα ταῦτα θεμελιοῦτε;

A Εσδ. 6,10

Τοτε ζητήσαμεν πληροφορίας από τους αρχηγούς των και τους είπαμεν· Κατόπιν διαταγής και αδείας τίνος ανοικοδομεῖτε τον ναόν τούτον και θεμελιώνετε αυτά τα ἔργα;

A Εσδ. 6,11

ἐπερωτήσαμεν οὖν αὐτοὺς εἵνεκεν τοῦ γνωρίσαι σοι καὶ γράψαι σοι τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἀφηγουμένους καὶ τὴν ὀνοματογραφίαν ἡτοῦμεν αὐτοὺς τῶν προκαθηγουμένων.

A Εσδ. 6,11

Τους ηρωτήσαμεν δέ, δια να γράψωμεν προς σε και σου καταστήσωμεν γνωστοὺς τους ανθρώπους, που ἔχουν την αρχηγίαν και την ευθύνην του ἔργου αυτού. Εζητήσαμεν, λοιπόν, από αυτούς τα ονόματα των αρχηγών των.

A Εσδ. 6,12

οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν ἡμῖν λέγοντες· ἡμεῖς ἐσμεν παῖδες τοῦ Κυρίου τοῦ κτίσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν·

A Εσδ. 6,12

Εκείνοι μας απήντησαν και είπαν· Ημεῖς εἴμεθα δούλοι Κυρίου του Θεού, ο οποίος εδιμιούργησε τον ουρανόν και την γην.

A Εσδ. 6,13

καὶ ὠκοδόμητο οἶκος ἔμπροσθεν ἐτῶν πλειόνων διὰ

βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ μεγάλου καὶ ἰσχυροῦ καὶ
ἐπετελέσθη.

A Εσδ. 6,13 Ο ναὸς αὐτὸς εἶχεν οικοδομηθῆ προηγουμένως ἐδῶ καὶ
πολλὰ χρόνια ὑπὸ ενός μεγάλου καὶ ἰσχυροῦ βασιλέως των
Ἰσραηλιτῶν καὶ εἶχεν αποπερατωθῆ ὑπ'αυτοῦ.

A Εσδ. 6,14 καὶ ἐπεὶ οἱ πατέρες ἡμῶν παραπικράναντες ἥμαρτον εἰς
τὸν Κύριον τοῦ Ἰσραὴλ τὸν οὐράνιον, παρέδωκεν
αὐτοὺς εἰς χεῖρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως
Βαβυλῶνος βασιλέως τῶν Χαλδαίων·

A Εσδ. 6,14 Επειδὴ ὁμως οἱ πρόγονοί μας ἡμάρτησαν καὶ παρώργισαν
Κυριον τον Θεόν του ισραηλιτικού λαοῦ, ο οποίος κατοικεῖ
στον ουρανόν, παρέδωκεν αὐτοὺς δούλους εἰς τα χέρια του
Ναβουχοδονόσορός, ο οποίος, με πρωτεύουσαν την
Βαβυλώνα, ἦτο βασιλεὺς των Χαλδαίων.

A Εσδ. 6,15 τὸν τε οἶκον καθελόντες ἐνεπύρισαν καὶ τὸν λαὸν
ἠχμαλώτευσαν εἰς Βαβυλώνα.

A Εσδ. 6,15 Τότε δε οἱ Χαλδαῖοι ἐκεῖνοι κατεκρήμνισαν τον ναὸν καὶ τον
παρέδωσαν στο πυρ, τον δε λαὸν ἔφεραν αἰχμάλωτον εἰς
την Βαβυλώνα.

A Εσδ. 6,16 ἐν δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει βασιλεύοντος Κύρου χώρας
Βαβυλωνίας ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς Κῦρος τὸν οἶκον
τοῦτον οἰκοδομῆσαι·

A Εσδ. 6,16 Ἀλλά, ὅταν ἐγινεν βασιλεὺς εἰς την χώραν της Βαβυλῶνος
Κῦρος, κατὰ το πρῶτον ἔτος της βασιλείας του ἔγραψε
διαταγὴν, δια της οποίας ἐπέτρεπε να ανοικοδομηθῇ ο ναὸς
οὗτος.

A Εσδ. 6,17 καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνεγκε
Ναβουχοδονόσορ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ
ἀπηρείσατο αὐτὰ ἐν τῷ αὐτοῦ ναῷ, πάλιν ἐξήνεγκεν
αὐτὰ Κῦρος ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Βαβυλωνίᾳ,
καὶ παρεδόθη Σαβανασάρῳ Ζοροβάβελ τῷ ἐπάρχῳ,

A Εσδ. 6,17 Τα δε ιερά σκεύη καὶ τα ἀργυρά, τα οποία ο

Ναβουχοδονόσορ είχε μεταφέρει από τον ναόν της Ιερουσαλήμ και τα είχε τοποθετήσει στον ιδιόν του ναόν, ο βασιλεύς Κύρος τα επήρε πάλι από τον ναόν της Βαβυλώνας και τα παρέδωκεν στον Ζοροβάβελ, ο οποίος ήτο Σαβανάσσαρος, δηλαδή αρχηγός των Ιουδαίων.

A Εσδ. 6,18 καὶ ἐπετάγη αὐτῷ, καὶ ἀπήνεγκε πάντα τὰ σκεύη ταῦτα ἀποθεῖναι ἐν τῷ ναῷ τῷ ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου οἰκοδομηθῆναι ἐπὶ τοῦ τόπου.

A Εσδ. 6,18 Εδόθη δε εἰς αὐτόν ἡ διαταγή νὰ ἐπανέλθῃ. Αὐτός, λοιπόν, ἐπανάφερεν ὅλα αὐτὰ τὰ ἱερά σκεύη, διὰ νὰ τὰ ἐπανατοποθετήσῃ ἐν τῷ ναῷ τῷ ἐν Ἱερουσαλήμ, ἀφ' οὗ πρῶτον ἀνοικοδομηθῇ οὗτος ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου ὑπῆρχε προηγουμένως.

A Εσδ. 6,19 τότε ὁ Σαβανάσσαρος παραγενόμενος ἀνέβλετο τοὺς θεμελίους τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπ' ἐκείνου μέχρι τοῦ νῦν οἰκοδομούμενος οὐκ ἔλαβε συντέλειαν.

A Εσδ. 6,19 Τότε ὁ Σαβανάσσαρος, ὁ διοικητὴς τῶν Ἰουδαίων, ἦλθε καὶ ἔθεσε τὰ θεμέλια τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἕως τώρα ἀνοικοδομεῖται αὐτός ὁ ναός, ἀλλὰ ἀκόμη δὲν ἔχει ἀποπερατωθῇ

A Εσδ. 6,20 νῦν οὖν εἰ κρίνεται, βασιλεῦ, ἐπισκεπήτω ἐν τοῖς βασιλικοῖς βιβλιοφυλακίαις τοῦ Κυρίου·

A Εσδ. 6,20 Εἰς οὖν, βασιλεῦ, εἶναι τῆς ἐγκρίσεώς σου, ἵνα ἐρευνηθῶν τὰ βασιλικά ἀρχεῖα τοῦ Κυρίου.

A Εσδ. 6,21 καὶ ἐὰν εὕρισκῇται μετὰ τῆς γνώμης Κυρίου τοῦ βασιλέως γενομένην τὴν οἰκοδομὴν τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ κρίνῃται τῷ κυρίῳ βασιλεῖ ἡμῶν, προσφωνησάτω ἡμῖν περὶ τούτων».

A Εσδ. 6,21 Εἰς οὖν εὕρηται ὅτι ἡ γενομένη ἀνοικοδόμησις τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ εἶναι, σύμφωνα μετὰ τὴν γνώμην τοῦ βασιλέως Κυρίου, ἔχει δὲ καὶ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ κυρίου

και βασιλέως μας η εργασία αυτή, ας σταλή προς ημάς σχετική απάντησις επί του ζητήματος τούτου”.

A Εσδ. 6,22 Τότε ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος προσέταξεν ἐπισκέψασθαι ἐν τοῖς βιβλιοφυλακίοις τοῖς κειμένοις ἐν Βαβυλῶνι, και εὐρέθη ἐν Ἐκβατάνοις τῇ βάρει τῇ ἐν Μηδίᾳ χώρα τόμος εἷς, ἐν ᾧ ὑπομνημάτιστο τάδε·

A Εσδ. 6,22 Τότε ο βασιλεὺς Δαρεῖος ἔδωκε διαταγὴν να ερευνηθούν τα αρχεῖα, τα οποία ευρίσκοντο εις την Βαβυλώνα. Εκεί, στον πύργον των Εκβατάνων εις την χώραν της Μηδίας, ευρέθη πράγματι ἕνας τόμος, στον οποίον εἶχον καταγραφὴ τα εξής·

A Εσδ. 6,23 «Ἔτους πρώτου βασιλεύοντος Κύρου βασιλεὺς Κῦρος προσέταξε τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ οἰκοδομῆσαι, ὅπου ἐπιθύουσι διὰ πυρὸς ἐνδελεχοῦς,

A Εσδ. 6,23 “Κατὰ το πρῶτον ἔτος της βασιλείας του Κυρου ο βασιλεὺς Κῦρος ἔδωκε διαταγὴν να ανοικοδομήσουν τον ναόν του Κυρίου τον εις την Ιερουσαλήμ, ὅπου οι ιερεῖς των Ιουδαίων θα προσφέρουν τας θυσίας των ἐπὶ του παντοτεινοῦ ἐκεῖ πυρός.

A Εσδ. 6,24 οὗ τὸ ὕψος πηχῶν ἐξήκοντα, πλάτος πηχῶν ἐξήκοντα, διὰ δόμων λιθίνων ξυστῶν τριῶν καὶ δόμου ξυλίνου ἐγχωρίου καινοῦ ἑνός, καὶ τὸ δαπάνημα δοθῆναι ἐκ τοῦ οἴκου Κύρου τοῦ βασιλέως,

A Εσδ. 6,24 Το ιερός του ναοῦ τούτου θα εἶναι ἐξήκοντα εβραϊκοὶ πήχεις, το δε πλάτος θα εἶναι ἐπίσης ἐξήκοντα πήχεις. Ο ναός θα κτισθῇ με τρεις σειρὰς πελεκητοῦς μεγάλους λίθους και με μίαν εσωτερικὴν σειρὰν ἐγχωρίου καινούργιου ξύλου. Η δαπάνη, που θα απαιτηθῇ, δίδεται ἀπὸ το βασιλικόν ταμεῖον του βασιλέως Κυρου.

A Εσδ. 6,25 καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ οἴκου Κυρίου τὰ τε χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνεγκε Ναβουχοδονόσορ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ ἀπήνεγκεν εἰς Βαβυλώνα,

ἀποκατασταθῆναι εἰς τὸν οἶκον τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ, οὗ ἦν κείμενα, ὅπως τεθῇ ἐκεῖ.

Α Εσδ. 6,25

Επίσης και τα ιερά σκεύη του ναού του Κυρίου, χρυσά και αργυρά, τα οποία επήρην ο Ναβουχοδονόσορ από τον ναόν της Ιερουσαλήμ και τα μετέφερεν εις την Βαβυλώνα, να αποκατασταθούν πάλιν στον ναόν της Ιερουσαλήμ, όπου προηγουμένως υπήρχον και να τοποθετηθούν εκεί”.

Α Εσδ. 6,26

προσέταξε δὲ ἐπιμεληθῆναι Σισίννη ἐπάρχῳ Συρίας καὶ Φοινίκης καὶ Σαθραβουζάνη καὶ τοῖς συνεταίροις καὶ τοῖς ἀποτεταγμένοις ἐν Συρίᾳ καὶ Φοινίκη ἡγεμόσιν ἀπέχεσθαι τοῦ τόπου, ἑᾶσαι δὲ τὸν παῖδα Κυρίου Ζοροβάβελ, ἑπαρχον δὲ τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου ἐκεῖνον οἰκοδομεῖν ἐπὶ τοῦ τόπου.

Α Εσδ. 6,26

Διέταξε, λοιπόν, ο Δαρείος τον Σισίννην διοικητὴν της Συρίας και της Φοινίκης, τον Σαθραβουζάνην και τους συντρόφους αυτών, ὅπως ἐπίσης και τους εις την Συρίαν και την Φοινίκην τοποθετημένους ἡγεμόνας, να μη επέμβουν στον τόπον της Ιερουσαλήμ, ἀλλὰ να αφήσουν ελεύθερον τον Ζοροβάβελ, τον δούλον του Κυρίου, τον διοικητὴν αὐτὸν της Ιουδαίας και τους πρεσβυτέρους εκ των Ιουδαίων να ανοικοδομήσουν ἐκεῖνον τον ναόν του Κυρίου στον τόπον, ὅπου υπήρχε προηγουμένως.

Α Εσδ. 6,27

καὶ ἐγὼ δὲ ἐπέταξα ὁλοσχερῶς οἰκοδομῆσαι καὶ ἀτενίσαι, ἵνα συμποιῶσι τοῖς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας μέχρι τοῦ ἐπιτελεσθῆναι τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου·

Α Εσδ. 6,27

Εγὼ ἐπίσης δίδω διαταγὴν να αποπερατωθῇ τελείως ο ανοικοδομούμενος αὐτὸς ναός, να προσέξουν δε ὅλοι και να φροντίσουν να βοηθήσουν τους Ιουδαίους, που επανήλθαν ἀπὸ την αιχμαλωσίαν, στο ἔργον των, μέχρις ὅτου αὐτὸς ο ναός του Κυρίου ἔλθῃ εις πέρας.

- A Εσδ. 6,28 καὶ ἀπὸ τῆς φορολογίας Κοίλης Συρίας καὶ Φοινίκης ἐπιμελῶς σύνταξιν δίδοσθαι τούτοις τοῖς ἀνθρώποις εἰς θυσίαν τῷ Κυρίῳ, Ζοροβάβελ ἐπάρχῳ, εἰς ταύρους καὶ κριοὺς καὶ ἄρνας,
- A Εσδ. 6,28 Ἐπίσης διατάσσω, ὅπως ἀπὸ τους εισπραττομένους φόρους εἰς την Κοίλην Συρίαν και την Φοινίκην δίδεται τακτικῶς επιχορήγησις εἰς αὐτοὺς τους ἀνθρώπους, στον διοικητὴν Ζοροβάβελ, δια να προσφέρουν θυσίαν στον Κυρίον ταύρους και κριοὺς και ἀρνία.
- A Εσδ. 6,29 ὁμοίως δὲ καὶ πυρὸν καὶ ἄλα καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον ἐνδεδελεχῶς κατ' ἐνιαυτόν, καθὼς ἂν οἱ ἱερεῖς οἱ ἐν Ἱερουσαλήμ ὑπαγορεύσωσιν ἀναλίσκεσθαι καθ' ἡμέραν ἀναμφισβητήτως,
- A Εσδ. 6,29 Ἐπίσης διατάσσω να δίδεται τακτικῶς κάθε ἔτος σίτος, ἀλάτι, οἶνος, ἔλαιον, χωρὶς καμμίαν ἀντίρρησην, τόσα, ὅσα θα εἰπουν οἱ ἱερεῖς ὅτι χρειάζονται πρὸς κατανάλωσιν κάθε ἡμέραν εἰς την Ἱερουσαλήμ.
- A Εσδ. 6,30 ὅπως προσφέρωνται σπονδαὶ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ ὑπὲρ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν παίδων καὶ προσεύχωνται περὶ τῆς αὐτῶν ζωῆς,
- A Εσδ. 6,30 Αἱ επιχορηγήσεις αὐταὶ θα γίνωνται, δια να προσφέρωνται θυσίαι πρὸς τον Ὑψιστον Θεόν ὑπὲρ του βασιλέως και των παίδων του και δια να προσεύχωνται οἱ ἱερεῖς ὑπὲρ της ζωῆς αὐτῶν.
- A Εσδ. 6,31 καὶ προστάξαι ἵνα ὅσοι ἐὰν παραβῶσί τι τῶν γεγραμμένων καὶ ἀκυρώσωσι, ληφθῆναι ξύλον ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τούτου κρεμασθῆναι καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ εἶναι βασιλικά.
- A Εσδ. 6,31 Να δοθῇ ἐπίσης διαταγή, ὅπως καθένας ο ὁποῖος θα παραβῇ η θα ἀκυρώσῃ μίαν ἀπὸ τὰς ἐντολὰς αὐτάς, να κρεμασθῇ ἐπάνω εἰς ἓνα ξύλον, το ὁποῖον θα ληφθῇ ἀπὸ τὰ ἀνήκοντα στον οἶκον του. Τα δε ὑπάρχοντά του να

περιέρχωνται στο βασιλικόν ταμείον.

A Εσδ. 6,32 διὰ ταῦτα καὶ ὁ Κύριος, οὗ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπικέκληται ἐκεῖ, ἀφανίσει πάντα βασιλέα καὶ ἔθνος, ὃς ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ κωλύσαι ἢ κακοποιῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου ἐκεῖνον τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ.

A Εσδ. 6,32 Δια τοῦτο δε και εὐχομαι, ὅπως Κυριος ο Θεός, του οποίου το ὄνομα θα ἀκούεται και θα ἀναφέρεται ἐκεῖ, να εξαφανίση κάθε βασιλέα, κάθε ἔθνος, το οποίον θα ἀπλώσῃ το χέρι του να ἐμποδίσῃ τὴν ἀνοικοδόμησιν ἢ να ἐπιφέρῃ βλάβας στον ναόν ἐκεῖνον του Κυρίου, ο οποίος θα κτισθῇ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

A Εσδ. 6,33 ἐγὼ βασιλεὺς Δαρεῖος δεδογμάτικα ἐπιμελῶς κατὰ ταῦτα γίνεσθαι».

A Εσδ. 6,33 Εγὼ ο βασιλεὺς Δαρεῖος διέταξα αὐτά. Αἰταιώ δε να εφαρμοσθούν ὅλα αὐτά με κάθε ἐπιμέλειαν”.

A ΕΣΔΡΑΣ 7

A Εσδ. 7,1 Τότε Σισίννης ἑπαρχος Κοίλης Συρίας καὶ Φοινίκης, καὶ Σαθραβουζάνης καὶ οἱ συνεταιῖροι κατακολουθήσαντες τοῖς ὑπὸ τοῦ βασιλέως Δαρείου προσταγεῖσιν

A Εσδ. 7,1 Γοτε ο Σισίννης, ο διοικητής της Κοίλης Συρίας και της Φοινίκης, ο Σαθραβουζάνης και οὐ σύντροφοί των ἀκολουθήσαντες πιστῶς τα ὑπὸ του βασιλέως διαταχθέντα,

A Εσδ. 7,2 ἐπεστάτουν τῶν ἱερῶν ἔργων ἐπιμελέστερον συνεργοῦντες τοῖς πρεσβυτέροις τῶν Ἰουδαίων καὶ ἱεροστόταις.

A Εσδ. 7,2 ἐπιστατούσαν οἱ ἴδιοι περισσότερον ἐπιμελῶς εἰς τα ἔργα του ναοῦ και ἐβοηθούσαν τους πρεσβυτέρους των Ἰουδαίων και τους προϊσταμένους του ναοῦ.

A Εσδ. 7,3 καὶ εὖοδα ἐγένετο τὰ ἱερὰ ἔργα προφητευόντων

Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου τῶν προφητῶν.

A Εσδ. 7,3 Ετσι δε κατευωδώνοντο τα ιερά έργα, καθ' ον χρόνον οι προφήται Αγγαίος και Ζαχαρίας εδίδασκον το θέλημα του Θεού και προέλεγαν τα μέλλοντα.

A Εσδ. 7,4 καὶ συνετέλεσαν ταῦτα διὰ προστάγματος Κυρίου Θεοῦ Ἰσραήλ, καὶ μετὰ τῆς γνώμης τοῦ Κύρου καὶ Δαρείου καὶ Ἀρταξέρξου βασιλέων Περσῶν

A Εσδ. 7,4 Ετσι δε ετελείωσαν και ωλοκληρώθησαν τα έργα της ανοικοδομήσεως του ναού σύμφωνα με την εντολήν Κυρίου του Θεού των Ισραηλιτών και κατόπιν αδειας του Κυρου, του Δαρείου και του Αρταξέρξου, βασιλέων των Περσών.

A Εσδ. 7,5 συνετελέσθη ὁ οἶκος ὁ ἅγιος ἕως τρίτης καὶ εἰκάδος μηνὸς Ἰᾶδ τοῦ ἕκτου ἔτους βασιλέως Δαρείου.

A Εσδ. 7,5 Ετελείωσε και ωλοκληρώθη το έργον της οικοδομῆς του ιεροῦ τούτου ναοῦ την εικοστήν τρίτην του εβραϊκοῦ μηνὸς Ἀδὰρ κατὰ το ἕκτον ἔτος της βασιλείας του βασιλέως Δαρείου.

A Εσδ. 7,6 καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας οἱ προστεθέντες ἀκολουθῶς τοῖς ἐν τῇ Μωυσέως βίβλῳ·

A Εσδ. 7,6 Τότε δε οι Ισραηλίται, οι ιερεῖς και οι Λευῖται, και ὅσοι ἀπὸ τους Ισραηλίτας εἶχαν ἐπανελθεῖ ἀπὸ την αἰχμαλωσίαν εἰς την Ἱερουσαλήμ, ἐπραξαν ὅπως ἀναγράφει το βιβλίον του Μωϋσέως.

A Εσδ. 7,7 καὶ προσήνεγκαν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ ἱεροῦ τοῦ Κυρίου ταύρους ἑκατὸν, κριοὺς διακοσίους, ἄρνας τετρακοσίους,

A Εσδ. 7,7 Προσέφεραν, δηλαδή, κατὰ τα ἐγκαίνια του ναοῦ του Κυρίου ἑκατὸν ταύρους, διακοσίους κριους και τετρακόσια αρνιά.

A Εσδ. 7,8 χιμάρους ὑπὲρ ἁμαρτίας παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ δώδεκα πρὸς ἀριθμὸν, ἐκ τῶν φυλάρχων τοῦ Ἰσραὴλ δώδεκα.

- A Εσδ. 7,8 Δια δε την εξιλέωσιν και εξάλειψιν των αμαρτιών όλου του ισραηλιτικού λαού εθυσίασαν δώδεκα τράγους, προσφερθέντας υπό των δώδεκα αρχηγών των φυλών του Ισραήλ.
- A Εσδ. 7,9 καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται κατὰ φυλὰς ἐστολισμένοι ἐπὶ τῶν ἔργων Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ ἀκολουθῶντες τῇ Μωυσέως βίβλῳ καὶ οἱ θυρωροὶ ἐφ' ἑκάστου πυλῶνος.
- A Εσδ. 7,9 Οι ιερεῖς δε και οι Λευῖται ετακτοποιήθησαν και εστάθησαν στολισμένοι με τα ιερατικά των ἄμφια, σύμφωνα με τας διαιρέσεις αὐτῶν και αναλόγως των υπηρεσιῶν, τας οποίας προσέφεραν εις Κυριον τον Θεόν του Ισραήλ ακολουθοῦντες και εφαρμόζοντες ὅσα ἦσαν γραμμένα στο βιβλίον του Μωϋσέως. Επίσης παρευρέθησαν και οι θυρωροὶ ἕκαστος εις την ιδικὴν του πύλην.
- A Εσδ. 7,10 καὶ ἡγάγosan οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῶν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τὸ πάσχα ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ πρώτου μηνός· ὅτι ἡγνίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἅμα
- A Εσδ. 7,10 Ετσι οι Ισραηλίται, οι οποίοι εἶχον επανέλθει ἀπὸ την αιχμαλωσίαν, εώρτασαν το Πασχα την δεκάτην τετάρτην του πρώτου μηνός, οι δε ιερεῖς και οι Λευῖται μαζὴ εἶχαν προθύμως εξαγνισθῇ.
- A Εσδ. 7,11 καὶ πάντες οἱ υἱοὶ τῆς αἰχμαλωσίας, ὅτι ἡγνίσθησαν, ὅτι οἱ Λευῖται ἅμα πάντες ἡγνίσθησαν.
- A Εσδ. 7,11 Ἀλλὰ και ὅλοι οι ἄνδρες οι οποίοι εἶχαν επανέλθει ἀπὸ την αιχμαλωσίαν, δια να εορτάσουν το Πασχα, ηγνίσθησαν, διότι και οι Λευῖται ὅλοι μαζὴ εἶχαν αγνισθῇ.
- A Εσδ. 7,12 καὶ ἔθυσαν τὸ πάσχα πᾶσι τοῖς υἱοῖς τῆς αἰχμαλωσίας καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τοῖς ἱερεῦσι καὶ ἑαυτοῖς.
- A Εσδ. 7,12 Οι δε Λευῖται προσέφεραν θυσίαν τον πασχαλινόν αμνόν δι' ὅλους τους Ιουδαίους, οι οποίοι εἶχαν επανέλθει ἀπὸ την αιχμαλωσίαν, δια τους ἀδελφούς των τους ιερεῖς και δια τον

εαυτὸν των.

A Εσδ. 7,13 καὶ ἐφάγοσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, πάντες οἱ χωρισθέντες ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς, ζητοῦντες τὸν Κύριον.

A Εσδ. 7,13 Ἀπὸ τον πασχάλιον δε αμνὸν ἐφαγαν ὄχι μόνον οἱ Ἰσραηλῖται, οἱ οποίοι εἶχαν επανέλθει ἀπὸ την αιχμαλωσίαν, ἀλλὰ καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ οποίοι απεχωρίσθησαν ἀπὸ τα ἀκάθαρτα καὶ ἀσεβῆ ἔθιμα των εθνικῶν της χώρας, δια να λατρεύσουν τον Κυριον.

A Εσδ. 7,14 καὶ ἡγάγοσαν τὴν ἐορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας εὐφραινόμενοι ἔναντι Κυρίου,

A Εσδ. 7,14 Εώρτασαν την εορτὴν των αζύμων, δηλαδή την εορτὴν του Πασχα, ἐπὶ ἐπτὰ ἡμέρας ευφραινόμενοι ἐνώπιον του Κυρίου,

A Εσδ. 7,15 ὅτι μετέστρεψε τὴν βουλήν τοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων ἐπ' αὐτοὺς κατισχυῖσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὰ ἔργα Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ.

A Εσδ. 7,15 διότι ο Κυριος μετέστρεψε την γνώμην καὶ ἀπόφασιν του βασιλέως των Ασσυρίων υπέρ των Ιουδαίων, ὥστε να ἐνισχυθοῦν τα χέρια των εἰς τα ἔργα της ἀνοικοδομήσεως του ναοῦ του Κυρίου, του Θεοῦ των Ἰσραηλιτῶν.

A ΕΣΔΡΑΣ 8

A Εσδ. 8,1 Καὶ μεταγενέστερος τούτων βασιλεύοντος Ἀρταξέρξου τοῦ Περσῶν βασιλέως προσέβη Ἑσδρας Σαραίου, τοῦ Ἐζεχρίου, τοῦ Χελκίου τοῦ Σαλήμου,

A Εσδ. 8,1 Ἐπειτα ἀπὸ τα γεγονότα αὐτά, μετὰ πάροδον δηλαδὴ μερικῶν δεκαετιῶν, ὅταν βασιλεὺς των Περσῶν ἦτο ο Ἀρταξέρξης, επανήλθεν ἀπὸ την αιχμαλωσίαν εἰς την πατρίδα του ο Εσδρας ο υἱὸς του Σαραίου, υἱοῦ του

- A Εσδ. 8,2 Εζεχρίου, υιού του Χελκίου, υιοί του Σαλήμου, τοῦ Σαδδούκου, τοῦ Ἀχιτώβ, τοῦ Ἀμαρίου, τοῦ Ὁζίου, τοῦ Βοκκά, τοῦ Ἀβισαΐ, τοῦ Φινεές, τοῦ Ἐλεάζαρ, τοῦ Ἀαρών τοῦ ἱερέως τοῦ πρώτου.
- A Εσδ. 8,2 υιού του Σαδδούκου, υιού του Αχιτώβ, υιού του Αμαρίου, υιού του Οζίου, υιού του Βοκά, υιού του Αβισαΐ, υιού του Φινεές, υιού του Ελεάζαρ, υιού του Ααρών του πρώτου αρχιερέως.
- A Εσδ. 8,3 οὗτος Ἔσδρας ἀνέβη ἐκ Βαβυλῶνος ὡς γραμματεὺς εὐφυῆς ὢν ἐν τῷ Μωυσέως νόμῳ τῷ ἐκδεδομένῳ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ,
- A Εσδ. 8,3 Αυτός ο Εσδρας επανήλθεν ἀπὸ τὴν Βαβυλῶνα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ ἦτο ευφυῆς γραμματεὺς, βαθὺς γνώστης τοῦ νόμου τοῦ Μωϋσέως, ὁ ὁποῖος εἶχε δοθῇ ἀπὸ τὸν Θεὸν στὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν.
- A Εσδ. 8,4 καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς δόξαν, εὐρόντος χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἀξιώματα αὐτοῦ.
- A Εσδ. 8,4 Ο βασιλεὺς ἰδιαιτέρως τὸν ἐδόξασε, διότι αὐτὸς ευρήκε χάριν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ὥστε ὁ βασιλεὺς νὰ εκπληρώσῃ ὅλα τὰ αἰτήματά του.
- A Εσδ. 8,5 καὶ συνανέβησαν ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ τῶν ἱερέων καὶ Λευιτῶν καὶ ἱεροψαλτῶν καὶ θυρωρῶν καὶ ἱεροδούλων εἰς Ἱερουσαλήμ
- A Εσδ. 8,5 Μαζὴ δὲ με αὐτὸν ἀνέβησαν συγχρόνως εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ ἄλλοι Ἰσραηλῖται, ἱερεῖς, Λευῖται, ἱεροψάλται, θυρωροὶ καὶ υπηρέται τοῦ ναοῦ.
- A Εσδ. 8,6 ἔτους ἐβδόμου βασιλεύοντος Ἀρταξέρξου ἐν τῷ πέμπτῳ μηνὶ (οὗτος ἐνιαυτὸς ἑβδομος τῷ βασιλεῖ). ἐξελθόντες γὰρ ἐκ Βαβυλῶνος τῇ νομηνίᾳ τοῦ πρώτου μηνὸς παρεγένοντο εἰς Ἱερουσαλήμ κατὰ τὴν δοθεῖσαν αὐτοῖς εὐοδίαν παρὰ τοῦ Κυρίου ἐπ' αὐτῷ·
- A Εσδ. 8,6 Ἀνέβησαν δε αὐτοὶ κατὰ τὸ ἐβδομον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ

Αρταξέρξου, τον πέμπτον μήνα (αυτό είναι το έβδομον έτος της βασιλείας του Αρταξέρξου). Ανεχώρησαν από την Βαβυλώνα την πρώτην ημέραν του πρώτου μηνός και έφθασαν απροσκόπτως εις την Ιερουσαλήμ, διότι ο Κυριος, μέσω του Εσδρα, κατευώδωσε την πορείαν αυτών.

A Εσδ. 8,7 ό γάρ Έσδρας πολλήν έπιστήμην περιείχεν εις τó μηδέν παραλιπεΐν τών έκ τοϋ νόμου Κυρίου καί έκ τών έντολών διδάξαι πάντα τόν Ίσραήλ δικαιώματα καί κρίματα.

A Εσδ. 8,7 Ο δε Εσδρας κατείχεν εις βάθος και πλάτος μεγάλην γνώσιν της Αγίας Γραφής. Δεν ήθελε δε τίποτε να παραλείψη από τον Νομον και τας εντολάς του Κυρίου, αλλά επιθυμούσε να διδάξη εις όλον τον ισραηλιτικόν λαόν τον Νομον και τας κρίσσις του Κυρίου.

A Εσδ. 8,8 Προσπεσόντος δέ τοϋ γραφέντος προστάγματος παρά Άρταξέρξου βασιλέως προς Έσδραν τόν ιερέα καί άναγνώστην τοϋ νόμου Κυρίου, οϋ έστιν αντίγραφον τó ύποκείμενον·

A Εσδ. 8,8 Από το υπογραφέν δε αυτό διάταγμα του βασιλέως Αρταξέρξου προς τον Εσδραν τον ιερέα και αναγνώστην του νόμου του Κυρίου, ευρέθη ένα αντίγραφον, το οποίον περιέχει τα εξής·

A Εσδ. 8,9 «Βασιλεύς Άρταξέρξης Έδρα τῷ ιερεΐ καί άναγνώστη τοϋ νόμου Κυρίου χαίρειν.

A Εσδ. 8,9 “Ο βασιλεύς Αρταξέρξης χαιρετίζει τον Εσδραν, τον ιερέα και αναγνώστην του νόμου του Κυρίου.

A Εσδ. 8,10 καί τὰ φιλάνθρωπα έγώ κρίνας προσέταξα τούς βουλομένους έκ τοϋ έθνους τών Ίουδαίων αίρετίζοντας καί τών ιερέων καί τών Λευιτών, καί τώνδε έν τῇ ήμετέρα βασιλεία, συμπορεύεσθαι σοι εις Ίερουσαλήμ.

A Εσδ. 8,10 Επειδή εγώ τρέφω φιλάνθρωπα αισθήματα προς σας τους Ιουδαίους, διέταξα, όπως όσοι από το έθνος των Ιουδαίων,

οι οποίοι ευρίσκονται στο βασίλειόν μου, επιθυμούν μαζί με τους ιερείς και τους Λευίτας να επανέλθουν εις την πατρίδα των, ας πορευθούν μαζί με σε εις την Ιερουσαλήμ.

A Εσδ. 8,11 ὅσοι οὖν ἐνθυμοῦνται, συνεξορμάσθωσαν καθάπερ

δέδοκται ἐμοί τε καὶ τοῖς ἑπτὰ φίλοις συμβουλευταῖς,

A Εσδ. 8,11 Οσοι λοιπόν επιθυμούν ημπορούν να ξεκινήσουν μαζί σου, όπως εφάνη καλόν εις ἐμέ και στους επτά φίλους συμβούλους μου.

A Εσδ. 8,12 ὅπως ἐπισκέψωνται τὰ κατὰ τὴν Ἰουδαίαν καὶ

Ἱερουσαλήμ ἀκολούθως ᾧ ἔχει ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου,

A Εσδ. 8,12 Αυτοί θα επιστρέψουν μαζί σου, δια να φροντίσουν δια τα πράγματα της Ιουδαίας και της Ιερουσαλήμ, σύμφωνα με ὅσα περιέχονται στον νόμον του Κυρίου.

A Εσδ. 8,13 καὶ ἀπενεγκεῖν δῶρα τῷ Κυρίῳ τοῦ Ἰσραὴλ, ἃ ἠϋξάμην ἐγὼ τε καὶ οἱ φίλοι, εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ πᾶν χρυσίον καὶ ἀργύριον, ὃ ἐὰν εὗρεθῇ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Βαβυλωνίας, τῷ Κυρίῳ εἰς Ἱερουσαλήμ σὺν τῷ δεδωρημένῳ ὑπὸ τοῦ ἔθνους εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν τὸ ἐν Ἱερουσαλήμ

A Εσδ. 8,13 Και θα μεταφέρουν, δια να προσφέρουν εκ μέρους μου, τα δώρα στον Κυριον τον Θεόν των Ισραηλιτών, τα οποία ετάξαμεν ἐγὼ και οι φίλοι μου, ὅπως ἐπίσης και κάθε χρυσίον και αργύριον, το οποίον ἠθέλεν εἰς την χώραν της Βαβυλώνης, δια να προσφερθῇ στον Κυριον εις την Ιερουσαλήμ, μαζί με εκείνο το οποίον ο λαός θα προσέφερε δια τον ιερὸν ναόν της Ιερουσαλήμ.

A Εσδ. 8,14 συναχθῆναι, τὸ τε χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον εἰς ταύρους καὶ κριοὺς καὶ ἄρνας καὶ τὰ τούτοις ἀκόλουθα,

A Εσδ. 8,14 Αυτοί ἐπίσης θα φροντίσουν, να συγκεντρώσουν το χρυσίον και το αργύριον, ὥστε να αγοράσουν ταύρους και κριους και αρνιά και ὅσα ἀλλὰ χρειάζονται δια τας σχετικὰς θυσίας,

- A Εσδ. 8,15 ὥστε προσενεγκεῖν θυσίας τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον τοῦ Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν τὸ ἐν
Ἱερουσαλήμ.
- A Εσδ. 8,15 ὥστε να ἠμπορέσουν να προσφέρουν θυσίας προς τον
Κυριον επάνω στο θυσιαστήριον Κυρίου του Θεού των, εις
την Ιερουσαλήμ.
- A Εσδ. 8,16 καὶ πάντα, ὅσα ἐὰν βούλῃ μετὰ τῶν ἀδελφῶν σου
ποιῆσαι χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ, ἐπιτέλει κατὰ τὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ σου,
- A Εσδ. 8,16 Και ὅσα ἄλλα θέλεις μαζὴ με τους συμπατριώτας σου να
προσφέρῃς χρυσὸν και ἀργυρον, κάμε τα σύμφωνα με το
θέλημα του Θεοῦ σου.
- A Εσδ. 8,17 καὶ τὰ ἱερὰ σκεῦη τοῦ Κυρίου τὰ διδόμενά σοι εἰς τὴν
χρείαν τοῦ ἱεροῦ τοῦ Θεοῦ σου τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ
- A Εσδ. 8,17 Και τα ιερὰ σκεῦη του ναοῦ του Κυρίου, τα οποία θα σου
δοθοῦν δια τας ἀνάγκας του εις την Ιερουσαλήμ ναοῦ του
Θεοῦ σου, θα τα παραλάβῃς μαζὴ σου.
- A Εσδ. 8,18 καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα ἂν ὑποπίπτῃ σοι εἰς τὴν χρείαν τοῦ
ἱεροῦ τοῦ Θεοῦ σου δώσεις ἐκ τοῦ βασιλικοῦ
γαζοφυλακίου.
- A Εσδ. 8,18 Και ὅσα ἄλλα θα κρίνης ἀπαραίτητα δια την ἀνάγκην του
ναοῦ του Θεοῦ σου θα τα πάρῃς και θα τα προσφέρῃς ἀπὸ
το βασιλικὸν θησαυροφυλάκιον.
- A Εσδ. 8,19 κάγὼ ἰδοὺ Ἀρταξέρξης βασιλεὺς προσέταξας τοῖς
γαζοφύλαξι Συρίας καὶ Φοινίκης, ἵνα ὅσα ἐὰν ἀποστείλῃ
Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ ἀναγνώστης τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ
τοῦ Ὑψίστου, ἐπιμελῶς διδῶσιν ἕως ἀργυρίου
ταλάντων ἑκατόν,
- A Εσδ. 8,19 Εγὼ δε ο ἴδιος ο βασιλεὺς Αρταξέρξης διέταξα τους
θησαυροφύλακας της Συρίας και της Φοινίκης, ὅσα θα
ζητήσῃ ο ἱερεὺς Εσδρας, ο ἀναγνώστης του νόμου του Θεοῦ
του Υψίστου να τα χορηγήσουν προθύμως μέχρι εκατόν

τάλαντα αργυρίου.

A Εσδ. 8,20 ὁμοίως δὲ καὶ ἕως πυροῦ κόρων ἑκατὸν καὶ οἴνου
μετρητῶν ἑκατὸν

A Εσδ. 8,20 Ομοίως δε να χορηγήσουν σίτον μέχρις εκατὸν κόρους και
οἶνον μέχρις εκατὸν μετρητάς·

A Εσδ. 8,21 καὶ ἄλλα ἐκ πλήθους· πάντα κατὰ τὸν τοῦ Θεοῦ νόμον
ἐπιτελεσθήτω ἐπιμελῶς τῷ Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ἕνεκεν τοῦ
μὴ γενέσθαι ὀργὴν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλέως καὶ
τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

A Εσδ. 8,21 και πολλά άλλα. Ολα δε πρέπει να εκτελεσθoύν με
ἐπιμέλειαν σύμφωνα με τον νόμον του Θεοῦ του Ὑψίστου,
δια να μη πέση ὀργή του Θεοῦ ἐναντίον του βασιλέως και
των υἱῶν αὐτοῦ.

A Εσδ. 8,22 καὶ ὑμῖν δὲ λέγεται ὅπως πᾶσι τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς
Λευίταις καὶ ἱεροψάλταις καὶ θυρωροῖς καὶ ἱεροδούλοις
καὶ πραγματικοῖς τοῦ ἱεροῦ τούτου μηδὲ μία φορολογία
μηδὲ ἄλλη ἐπιβουλὴ γίνηται, καὶ μηδὲνα ἔχειν ἐξουσίαν
ἐπιβαλεῖν τι τούτοις.

A Εσδ. 8,22 Ακόμη δε διδῶ ἐντολὴν και καθιστῶ γνωστὸν εἰς σας, ὅπως
εἰς ὅλους τους ἱερεῖς, τους Λευίτας, τους ἱεροψάλτας, τους
θυρωροὺς, τους υπηρέτας του ναοῦ και το ἄλλο προσωπικὸν
που ασχολεῖται στο ἱερόν τούτο, μη ἐπιβληθῇ καμμία
φορολογία, οὔτε και καμμία ἄλλη ἐνόχλησις θα γίνεται εἰς
αυτοὺς και κανεῖς δεν θα ἔχη την ἐξουσίαν να ἐπιβάλη κάτι
εἰς αυτοὺς.

A Εσδ. 8,23 καὶ σύ, Ἐσδρα, κατὰ τὴν σοφίαν τοῦ Θεοῦ ἀνάδειξον
κριτὰς καὶ δικαστάς, ὅπως δικάζωσιν ἐν ὅλῃ Συρίᾳ καὶ
Φοινίκη πάντας τοὺς ἐπισταμένους τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ
σου· καὶ τοὺς μὴ ἐπισταμένους διδάξεις.

A Εσδ. 8,23 Και συ, Εσδρα, σύμφωνα με την σοφίαν του Θεοῦ, πρέπει
να ἀναδείξης διοικητάς και δικαστάς, δια να δικάζουν τους
Ιουδαίους εἰς ὅλην την Συρίαν και την Φοινίκη, ἐκείνους οἱ

οποίοι γνωρίζουν τον νόμον του Θεού, εκείνους δε οι οποίοι δεν γνωρίζουν τον Νομον θα τους διδάξης.

A Εσδ. 8,24 καὶ πάντες, ὅσοι ἂν παραβαίνωσι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ σου καὶ τὸν βασιλικόν, ἐπιμελῶς κολασθήσονται, ἐάν τε καὶ θανάτῳ· ἐάν τε καὶ τιμωρία ἢ ἀργυρικῇ ζημία ἢ ἀπαγωγῇ».

A Εσδ. 8,24 Ολοι δε εκείνοι, οι οποίοι παραβαίνουν τον νόμον του Θεού σου η τον βασιλικόν νόμον, θα τιμωρούνται αυστηρώς η με θάνατον η με άλλην σχετικήν τιμωρίαν, με χρηματικόν, δηλαδή, πρόστιμον η με εξορίαν”.

A Εσδ. 8,25 Καὶ εἶπεν Ἐσδρας ὁ γραμματεὺς· εὐλογητὸς μόνος Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μου ὁ δὸς ταῦτα εἰς τὴν καρδίαν τοῦ βασιλέως, δοξάσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ,

A Εσδ. 8,25 Εἶπε τότε ο γραμματεὺς Εσδρας· “ας εἶναι δοξασμένος ο μόνος Κυριος, ο Θεός των πατέρων μου, ο οποίος ἐνέβαλεν αὐτὰ τα αἰσθήματα και αὐτὰς τας αποφάσεις εἰς την καρδίαν του βασιλέως, δια να δοξάση τον ναόν αὐτοῦ, που ευρίσκεται εἰς την Ιερουσαλήμ.

A Εσδ. 8,26 καὶ ἐμέ ἐτίμησεν ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ τῶν συμβουλευόντων καὶ πάντων τῶν φίλων καὶ μεγιστάνων αὐτοῦ.

A Εσδ. 8,26 Ἀλλά και ἐμέ ἐδόξασεν ο Θεός ἐνώπιον του βασιλέως και των συμβούλων του και ὅλων των φίλων και μεγιστάνων.

A Εσδ. 8,27 καὶ ἐγὼ εὐθαρσῆς ἐγενόμην κατὰ τὴν ἀντίληψιν Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου καὶ συνήγαγον ἄνδρας ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ ὥστε συναναβῆναί μοι.

A Εσδ. 8,27 Εγὼ δε βλέπων ολοφάνερα την βοήθειαν αὐτὴν του Κυρίου ἐπήρα θάρρος και συνεκέντρωσα ανθρώπους ἀπὸ τον Ἰσραηλιτικόν λαόν, δια να αναβούν μαζί με ἐμέ εἰς την Ιερουσαλήμ.

A Εσδ. 8,28 Καὶ οὗτοι οἱ προηγούμενοι κατὰ τὰς πατριάς αὐτῶν καὶ

τάς μεριδάρχιας οἱ ἀναβάντες μετ' ἐμοῦ ἐκ Βαβυλῶνος
ἐν τῇ βασιλείᾳ Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως·

A Εσδ. 8,28 Οἱ ἀρχηγοὶ δε τοῦ λαοῦ κατὰ τὰς γενεάς καὶ τὰς οικογενείας
αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀνέβησαν μαζὴ με ἐμὲ ἀπὸ τὴν Βαβυλῶνα
εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ βασιλέως
Ἀρταξέρξου ἦσαν οἱ ἐξῆς·

A Εσδ. 8,29 ἐκ τῶν υἱῶν Φινεές, Γηρσών· ἐκ τῶν υἱῶν Ἰαθαμάρου,
Γαμαλιήλ· ἐκ τῶν υἱῶν Δαυίδ, Λαττούς ὁ Σεχενίου·

A Εσδ. 8,29 Ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ Φινεές ὁ Γηρσών. Ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ
Ἰαθαμάρου ὁ Γαμαλιήλ. Ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ Δαυίδ ὁ
Λαττούς, ὁ υἱὸς τοῦ Σεχενίου.

A Εσδ. 8,30 ἐκ τῶν υἱῶν Φόρος, Ζαχαρίας καὶ μετ' αὐτοῦ
ἀπεγράφησαν ἄνδρες ἑκατὸν πενήκοντα·

A Εσδ. 8,30 Ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ Φορος ὁ Ζαχαρίας καὶ ἄλλοι ἑκατὸν
πενήντα ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι κατεγράφησαν νὰ ἐπανέλθουν
μαζὴ τοῦ.

A Εσδ. 8,31 ἐκ τῶν υἱῶν Φαάθ Μωάβ, Ἐλιαωνίας Ζαραίου καὶ μετ'
αὐτοῦ ἄνδρες διακόσιοι·

A Εσδ. 8,31 Ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ Φαάθ Μωάβ, ὁ Ἐλιαωνίας, υἱὸς τοῦ
Ζαραίου καὶ οἱ μαζὴ με αὐτὸν διακόσιοι ἄνδρες.

A Εσδ. 8,32 ἐκ τῶν υἱῶν Ζαθόης, Σεχενίας Ἰεζήλου καὶ μετ' αὐτοῦ
ἄνδρες τριακόσιοι· ἐκ τῶν υἱῶν Ἀδίν, Ὡβήθ Ἰωνάθου καὶ
μετ' αὐτοῦ ἄνδρες διακόσιοι πενήκοντα·

A Εσδ. 8,32 Ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ Ζαθόης ὁ Σεχενίας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεζήλου,
καὶ μαζὴ με αὐτὸν ἄλλοι τριακόσιοι ἄνδρες. Ἀπὸ τὴν γενεάν
τοῦ Ἀδίν, ὁ Ὡβήθ, υἱὸς τοῦ Ἰωνάθου, καὶ μαζὴ με αὐτὸν
διακόσιοι πενήντα ἄνδρες.

A Εσδ. 8,33 ἐκ τῶν υἱῶν Ἡλάμ, Ἰεσίας Γοθολίου καὶ μετ' αὐτοῦ
ἄνδρες ἐβδομήκοντα·

A Εσδ. 8,33 Ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ Ἡλάμ ὁ Ἰεσίας υἱὸς τοῦ Γοθολίου, καὶ
μαζὴ με αὐτὸν ἐβδομήκοντα ἄνδρες.

A Εσδ. 8,34 ἐκ τῶν υἱῶν Σαφατίου, Ζαραΐας Μιχαήλου καὶ μετ'

αὐτοῦ ἄνδρες ἐβδομήκοντα·

A Εσδ. 8,34

Από την γενεάν του Σαφατίου ο Ζαραΐας, υἱός του Μιχαήλου, και μαζί με αὐτόν εβδομήκοντα ἄνδρες.

A Εσδ. 8,35

ἐκ τῶν υἱῶν Ἰωάβ, Ἀβαδίας Ἰεζήλου καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες διακόσιοι δεκαδύο·

A Εσδ. 8,35

Από την γενεάν του Ἰωάβ ο Αβαδίας, υἱός του Ἰεζήλου, και μαζί με αὐτόν ἄλλοι διακόσιοι δώδεκα ἄνδρες.

A Εσδ. 8,36

ἐκ τῶν υἱῶν Βανίας, Σαλιμῶθ Ἰωσαφίου καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἐξήκοντα καὶ ἑκατόν·

A Εσδ. 8,36

Από την γενεάν του Βανία ο Σαλιμῶθ, υἱός του Ἰωσαφίου, και μαζί με αὐτόν ἑκατόν ἐξήκοντα ἄνδρες.

A Εσδ. 8,37

ἐκ τῶν υἱῶν Βαβί, Ζαχαρίας Βηβαΐ καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες εἰκοσιοκτῶ·

A Εσδ. 8,37

Από την γενεάν του Βαβί ο Ζαχαρίας, υἱός του Βηβαΐ, και οι μαζί με αὐτόν εἰκοσιοκτῶ ἄνδρες.

A Εσδ. 8,38

ἐκ τῶν υἱῶν Ἀστάθ, Ἰωάννης Ἀκατάν καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἑκατόν δέκα·

A Εσδ. 8,38

Από την γενεάν του Ἀστάθ ο Ἰωάννης, υἱός του Ἀκατάν, και μαζί με αὐτόν ἑκατόν δέκα ἄνδρες.

A Εσδ. 8,39

ἐκ τῶν υἱῶν Ἀδωνικάμ, οἱ ἔσχατοι καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν· Ἐλιφαλά τοῦ Γεουήλ καὶ Σαμαίας καὶ μετ' αὐτῶν ἄνδρες ἐβδομήκοντα·

A Εσδ. 8,39

Από την γενεάν του Ἀδωνικάμ οι τελευταῖοι, των οποίων τα ὀνόματα εἶναι· Ἐλιφαλά υἱός του Γεουήλ και Σαμαίας και μαζί με αὐτούς εβδομήκοντα ἄνδρες.

A Εσδ. 8,40

ἐκ τῶν υἱῶν Βαγῶ, Οὐθὶ ὁ τοῦ Ἰσταλκούρου καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἐβδομήκοντα.

A Εσδ. 8,40

Από την γενεάν του Βαγῶ ο Ουθί, υἱός του Ἰσταλκούρου, και μαζί με αὐτόν εβδομήκοντα ἄνδρες.

A Εσδ. 8,41

Καὶ συνήγαγον αὐτοὺς ἐπὶ τὸν λεγόμενον Θεράν ποταμόν, καὶ παρενεβάλομεν ἡμέρας τρεῖς αὐτόθι, καὶ κατέμαθον αὐτούς.

- A Εσδ. 8,41 Εγώ ο Εσδρας συνεκέντρωσα αυτούς εις ποταμόν τον λεγόμενον Θεράν. Εκεί κατεσκηνώσαμεν επί τρεις ημέρας, τους επεθεώρησα και τους εγνώρισα.
- A Εσδ. 8,42 καὶ ἐκ τῶν ἱερέων καὶ ἐκ τῶν λευιτῶν οὐχ εὐρών ἐκεῖ
- A Εσδ. 8,42 Επειδή όμως μεταξύ αυτών δεν ευρήκα αρκετούς από τους ιερείς και τους Λευίτας,
- A Εσδ. 8,43 ἀπέστειλα πρὸς Ἐλεάζαρον καὶ Ἰδουῆλον καὶ Μαιὰ καὶ Μασμὰν καὶ Ἀλναθὰν καὶ Σαμαίαν καὶ Ἰώριβον, Νάθαν, Ἐννατάν, Ζαχαρίαν καὶ Μοσόλλαμον τοὺς ἡγουμένους καὶ ἐπιστήμονας
- A Εσδ. 8,43 ἔστειλα προς τον Ελεάζαρον ανθρώπους, τον Ιδουήλον, τον Μαια, τον Μασμάν, τον Αλναθάν, τον Σαμαίαν, τον Ιώριβον, τον Ναθαν, τον Εννατάν, τον Ζαχαρίαν και τον Μοσόλλαμον, οι οποίοι ἦσαν αρχηγοὶ και συνετοί, μορφωμένοι ἄνδρες.
- A Εσδ. 8,44 καὶ εἶπα αὐτοῖς ἐλθεῖν πρὸς Λοδδαῖον τὸν ἡγούμενον τὸν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ γαζοφυλακίου,
- A Εσδ. 8,44 Τους ἔδωσα ἐντολὴν να ἔλθουν να ἀναζητήσουν και να εὕρουν τον Λοδδαῖον, τον ἀρχηγόν, ο οποίος συνήθως εὕρισκετο εις την θέσιν του θησαυροφυλακίου.
- A Εσδ. 8,45 ἐντειλάμενος αὐτοῖς διαλεχθῆναι Λοδδαίῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ τοῖς ἐν τῷ τόπῳ γαζοφύλαξιν ἀποστεῖλαι ἡμῖν τοὺς ἱερατεύσοντας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
- A Εσδ. 8,45 Ἐδωσα ἐντολὴν εις αυτούς, ὅπως μαζή με τον Λοδδαῖον και τους συντρόφους αὐτοῦ και τους ἐκεῖ ἀρχηγούς του θησαυροφυλακίου συνεννοηθῶν, δια να ἀποστείλουν αὐτοὶ προς ἡμᾶς ιερεῖς και Λευίτας, ὥστε να υπηρετοῦν στον ναόν του Κυρίου και Θεοῦ μας.
- A Εσδ. 8,46 καὶ ἤγαγον ἡμῖν κατὰ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἄνδρας ἐπιστήμονας τῶν υἱῶν Μοολὶ τοῦ Λευὶ τοῦ Ἰσραήλ, Ἀσεβηβίαν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς

- ἀδελφούς, ὄντας δέκα καὶ ὀκτώ,
A Εσδ. 8,46 Εκείνοι υπό την κραταιάν χεῖρα του Κυρίου ημῶν
ωδήγησαν προς ἡμᾶς συνετούς και μορφωμένους ἄνδρας
ἀπό την γενεάν του Μοολί, απογόνου του Λευι, υιού του
Ιακώβ· Τον Ἀσεβηβιαν με τους υιούς και τους ἀδελφούς
του, οι οποίοι ἦσαν εν ὅλῳ δέκα οκτώ.
- A Εσδ. 8,47 καὶ Ἀσεβίαν καὶ Ἄννουον καὶ Ὡσαϊαν ἀδελφὸν ἐκ τῶν
υἱῶν Χανουναίου καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, εἴκοσιν ἄνδρες·
- A Εσδ. 8,47 Ἐπίσης ἔφεραν προς ἡμᾶς τον Ἀσεβίαν, τον Ἀννουον και τον
Ὡσαϊαν, ἀδελφὸν ἀπὸ την γενεάν του Χανουναίου, μαζή με
τους υιούς των, ἄνδρας εν ὅλῳ εἴκοσι.
- A Εσδ. 8,48 καὶ ἐκ τῶν ἱεροδούλων, ὧν ἔδωκε Δαυίδ, καὶ οἱ
ἡγούμενοι εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν Λευιτῶν, ἱεροδούλους
διακοσίους καὶ εἴκοσι· πάντων ἐσημάνθη ἡ
ὀνοματογραφία.
- A Εσδ. 8,48 Τέλος ἀπὸ τους υπηρέτας του ναοῦ, τους οποίους εἶχε
χαρίσει και αφιερώσει ο Δαυίδ και οι ἀρχηγοὶ εἰς την
υπηρесиαν των Λευιτῶν, ἄνδρας εν ὅλῳ διακοσίους εἴκοσι.
Ὀλων δε αὐτῶν τα ονόματα κατεγράφησαν.
- A Εσδ. 8,49 καὶ εὐξάμην ἐκεῖ νηστείαν τοῖς νεανίσκοις ἔναντι Κυρίου
ἡμῶν
- A Εσδ. 8,49 Εκεί λοιπόν, ὡσάν τάξιμον, ἐκήρυξα δια τους νέους
νηστείαν και προσευχήν προς τον Κυριον,
- A Εσδ. 8,50 ζητῆσαι παρ' αὐτοῦ εὐοδίαν ἡμῖν τε καὶ τοῖς συνοῦσιν
ἡμῖν τέκνοις ἡμῶν καὶ κτήνεσιν·
- A Εσδ. 8,50 δια να ζητήσωμεν ἀπὸ τον Θεὸν κατευόδιον δι' ἡμᾶς και δι'
εκείνους, οι οποίοι θα εὐρίσκωνται μαζή μας, δια τα τέκνα
μας και τα κτήνη.
- A Εσδ. 8,51 ἐνετράπην γὰρ αἰτῆσαι τὸν βασιλέα πεζοὺς τε καὶ ἵππεῖς
καὶ προπομπὴν ἕνεκεν ἀσφαλείας τῆς πρὸς τοὺς
ἐναντιούμενους ἡμῖν·
- A Εσδ. 8,51 Τοῦτο δέ, διότι ἠσθάνθηεν εντροπήν να ζητήσω εκ μέρους

του βασιλέως πεζούς και ιππείς προς συνοδείαν μας, δια να μας ασφαλίσουν από όσους τυχόν θα επετίθεντο εναντίον μας στον δρόμον μας.

A Εσδ. 8,52 εἶπαμεν γὰρ τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἡ ἰσχὺς τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἔσται μετὰ τῶν ἐπιζητούντων αὐτὸν εἰς πᾶσαν ἐπανόρθωσιν.

A Εσδ. 8,52 Εἶχομεν ἄλλωστε πει στον βασιλέα, ὅτι ἡ προστατευτικὴ δύναμις τοῦ Κυρίου μας θα εἶναι μαζὴ με ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τον επικαλοῦνται δια τὴν πλήρη ἀποκατάστασίν των.

A Εσδ. 8,53 καὶ πάλιν ἐδεήθημεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν πάντα ταῦτα καὶ ἐτύχομεν εὐϊλάτου.

A Εσδ. 8,53 Καὶ πάλιν παρεκαλέσαμεν τὸν Κυρίον ἡμῶν δι' ὅλα αὐτὰ καὶ ἡ συνείδησις μας ἐπληροφόρησεν, ὅτι ὁ Κύριος ευμενῶς ἐδέχθη τὰ αἰτήματά μας.

A Εσδ. 8,54 καὶ ἐχώρισα τῶν φυλάρχων τῶν ἱερέων ἄνδρας δεκαδύο, καὶ Ἑσереβίαν καὶ Σαμίαν καὶ μετ' αὐτῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἄνδρας δώδεκα,

A Εσδ. 8,54 Κατόπιν ἐξεχώρισα ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς των ἱερέων δώδεκα ἄνδρας τὸν Εσереβίαν καὶ τὸν Σαμίαν καὶ μαζὴ με αὐτοὺς δώδεκα ἄλλους ἄνδρας ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς των.

A Εσδ. 8,55 καὶ ἔστησα αὐτοῖς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ἃ ἐδώρήσατο ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ καὶ οἱ μεγιστᾶνες καὶ πᾶς Ἰσραήλ.

A Εσδ. 8,55 Εζύγισα καὶ παρέδωκα εἰς αὐτοὺς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον, τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ ναοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὰ ὁποῖα ἐδώρησεν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ καὶ ὅλος ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαός.

A Εσδ. 8,56 καὶ στήσας παρέδωκα αὐτοῖς ἀργυρίου τάλαντα ἑξακόσια πενήκοντα καὶ σκεύη ἀργυρᾶ τάλαντων ἑκατὸν καὶ χρυσοῦ τάλαντα ἑκατὸν καὶ χρυσῶματα εἴκοσι καὶ σκεύη χάλκεα ἀπὸ χρηστοῦ χαλκοῦ στίλβοντα

χρυσοειδῇ σκεύῃ δώδεκα.

A Εσδ. 8,56

Εζύγισα, λοιπόν, και παρέδωκα εις αυτοὺς εξακόσια πενήντα τάλαντα αργυρίου, αργυρά σκεύη αξίας εκατὸν τάλαντων, εκατὸν τάλαντα χρυσίου, εἴκοσι χρυσά ποτήρια, δώδεκα τεμάχια χάλκινα σκεύη ἀπὸ καθαρὸν χαλκόν, τα οποία ἐλάμπαν ὅπως ο χρυσός.

A Εσδ. 8,57

καὶ εἶπα αὐτοῖς· καὶ ὑμεῖς ἅγιοι ἔστε τῷ Κυρίῳ καὶ τὰ σκεύη τὰ ἅγια, καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον εὐχὴ τῷ Κυρίῳ, Κυρίῳ τῶν πατέρων ἡμῶν·

A Εσδ. 8,57

Και εἶπα εις αυτοὺς· Ὅπως σεις εἰσθε ἅγιοι και αφιερωμένοι στον Κυριον, και τα ἅγια αὐτά σκεύη, ο χρυσός και ο ἀργυρος, εἶναι ἅγια, αφιερωμένα και αὐτά στον Κυριον, τον Κυριον των πατέρων ἡμῶν.

A Εσδ. 8,58

ἀγρυπνεῖτε καὶ φυλάσσετε ἕως τοῦ παραδοῦναι ὑμᾶς αὐτὰ τοῖς φυλάρχοις τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ τοῖς ἡγουμένοις τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐν τοῖς παστοφορίοις τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

A Εσδ. 8,58

Λοιπόν, αγρυπνήσατε και φυλάξατε αὐτά, μέχρις ὅτου τα παραδώσετε στους αρχηγούς των ἱερέων και των Λευιτῶν, στους αρχηγούς των πατριῶν του Ἰσραὴλ εις την Ἱερουσαλήμ, δια να κατατεθῶν αὐτά εις τα θησαυροφυλάκια του ναοῦ του Θεοῦ μας.

A Εσδ. 8,59

καὶ οἱ παραλαβόντες οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη τὰ ἐν Ἱερουσαλήμ εἰσήνεγκαν εἰς τὸ ἱερόν τοῦ Κυρίου.

A Εσδ. 8,59

Οι ιερεῖς και οι Λευῖται, οι οποίοι παρέλαβον το ἀργύριον και το χρυσίον και τα ιερά αὐτά σκεύη, τα ἔφεραν πράγματι στον εν Ἱερουσαλήμ ναόν του Κυρίου.

A Εσδ. 8,60

Καὶ ἀναζεύξαντες ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Θερά τῇ δωδεκάτῃ τοῦ πρώτου μηνὸς ἕως εἰσῆλθομεν εἰς Ἱερουσαλήμ κατὰ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν τὴν ἐφ’

ἡμῖν· καὶ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ τῆς εἰσόδου ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, καὶ ἦλθομεν εἰς Ἱερουσαλήμ.

A Εσδ. 8,60 Την δωδεκάτην δε ἡμέραν του πρώτου μηνὸς ἐξεκινήσαμεν ἀπὸ τον ποταμὸν Θερά και ἐπροχωρήσαμεν, ἕως ὅτου ἦλθομεν εἰς την Ἱερουσαλήμ κάτω ἀπὸ την παντοδύναμον προστατευτικὴν χεῖρα του Κυρίου και Θεοῦ μας. Ο Κυριος μας ἐφύλαξε και μας ἐγλύτωσεν στον δρόμον μας ἀπὸ ἐπιθέσεις παντὸς ἐχθροῦ, ὥστε ἐφθάσαμεν ἀσφαλεῖς εἰς την Ἱερουσαλήμ.

A Εσδ. 8,61 καὶ γενομένης αὐτόθι ἡμέρας τρίτης, τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ σταθὲν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον παρεδόθη ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἡμῶν Μαρμωθὶ Οὐρίᾳ ἱερεῖ

A Εσδ. 8,61 Οταν ἐπέρασαν τρεῖς ἡμέραι, κατὰ την τετάρτην ἡμέραν ἐζυγίσθη το ἀργύριον και το χρυσίον, παρεδόθη δε δια τον ναὸν του Κυρίου στον ἱερεᾶ Μαρμωθί, τον υἱὸν του Ουρίου.

A Εσδ. 8,62 καὶ μετ' αὐτοῦ Ἐλεάζαρ ὁ τοῦ Φινεές, καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ Ἰωσαβδὸς Ἰησοῦ καὶ Μωέθ Σαβάννου, οἱ Λευῖται- πρὸς ἀριθμὸν καὶ ὅλκην ἅπαντα, καὶ ἐγράφη πᾶσα ἡ ὅλκῃ αὐτῶν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.

A Εσδ. 8,62 Μαζή με αὐτὸν ἦτο ο Ελεάζαρ, ο υἱὸς του Φινεές, ὅπως ἐπίσης μαζή του ἦσαν ο Ἰωσαβδὸς υἱὸς του Ἰησοῦ, και ο Μωέθ υἱὸς του Σαδάννου, οἱ Λευῖται- ἐκεῖ ἐγένινεν ἀρίθμησις και ζύγισις ὅλων των ἱερῶν σκευῶν και κατεγράφη το βάρος ἐνὸς ἐκάστου ἀπὸ αὐτὰ την ὥραν ἐκείνην.

A Εσδ. 8,63 οἱ δὲ παραγενόμενοι ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας προσήνεγκαν θυσίας τῷ Θεῷ τοῦ Ἰσραὴλ Κυρίῳ, ταύρους δώδεκα ὑπὲρ παντὸς Ἰσραὴλ, κριοὺς ἐνενηκονταῆς, ἄρνας ἐβδομηκονταδύο, τράγους ὑπὲρ σωτηρίου δώδεκα· ἅπαντα θυσίαν τῷ Κυρίῳ.

A Εσδ. 8,63 Ολοι δε ἐκεῖνοι, οἱ οἱποῖοι ἐπανήλθαν ἀπὸ την αἰχμαλωσίαν εἰς την Ἱερουσαλήμ σώοι, προσέφεραν θυσίαν στον Κυριον τον Θεὸν του Ἰσραὴλ δώδεκα ταύρους δι' ὅλον το

ισραηλιτικόν ἔθνος, ενενηνταῖς κριοῦς, εβδομηνταδύο αμνοῦς και δώδεκα τράγους ως θυσίαν υπέρ της σωτηρίας· ὅλα θυσίαν προς τον Κυριον.

A Εσδ. 8,64 καὶ ἀπέδωκαν τὰ προστάγματα τοῦ βασιλέως τοῖς βασιλικοῖς οἰκονόμοις καὶ τοῖς ἐπάρχοις Κοίλης Συρίας καὶ Φοινίκης, καὶ ἐδόξασαν τὸ ἔθνος καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Κυρίου.

A Εσδ. 8,64 Κατόπιν ο Εσδρας και οι περί αυτόν αρχηγοὶ των πατριῶν παρέδωσαν τας διαταγὰς του βασιλέως στους βασιλικούς υπαλλήλους και στους διοικητάς της Κοίλης Συρίας και Φοινίκης και ἐδόξασαν το ιουδαϊκόν ἔθνος και τον ιερὸν ναὸν του Κυρίου.

A Εσδ. 8,65 Καὶ τούτων τελεσθέντων προσήλθοσάν μοι οἱ ἡγούμενοι λέγοντες·

A Εσδ. 8,65 Όταν ἐγιναν και ἐτελείωσαν ὅλα αυτά, προσήλθον εἰς ἐμέ οἱ αρχηγοὶ του λαοῦ και μου εἶπαν·

A Εσδ. 8,66 οὐκ ἐχώρισαν τὸ ἔθνος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται τὰ ἀλλογενῆ ἔθνη τῆς γῆς καὶ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν, Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Φερεζαίων καὶ Ἰεβουσαιῶν καὶ Μωαβιτῶν καὶ Αἴγυπτίων καὶ Ἰδουμαίων·

A Εσδ. 8,66 “οὔτε το ἔθνος των Ισραηλιτῶν, οὔτε οἱ ἄρχοντες, οὔτε οἱ ιερεῖς και οἱ Λευῖται ἐχωρίσθησαν αὐτό τους ξένους λαούς της χώρας και ἀπὸ τα αμαρτωλὰ μιάσματα αὐτῶν, ἀπὸ τους Χαναναίους, τους Χετταίους, τους Φερεζαίους, τους Ιεδουσαιούς, τους Μωαβίτας, τους Αιγυπτίους και τους Ιδουμαίους.

A Εσδ. 8,67 συνώκησαν γὰρ μετὰ τῶν θυγατέρων αὐτῶν καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ ἐπεμίγη τὸ σπέρμα τὸ ἅγιον εἰς τὰ ἀλλογενῆ ἔθνη τῆς γῆς, καὶ μετεῖχον οἱ προηγούμενοι καὶ οἱ μεγιστᾶνες τῆς ἀνομίας ταύτης ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ πράγματος.

- A Εσδ. 8,67 Διότι.ήλθον εις γάμον με τας θυγατέρας αυτών, με τας οποίας και συγκατώκησαν και αυτοί και τα παιδιά των και έτσι το άγιον σπέρμα του Ισραήλ, ανεμίχθη και εμολύνθη με τα ξένα έθνη της γης. Και αυτοί ακόμη οι αρχηγοί και οι επίσημοι άνδρες του Ισραήλ συμμετείχον εις την ανομίαν αυτήν εξ αρχής”.
- A Εσδ. 8,68 καὶ ἅμα τῷ ἀκοῦσαί με ταῦτα διέρρηξα τὰ ἱμάτια καὶ τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα καὶ κατέτιλα τοῦ τριχώματος τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πώγωνος καὶ ἐκάθισα σύννους καὶ περίλυπος.
- A Εσδ. 8,68 Μολις ήκουσα αυτά, έσχισα τα ιμάτιά μου και αυτήν την ιερατικήν μου στολήν, απέσπασα τας τρίχας της κεφαλής και του πώγωνός μου και εκάθισα σκεπτικός και περίλυπος.
- A Εσδ. 8,69 καὶ ἐπισυνήχθησαν πρὸς με ὅσοι ποτὲ ἐπικινοῦντο ἐπὶ τῷ ῥήματι Κυρίου Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ, ἐμοῦ πενθοῦντος ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ, καὶ ἐκαθήμην περίλυπος ἕως τῆς δειλινῆς θυσίας.
- A Εσδ. 8,69 Ενῶ δε εγώ ήμην πενθών δια την αμαρτίαν αυτήν και εκαθήμην περίλυπος έως της απογευματινής θυσίας, συνεκεντρώθησαν προς εμέ όλοι εκείνοι, οι οποίοι ευλαβούνται το θέλημα Κυρίου του Θεού του Ισραήλ και εκινούνται εις εφαρμογήν του.
- A Εσδ. 8,70 καὶ ἐξεγερθεὶς ἐκ τῆς νηστείας, διέρρηγμένα ἔχων τὰ ἱμάτια καὶ τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα, κάμψας τὰ γόνατα καὶ ἐκτείνας τὰς χεῖρας πρὸς τὸν Κύριον ἔλεγον·
- A Εσδ. 8,70 Οταν ηγέρθην από την νηστείαν και την συντριβήν αυτήν με σχισμένα τα ενδύματά μου και την ιερὰν στολήν, έκαμψα τα γόνατά μου, ύψωσα τας χείρας μου προς τον Κυριον και είπα
- A Εσδ. 8,71 Κύριε, ἦσχυμαι καὶ ἐντέτραμμαι κατὰ πρόσωπόν σου·
- A Εσδ. 8,71 Κυριε, έχω καταληφθῇ από μεγάλην έντροπην ενώπιόν σου.
- A Εσδ. 8,72 αἱ γὰρ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἐπλεόνασαν ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς

ἡμῶν, αἱ δὲ ἄγνοιαὶ ἡμῶν ὑπερήνεγκαν ἕως τοῦ οὐρανοῦ

A Εσδ. 8,72 Διότι αἱ ἀμαρτίαι μας ἐπληθύνθησαν καὶ ηυξήθησαν ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς μας, αἱ δὲ λόγῳ τῆς ἀγνοίας μας παραβάσσαντο τοῦ θεοῦ σου θελήματος ἐφθασαν ἕως τοῦ οὐρανοῦ.

A Εσδ. 8,73 Ἔτι ἀπὸ τῶν χρόνων τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ἐσμεν ἐν μεγάλῃ ἀμαρτίᾳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

A Εσδ. 8,73 Ἀπὸ τοὺς χρόνους τῶν πατέρων μας καὶ ἐν συνεχείᾳ μέχρι τῆς ἡμέρας αὐτῆς ἀμαρτάνομεν.

A Εσδ. 8,74 καὶ διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν παρεδόθημεν σὺν τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν καὶ σὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν καὶ σὺν τοῖς ἱερεῦσιν ἡμῶν τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς εἰς ῥομφαίαν καὶ αἰχμαλωσίαν καὶ προνομὴν μετὰ αἰσχύνῃς μέχρι τῆς σήμερον ἡμέρας.

A Εσδ. 8,74 Ἐξ αἰτίας τῶν προσωπικῶν μας ἀμαρτιῶν καὶ τῶν ἀμαρτιῶν τῶν πατέρων μας, παρεδόθημεν μαζὴ με τοὺς ἀδελφούς μας καὶ τοὺς βασιλεῖς μας καὶ τοὺς ἱερεῖς ἡμῶν, εἰς τὴν κυριαρχίαν τῶν βασιλέων τῆς γῆς. Ἄλλοι ἀπὸ ἡμᾶς ἐσφάγησαν με ῥομφαίαν, ἄλλοι ὠδηγήθησαν εἰς αἰχμαλωσίαν, ἄλλοι ὑπέστησαν λεηλασίας, ὅλα με πολὺν ἐξευτελισμὸν μέχρι τῆς σημερινῆς ἡμέρας.

A Εσδ. 8,75 καὶ νῦν κατὰ πόσον τι ἐγενήθη ἡμῖν ἔλεος παρὰ σοῦ, Κύριε, καταλειφθῆναι ἡμῖν ῥίζαν καὶ ὄνομα ἐν τῷ τόπῳ ἁγιάσματός σου

A Εσδ. 8,75 Καὶ τώρα πόσον τάχα ἐλεός σου ἐδόθη ἀπὸ σε πρὸς ἡμᾶς, Κύριε, ὥστε νὰ ἀπομείνῃ κάποιον ὑπόλειμμα, κάποια ῥίζα, κάποιο ὄνομά μας στὸν ἱερόν τούτον τόπον τοῦ ναοῦ σου

A Εσδ. 8,76 καὶ τοῦ ἀνακαλύψαι φωστῆρα ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν δοῦναι ἡμῖν τροφήν ἐν τῷ καιρῷ τῆς δουλείας ἡμῶν; καὶ ἐν τῷ δουλεύειν ἡμᾶς οὐκ ἐγκατελείφθημεν ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν,

A Εσδ. 8,76 καὶ νὰ ἀναλάβῃ φῶς εἰς ἡμᾶς στὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ

ημών, οδηγητικόν ὡσάν φωτεινόν ἄστρον, και να μας δώση τροφήν κατά τον καιρόν της δουλείας μας; Δοξασμένον το ὄνομά σου, διότι και κατά τους χρόνους της δουλείας μας δεν εγκατελείφθημεν ἀπό τον Κυριον τον Θεόν μας.

A Εσδ. 8,77 ἀλλὰ ἐποίησεν ἡμᾶς ἐν χάριτι ἐνώπιον τῶν βασιλέων Περσῶν δοῦναι ἡμῖν τροφήν

A Εσδ. 8,77 Ἀλλά ἔφερεν εἰς τα πράγματα, ὥστε ἡμεῖς να εὐρώμεν χάριν ἐνώπιον των βασιλέων των Περσῶν και να μας δίδουν αυτοί τροφάς.

A Εσδ. 8,78 καὶ δοξάσαι τὸ ἱερὸν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ ἐγείραι τὴν ἔρημον Σιών, δοῦναι ἡμῖν στερέωμα ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλήμ.

A Εσδ. 8,78 Ἐκαμεν ὥστε να ευλαβηθῶν και να τιμήσουν αυτοί τον ναόν του Κυρίου μας και να ευδοκήσουν, ὥστε να ανοικοδομηθῇ ἡ ερημωθεῖσα Σιών, δια να δοθῇ εἰς ἡμᾶς κάποια σταθερά και ασφαλὴ παραμονή εἰς την Ἰουδαίαν και την Ἱερουσαλήμ.

A Εσδ. 8,79 καὶ νῦν τί ἐροῦμεν, Κύριε, ἔχοντες ταῦτα; παρέβημεν γὰρ τὰ προστάγματά σου, ἃ ἔδωκας ἐν χειρὶ τῶν παιδῶν σου τῶν προφητῶν λέγων,

A Εσδ. 8,79 Καὶ τώρα ἡμεῖς οἱ αμαρτωλοί και παραβάται τι θα εἰπώμεν, Κυριε, ἔχοντες αὐτά ὑπ' ὀψιν; Διότι παρέβημεν τα προστάγματά σου, τα ὁποῖα δια μέσου των δούλων σου των προφητῶν παρέδωκες λέγων·

A Εσδ. 8,80 ὅτι ἡ γῆ, εἰς ἣν εἰσέρχεσθε κληρονομήσαι, ἔστι γῆ μεμολυσμένη μολυσμῶ τῶν ἀλλογενῶν τῆς γῆς, καὶ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῶν ἐνέπλησαν αὐτήν.

A Εσδ. 8,80 Ὅτι ἡ γῆ, εἰς την ὁποίαν εἰσέρχεσθε δια να την κατακτήσετε και κληρονομήσετε, εἶναι μολυσμένη ἀπὸ τὰς ἠθικὰς ἀκαθαρσίας των ξένων λαῶν της χώρας αὐτῆς και αἱ ἀσχημίαι των τὴν ἔχουν πλημμυρίσει.

A Εσδ. 8,81 καὶ νῦν τὰς θυγατέρας ὑμῶν μὴ συνοικήσητε τοῖς υἱοῖς

αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν μὴ λάβητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν·

A Εσδ. 8,81 Καὶ τώρα ἀκούσατέ με. Τὰς θυγατέρας σας νὰ μὴ τὰς δώσετε ὡς συζύγους στοὺς υἱοὺς τῶν ἀνδρῶν τῆς χώρας αὐτῆς καὶ σεις νὰ μὴ λάβετε τὰς θυγατέρας ἐκείνων ὡς συζύγους διὰ τὰ παιδιὰ σας.

A Εσδ. 8,82 καὶ οὐ ζητήσετε εἰρηνεῦσαι τὰ πρὸς αὐτοὺς τὸν ἅπαντα χρόνον, ἵνα ἰσχύσαντες φάγητε τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, καὶ κατακληρονομήσητε τοῖς τέκνοις ὑμῶν ἕως αἰῶνος.

A Εσδ. 8,82 Καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ζωῆς σας δὲν θὰ ἐπιζητήσετε νὰ ἔχετε εἰρήνην με αὐτοὺς, διότι ἐτοί θὰ ἠμπορέσετε νὰ ἀπολαύσετε τὰ ἀγαθὰ τῆς χώρας αὐτῆς καὶ νὰ τὰ ἀφήνετε ὡς κληρονομίαν εἰς τὰ παιδιὰ σας εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας.

A Εσδ. 8,83 καὶ τὰ συμβαίνοντα πάντα ἡμῖν γίνεται διὰ τὰ ἔργα ἡμῶν τὰ πονηρὰ καὶ τὰς μεγάλας ἀμαρτίας ἡμῶν. σὺ γάρ, Κύριε, ἐκούφισας τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν καὶ

A Εσδ. 8,83 Αὐτὰ εἶπες, Κύριε, διὰ τοῦτο καὶ κάθε συμφορὰ, ἡ ὁποία μας εὐρίσκει, ἔρχεται ἔνεκα τῆς κακῆς μας διαγωγῆς καὶ τῶν μεγάλων ἀμαρτιῶν μας. Καὶ ὁμως σὺ, Κύριε, ὁ ἐλεῆμων μας ἀνεκούφισες ἐπανειλημμένως ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας μας

A Εσδ. 8,84 ἔδωκας ἡμῖν τοιαύτην ρίζαν· πάλιν ἀνεκάμψαμεν παραβῆναι τὸν νόμον σου εἰς τὸ ἐπιμιγῆναι τῇ ἀκαθαρσίᾳ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς.

A Εσδ. 8,84 καὶ ἔδωσες εἰς ἡμᾶς αὐτὴν τὴν ἐθνικὴν ρίζαν. Ἡμεῖς ὁμως ἀδιόρθωτοι ἐπανήλθομεν καὶ πάλιν εἰς τὴν παράβασιν τοῦ νόμου σου, διότι ἀνεμίχθημεν, διὰ τῶν παρανόμων αὐτῶν γάμων μας, με τοὺς ἀκαθάρτους εἰδωλολατρικοὺς λαοὺς αὐτῆς τῆς χώρας.

A Εσδ. 8,85 οὐχὶ ὠργίσθης ἡμῖν ἀπολέσαι ἡμᾶς ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν ρίζαν καὶ σπέρμα καὶ ὄνομα ἡμῶν;

A Εσδ. 8,85 Καὶ ὁμως σὺ, Κύριε, δὲν ὠργίσθης, ὥστε νὰ μας ἐξολοθρεύσης ἐξ ὁλοκλήρου καὶ νὰ μὴ μείνη ἀπὸ ἡμᾶς οὔτε

- ρίζα, ούτε σπέρμα, ούτε καν τα όνομά μας;
- A Εσδ. 8,86 Κύριε τοῦ Ἰσραὴλ, ἀληθινὸς εἶ· κατελείφθημεν γὰρ ρίζα ἐν τῇ σήμερον.
- A Εσδ. 8,86 Κυριε, Θεέ του Ισραήλ, συ είσαι αξιόπιστος και συνεπής εις τας υποσχέσεις σου. Δια τούτο και παρέμεινε μέχρι σήμερον κάποια ρίζα από ημάς.
- A Εσδ. 8,87 ἰδοὺ νῦν ἐσμεν ἐνώπιόν σου ἐν ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν· οὐ γὰρ ἐστὶ στήναι ἔτι ἔμπροσθέν σου ἐπὶ τούτοις.
- A Εσδ. 8,87 Ἰδοὺ λοιπόν, Κυριε, εἴμεθα ἐνώπιόν σου με την συναίσθησιν των ανομιών μας. Δεν ἔχομεν το θάρρος να σταθώμεν ὀρθοὶ ἐνώπιόν σου ἐξ αἰτίας των ανομιών μας”.
- A Εσδ. 8,88 Καὶ ὅτε προσευχόμενος Ἔσδρας ἀνθωμολογεῖτο κλαίων χαμαιπετῆς ἔμπροσθεν τοῦ ἱεροῦ, ἐπισυνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ ὄχλος πολὺς σφόδρα, ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ νεανίαι· κλαυθμὸς γὰρ ἦν μέγας ἐν τῷ πλήθει.
- A Εσδ. 8,88 Την ὥραν κατὰ την οποίαν ο Εσδρας με δάκρυα στους οφθαλμούς και πρηνῆς ἐνώπιον του ναοῦ, προσηύχετο και εξωμολογεῖτο αὐτὰ τα αμαρτήματα, συνεκεντρώθη ολόγυρα πρὸς αὐτὸν πάρα πολὺς λαὸς ἀπὸ την Ιερουσαλήμ, ἄνδρες, γυναῖκες και νέοι. Ολον δε αὐτὸ το πλήθος συναισθανόμενον την βαρεῖαν ἐνοχὴν του ἀπέναντι του Κυρίου ἀνελύθη εις πολὺ μέγαν κλαυθμόν.
- A Εσδ. 8,89 καὶ φωνήσας Ἰεχονίας Ἰεήλου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἶπεν· Ἔσδρα, ἡμεῖς ἡμάρτομεν εἰς τὸν Κύριον καὶ συνωκίσσαμεν γυναῖκας ἀλλογενεῖς ἐκ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς. καὶ νῦν ἐστὶν ἐπάνω πᾶς Ἰσραὴλ·
- A Εσδ. 8,89 Τότε ο Ιεχονίας, υἱὸς του Ιεήλου, ἀπὸ τους απογόνους του Ισραήλ, ἀνεφώνησε με μεγάλων φωνῆν και εἶπεν· “Εσδρα, ἡμεῖς ἡμαρτήσαμεν ἐνώπιον του Κυρίου και ἐλάβαμεν ὡς συζύγους γυναῖκας ἀλλογενεῖς ἀπὸ τα εἰδωλολατρικά ἔθνη της γης. Ἀλλὰ τώρα ὅλος ο ἰσραηλιτικὸς λαὸς εἶναι ἐτοιμος

να επανορθώσει το σφάλμα του.

A Εσδ. 8,90 ἐν τούτῳ γινέσθω ἡμῖν ὀρκωμοσία πρὸς τὸν Κύριον, ἐκβαλεῖν πάσας τὰς γυναῖκας ἡμῶν τὰς ἐκ τῶν ἀλλογενῶν σὺν τοῖς τέκνοις αὐτῶν, ὡς ἐκρίθη σοι, καὶ ὅσοι πειθαρχοῦσι τῷ νόμῳ Κυρίου.

A Εσδ. 8,90 Δια τοῦτο ἐνόρκως θα υποσχεθῶμεν ἐνώπιον του Κυρίου, να ἐκδιώξωμεν ὅλας τὰς γυναῖκας, τὰς ὁποίας ἐπῆραμεν ἀπὸ τοὺς ξένους λαοὺς, ὅπως ἐπίσης καὶ τὰ παιδιὰ τὰ ὁποία ἐγεννήθησαν ἀπὸ αὐτάς, ὅπως συ θέλεις. Αὐτὸ θα κάμουν ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται, οἱ ὁποῖοι υπακούουν στον νόμον του Κυρίου.

A Εσδ. 8,91 ἀναστὰς ἐπιτέλει· πρὸς σε γὰρ τὸ πρᾶγμα, καὶ ἡμεῖς μετὰ σοῦ ἰσχὺν ποιεῖν.

A Εσδ. 8,91 Σηκω λοιπὸν καὶ κάμε ἐκεῖνο το ὁποῖον πρέπει, καὶ ἡμεῖς εἴμεθα μαζὴ σου, δια να σε βοηθήσωμεν”.

A Εσδ. 8,92 καὶ ἀναστὰς Ἔσδρας ὥρκισε τοὺς φυλάρχους τῶν ἱερέων καὶ Λευιτῶν παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ ποιῆσαι κατὰ ταῦτα· καὶ ὥμοσαν.

A Εσδ. 8,92 Ο Εσδρας ἐσηκώθη καὶ ὥρκισε τοὺς ἀρχηγοὺς των ἱερέων, των Λευιτῶν καὶ ὅλων των Ἰσραηλιτῶν να ἐφαρμόσουν ὅλα αὐτά. Ἐκεῖνοι δε ἐδέχθησαν καὶ ὠρκίσθησαν.

A ΕΣΔΡΑΣ 9

A Εσδ. 9,1 Καὶ ἀναστὰς Ἔδρας ἀπὸ τῆς αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ ἐπορεύθη εἰς τὸ παστοφόριον Ἰωνάν τοῦ Ἐλιασίβου,

A Εσδ. 9,1 Ο Εσδρας ἐσηκώθη καὶ ἀνεχώρησεν ἀπὸ την αὐλὴν του ναοῦ, μετέβη στο δωμάτιον του Ἰωνάν, υιοῦ του Ἐλιασίβου,

A Εσδ. 9,2 καὶ αὐλισθεὶς ἐκεῖ ἄρτου οὐκ ἐγεύσατο οὐδὲ ὕδωρ ἔπιε, πενθῶν ἐπὶ τῶν ἀνομιῶν τῶν μεγάλων τοῦ πλήθους.

A Εσδ. 9,2 καὶ ἐκεῖ παρέμεινεν ὅλην την νύκτα. Ἀλλὰ οὔτε ἄρτον

έφαγε, ούτε νερό έπιε, διότι είχε καταληφθή από βαρύ πένθος δι' όλας τας μεγάλας αυτάς ανομίας του λαού.

A Εσδ. 9,3 καὶ ἐγένετο κήρυγμα ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ πᾶσι τοῖς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας συναχθῆναι εἰς Ἱερουσαλὴμ·

A Εσδ. 9,3 Με κήρυκας δε διελαλήθη καθ' όλην την Ιουδαίαν και Ιερουσαλήμ, εις όλους τους Ισραηλίτας, οι οποίοι είχαν επανέλθει εις την Ιερουσαλήμ από την αιχμαλωσίαν.

A Εσδ. 9,4 καὶ ὅσοι ἂν μὴ ἀπαντήσωσιν ἐν δυσὶν ἢ τρισὶν ἡμέραις κατὰ τὸ κρίμα τῶν προκαθημένων πρεσβυτέρων, ἀνιερωθήσονται τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ αὐτὸς ἀλλοτριωθήσεται ἀπὸ τοῦ πλήθους τῆς αἰχμαλωσίας.

A Εσδ. 9,4 “Όσοι δε αυτό τους Ισραηλίτας δεν θελήσουν να συμμορφωθούν εντός δύο η τριών ημερών προς την απόφασιν αυτήν των προϋσταμένων πρεσβυτέρων του λαού, θα χωρισθούν από τους άλλους Ισραηλίτας, που επανήλθον από την αιχμαλωσίας των, θα αναθεματισθούν δε και τα κτήνη των”.

A Εσδ. 9,5 καὶ ἐπισυνήχθησαν πάντες οἱ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν ἐν τρισὶν ἡμέραις εἰς Ἱερουσαλὴμ (οὗτος ὁ μὴν ἔννατος τῇ εἰκάδι τοῦ μηνός),

A Εσδ. 9,5 Εξ αιτίας της διακηρύξεως αυτής όλοι οι καταγόμενοι από την φυλήν του Ιούδα και του Βενιαμίν, που είχαν επανέλθει από την αιχμαλωσίαν, συνεκεντρώθησαν εντός τριών ημερών εις την Ιερουσαλήμ (κατά τον ένατον μήνα, την εικοστήν ημέραν του μηνός αυτού).

A Εσδ. 9,6 καὶ συνεκάθισαν πᾶν τὸ πλῆθος ἐν τῷ εὐρυχώρῳ τοῦ ἱεροῦ τρέμοντες διὰ τὸν ἐνεστῶτα χειμῶνα.

A Εσδ. 9,6 Όταν δε ολόκληρον το πλήθος των Ισραηλιτών εκάθησαν στον ανοικτόν χώρον προ του ναού τρέμοντες λόγω του επικρατούντος χειμῶνος,

A Εσδ. 9,7 καὶ ἀναστὰς Ἔσδρας εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἠνομήσατε καὶ

συνωκίσσατε γυναῖξιν ἄλλογενέσι τοῦ προσθεῖναι
ἀμαρτίας τῷ Ἰσραήλ·

A Εσδ. 9,7 ο Εσδρας εγερθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· “σεῖς κατεπατήσατε
τον νόμον του Θεοῦ και ελάβετε ὡς συζύγους σας γυναῖκας
ἀλλοεθνεῖς και ἔτσι προσεθέσατε ἀμαρτίας εἰς τὰς ἀμαρτίας
του Ἰσραήλ.

A Εσδ. 9,8 καὶ νῦν δότε ὁμολογίαν δόξαν τῷ Κυρίῳ Θεῷ τῶν
πατέρων ἡμῶν

A Εσδ. 9,8 Και τώρα δώσατε ὁμολογίαν και ὑπόσχεσιν, ἡ ὁποία θα
εἶναι δόξα δια τον Κυριον τον Θεόν των πατέρων μας.

A Εσδ. 9,9 καὶ ποιήσατε τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ χωρίσθητε ἀπὸ τῶν
ἐθνῶν τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ἄλλογενῶν.

A Εσδ. 9,9 Και εκτελέσατε το θέλημα αὐτοῦ, χωρισθῆτε ἀπὸ τὰ ἔθνη
τῆς χώρας αὐτῆς και ἀπὸ τὰς ἀλλοεθνεῖς γυναῖκας σας”.

A Εσδ. 9,10 καὶ ἐφώνησεν ἅπαν τὸ πλῆθος καὶ εἶπον μεγάλη τῇ
φωνῇ· οὕτως ὡς εἴρηκας ποιήσομεν.

A Εσδ. 9,10 Ολόκληρον δε το πλῆθος ἐκεῖνο ἐφώναξε με μεγάλην φωνήν
και εἶπεν· “ὅπως εἶπες, ἔτσι και θα κάμωμεν”.

A Εσδ. 9,11 ἀλλὰ τὸ πλῆθος πολὺ καὶ ὥρα χειμερινή, καὶ οὐκ
ἰσχύομεν στήναι αἴθριοι, καὶ τὸ ἔργον οὐκ ἔστιν ἡμῖν
ἡμέρας μιᾶς οὐδὲ δύο· ἐπὶ πλεῖον γὰρ ἡμάρτομεν ἐν
τούτοις.

A Εσδ. 9,11 Ἀλλὰ το πλῆθος των συγκεντρωθέντων Ἰουδαίων ἦτο
μεγάλο, ἡ δε εποχή ἦτο εποχή χειμῶνος και εἶπαν· “δεν
αντέχομεν να μένωμεν ὀρθιοι στο ὑπαιθρον, διότι ἐκτός που
ο καιρὸς εἶναι κακός, και το ἔργον της απομακρύνσεως των
γυναικῶν δεν εἶναι ζήτημα μιας ἡ δύο ημερῶν, δεδομένου
ὅτι εἴμεθα πολυάριθμοι ημεῖς, οἱ ὁποῖοι υπεπέσαμεν στο
ἀμάρτημα αὐτό.

A Εσδ. 9,12 στήτωσαν δὲ οἱ προηγούμενοι τοῦ πλήθους, καὶ πάντες
οἱ ἐκ τῶν κατοικιῶν ἡμῶν ὅσοι ἔχουσι γυναῖκας
ἄλλογενεῖς, παραγεννηθήτωσαν λαβόντες χρόνον·

- A Εσδ. 9,12 Ἀς ἔλθουν λοιπὸν οἱ προϊστάμενοι τοῦ λαοῦ καὶ ὅλοι οἱ ἄνδρες ἀπὸ τὰς χώρας αὐτάς, ὅσοι ἔχουν λάβει ξένας γυναῖκας, ἄς ἔλθουν εἰς ὠρισμένας προθεσμίας καθ' ομάδας.
- A Εσδ. 9,13 ἑκάστου δὲ τόπου τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς κριτὰς ἕως τοῦ λῦσαι τὴν ὀργὴν Κυρίου ἀφ' ἡμῶν τοῦ πράγματος τούτου.
- A Εσδ. 9,13 Οἱ ἄνδρες δὲ κάθε περιοχῆς ἄς συνοδεύονται ἀπὸ τοὺς προϊσταμένους καὶ τοὺς δικαστὰς ἐκάστου τόπου, μέχρις ὅτου αὐτοὶ ἀπομακρύνουν ἀπὸ ἡμᾶς τὴν ἐξ αἰτίας τοῦ ζητήματος τούτου ὀργὴν τοῦ Κυρίου”.
- A Εσδ. 9,14 Ἰωνάθας Ἀζαήλου καὶ Ἐζεκίας Θεωκανοῦ ἐπεδέξαντο κατὰ ταῦτα, καὶ Μοσόλλαμος καὶ Λεεὺς καὶ Σαββαταῖος συνεβράβευσαν αὐτοῖς.
- A Εσδ. 9,14 Ο Ἰωνάθας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀζαήλου, καὶ ὁ Ἐζεκίας υἱὸς τοῦ Θεωκανοῦ, ἀνέλαβαν αὐτὴν τὴν υπόθεσιν. Ὁ δὲ Μοσόλλαμος, ὁ Λεεὺς καὶ ὁ Σαββαταῖος ἐβοηθούσαν αὐτοὺς εἰς τὰς υποθέσεις αὐτάς.
- A Εσδ. 9,15 καὶ ἐποίησαν κατὰ πάντα ταῦτα οἱ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας.
- A Εσδ. 9,15 Συνεμορφώθησαν δὲ καὶ ἐπραξαν κατὰ πάντα, σύμφωνα πρὸς τὰς αποφάσεις αὐτάς ὅλοι οἱ ἐπανελθόντες ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν.
- A Εσδ. 9,16 καὶ ἐπελέξατο αὐτῷ Ἐσδρας ὁ ἱερεὺς ἄνδρας ἡγουμένους τῶν πατριῶν αὐτῶν πάντας κατ' ὄνομα, καὶ συνεκλείσθησαν τῇ νομηνίᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ δεκάτου ἐτάσαι τὸ πρᾶγμα.
- A Εσδ. 9,16 Ὁ δὲ Ἐσδρας ἐξέλεξεν ἄνδρας ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς των οἰκογενειῶν, τοὺς ὁποίους ὀνομαστὶ ἐκάλεσε. Αὐτοὶ δὲ κατὰ τὴν πρώτην τοῦ δεκάτου μηνὸς συνεδρίασαν νὰ ἐξετάσουν τὸ θέμα αὐτό.
- A Εσδ. 9,17 καὶ ἦχθη ἐπὶ πέρας τὰ κατὰ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐπισυνέχοντας γυναῖκας ἀλλογενεῖς ἕως τῆς νομηνίας

τοῦ πρώτου μηνός.

A Εσδ. 9,17 Αυτό δε το ζήτημα των ανδρῶν, οι οποίοι είχαν πάρει ξένas γυναίkas, εξεδικάζετο μέχρι της πρώτης ημέρας του πρώτου μηνός του επομένου έτους, οπότε και επερατώθη.

A Εσδ. 9,18 καὶ εὐρέθησαν τῶν ἱερέων οἱ ἐπισυναχθέντες ἄλλογενεῖς γυναῖκας ἔχοντες·

A Εσδ. 9,18 Από δε τους συγκεντρωθέντας ιερεῖς ευρέθησαν ὅτι εἶχαν ξένas γυναίkas οι εξής·

A Εσδ. 9,19 ἐκ τῶν υἱῶν Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ Μαθήλας καὶ Ἐλεάζαρος καὶ Ἰώριβος καὶ Ἰωαδάνος·

A Εσδ. 9,19 Από την γενεάν του Ιησοῦ, υἱοῦ του Ιωσεδέκ και των ομογενῶν αὐτοῦ, οι εξής· Ο Μαθήλας, ο Ελεάζαρος, ο Ιώριβος, ο Ιωαδάνος.

A Εσδ. 9,20 καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐκβαλεῖν τὰς γυναῖκας αὐτῶν, καὶ εἰς ἐξιλασμόν κριοῦς ὑπὲρ τῆς ἀγνοίας αὐτῶν.

A Εσδ. 9,20 Αυτοὶ ἥρπασαν με τα χέρια των τας γυναίkas των και τας ἀπέπεμψαν και κατόπιν προσέφεραν εις ἐξιλέωσίν των, δια την αμαρτίαν των αὐτήν, θυσίαν κριοῦς.

A Εσδ. 9,21 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐμμήρ, Ἀνανίας καὶ Ζαβδαῖος καὶ Μάνης καὶ Σαμαῖος καὶ Ἰερεήλ καὶ Ἀζαρίας·

A Εσδ. 9,21 Από την γενεάν του Εμμήρ, ευρέθησαν ἔχοντες ξένas γυναίkas ο 'Ανανιας, ο Ζαδδαῖος, ο Μαννης, ο Σαμαῖος, ο Ιερεήλ και ο Αζαρίας.

A Εσδ. 9,22 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Φαισοῦρ, Ἐλιωναῖς Μασσίας Ἰσμαῆλος καὶ Ναθαναῆλος καὶ Ὠκόδηλος καὶ Σαλόας·

A Εσδ. 9,22 Από την γενεάν του Φαισοῦρ ευρέθησαν να ἔχουν ξένas γυναίkas ο Ελιωναῖς, ο Μασσίας, ο Ισμαῆλος, ο Ναθαναῆλος, ο Ωκόδηλος και ο Σαλόας.

A Εσδ. 9,23 καὶ ἐκ τῶν Λευιτῶν, Ἰωζαβάδος καὶ Σεμεῖς καὶ Κώϊος (οὗτός ἐστι Καλιτάς) καὶ Παθαῖος καὶ Ἰούδας καὶ Ἰωνάς·

A Εσδ. 9,23 Από δε τους Λευίτας ευρέθησαν να ἔχουν αλλοεθνεῖς

γυναίκας ο Ιωζαβάδος, ο Σεμεΐς, ο Κωϊός (αυτός είναι, ο Καλιτάς), ο Παθαίος, ο Ιούδας και ο Ιωνάς.

A Εσδ. 9,24 ἐκ τῶν ἱεροψαλτῶν, Ἐλιάσεβος, Βακχοῦρος·

A Εσδ. 9,24 Από τους ιεροψάλτας ευρέθησαν να ἔχουν αλλοεθνείς γυναίκας, ο Ελιάσεβος και ο Βακχούρος.

A Εσδ. 9,25 ἐκ τῶν θυρωρῶν, Σαλοῦμος καὶ Τολβάνης·

A Εσδ. 9,25 Αυτό τους θυρωρούς ο Σαλούμος και ο Τολβάνης.

A Εσδ. 9,26 ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ ἐκ τῶν υἱῶν Φόρος, Ἰερμάς καὶ Ἰεζίας καὶ Μελχίας καὶ Μαῆλος καὶ Ἐλεάζαρος καὶ Ἀσεβίας καὶ Βαναίας·

A Εσδ. 9,26 Από δε τον λαόν του Ισραὴλ εκ της γενεάς του Φορος, ευρέθησαν να ἔχουν ξένας γυναίκας, ο Ιερμάς, ο Ιεζίας, ο Μελχίας, ο Μαῆλος, ο Ελεάζαρος, ο Ασεβίας και ο Βαναίας.

A Εσδ. 9,27 ἐκ τῶν υἱῶν Ἡλά, Ματθανίας, Ζαχαρίας καὶ Ἰεζριήλος καὶ Ἰωαβδῖος καὶ Ἰερεμῶθ καὶ Αἰδίας·

A Εσδ. 9,27 Από την γενεάν του Ηλά, ο Ματθανίας, ο Ζαχαρίας, ο Ιεζριήλος, ο Ιωαβδῖος, ο Ιερεμῶθ και ο Αἰδίας.

A Εσδ. 9,28 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ζαμῶθ, Ἐλιαδάς, Ἐλιάσιμος, Ὀθονίας Ἰαριμῶθ καὶ Σάβαθος καὶ Ζεραλίας·

A Εσδ. 9,28 Αὐτὴν γενεάν του Ζαμῶθ ο Ελιαδάς, ο Ελιάσιμος, ο Οθονίας, ο Ιαριμῶθ, ο Σαβαθος και ο Ζεραλίας.

A Εσδ. 9,29 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βηβαΐ, Ἰωάννης καὶ Ἀνανίας καὶ Ἰωζάβδος καὶ Ἀμαθίας·

A Εσδ. 9,29 Από την γενεάν Βηβαΐ, ο Ιωάννης, ο Ανανίας, ο Ιωζάβδος και ο Αμαθίας.

A Εσδ. 9,30 ἐκ τῶν υἱῶν Μανί, Ὠλαμός, Μαμοῦχος, Ἰεδαῖος, Ἰασοῦβος καὶ Ἰασαήλος καὶ Ἰερεμῶθ·

A Εσδ. 9,30 Από την γενεάν του Μανί, ο Ωλαμός, ο Μαμούχος, ο Ιεδαῖος, ο Ιασούβος, ο Ιασαήλος και ο Ιερεμῶθ.

A Εσδ. 9,31 καὶ ἐξ υἱῶν Ἀδδί, Νάαθος καὶ Μοοσίας, Λακκοῦνος καὶ Ναῖδος, Ματθανίας καὶ Σεσθήλ· καὶ Βαλνοῦος καὶ Μανασσίας·

- A Εσδ. 9,31 Από την γενεάν του Αδδί, ο Νααθος, ο Μοοσίας, ο Λακκούνος, ο Ναϊδος, ο Ματθανίας, ο Σεσθήλ, ο Βαλνούος και ο Μανασσίας.
- A Εσδ. 9,32 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀνάν, Ἐλιωνάς καὶ Ἀσαΐας καὶ Μελχίας καὶ Σαββαΐος καὶ Σίμων Χοσαμαΐος·
- A Εσδ. 9,32 Από την γενεάν του Ανάν, ο Ελιωνάς, ο Ασαΐας, ο Μελχίας, ο Σαββαΐος και Σιμων ο Χοσαμαΐος.
- A Εσδ. 9,33 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀσὸμ, Ἀλταναΐος καὶ Ματταθίας καὶ Σαβανναΐος καὶ Ἐλιφαλάτ καὶ Μανασσῆς καὶ Σεμεΐ·
- A Εσδ. 9,33 Από την γενεάν του Ασὸμ, ο Αλταναΐος, ο Ματταθίας, ο Σαβανναΐος, ο Ελιφαλάτ, ο Μανασσῆς και ο Σεμεΐ.
- A Εσδ. 9,34 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βαανί, Ἱερεμίας, Μομδῖος, Ἴσμαῆρος, Ἰουήλ, Μαβδαΐ καὶ Πεδίας καὶ Ἄνω, Ῥαβασίων καὶ Ἐνάσιβος καὶ Μαρνιτάναιμος, Ἐλίαςις, Βαννούς, Ἐλιαλί, Σομεΐς, Σελεμίας, Ναθανίας· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐζωρά, Σεσίς, Ἐσρήλ, Ἀζαῆλος, Σαματός, Ζαμβρί, Ἰώσηφος·
- A Εσδ. 9,34 Από την γενεάν του Βαανί, ο Ιερεμίας, ο Μομδῖος, ο Ισμαῆρος ο Ιουήλ, ο Μαβδαΐ, ο Πεδίας, ο Ἄνω, ο Ραβασίων, ο Ενάσιβος, ο Μαρνιτάναιμος, ο Ελίαςις, ο Βαννούς, ο Ελιαλί, ο Σομεΐς, ο Σελεμίας, ο Ναθανίας. Από την γενεάν του Εζωρά, ο Σεσίς, ο Εσρήλ, ο Αζαῆλος, ο Σαματός, ο Ζαμβρί και ο Ιώσηφος.
- A Εσδ. 9,35 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐθμά, Μαζιτίας, Ζαβαδαίας, Ἡδαΐς, Ἰουήλ, Βαναίας.
- A Εσδ. 9,35 Από την γενεάν του Εθμά, ο Μαζιτίας, ο Ζαβαδαίας, ο Ηδαΐς, ο Ιουήλ και ο Βαναίας.
- A Εσδ. 9,36 πάντες οὗτοι συνώκισαν γυναῖκας ἀλλογενεῖς, καὶ ἀπέλυσαν αὐτὰς σὺν τέκνοις.
- A Εσδ. 9,36 Ολοι αυτοὶ εἶχαν λάδει ως συζύγους αλλοεθνεῖς γυναῖκας, τας οποίας και ἀπέπεμφαν μαζή με τα παιδιά των.
- A Εσδ. 9,37 Καὶ κατώκησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῇ χώρᾳ τῇ νομηνίᾳ τοῦ

μηνὸς τοῦ ἑβδόμου καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν ταῖς κατοικίαις αὐτῶν.

A Εσδ. 9,37 Οι ιερεῖς, οι Λευῖται και οι ἄλλοι ἀπὸ τον ἰσραηλιτικὸν λαὸν κατῴκησαν εἰς την Ἱερουσαλήμ και εἰς την ὑπόλοιπον χώραν της Ἰουδαίας, ὥστε κατὰ την πρώτην ἡμέραν του ἑβδόμου μηνὸς οἱ Ἰσραηλῖται εὐρίσκοντο πλέον εἰς τας κατοικίας των.

A Εσδ. 9,38 καὶ συνήχθη πᾶν τὸ πλῆθος ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ εὐρύχωρον τοῦ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ἱεροῦ πυλῶνος

A Εσδ. 9,38 Τότε συνεκεντρώθη ὅλον το πλῆθος των Ἰσραηλιτῶν με μίαν ψυχὴν εἰς εὐρύχωρον και ανοικτὸν χώρον, ἐμπρὸς εἰς την ανατολικὴν ἱεράν πύλην του ναοῦ.

A Εσδ. 9,39 καὶ εἶπεν Ἐσδρα τῷ ἱερεῖ καὶ ἀναγνώστη· κόμισαι τὸν νόμον Μωυσῆ τὸν παραδοθέντα ὑπὸ Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ.

A Εσδ. 9,39 Αὐτὸ το πλῆθος του λαοῦ εἶπεν στον Ἐσδραν τον ἱερέα και ἀναγνώστην του νόμου του Θεοῦ· “φέρε και ἀνάγνωσε τον νόμον του Μωϋσέως, ο οποίος παρεδόθη ὑπὸ του Κυρίου του Θεοῦ του Ἰσραὴλ εἰς ἡμᾶς”.

A Εσδ. 9,40 καὶ ἐκόμισεν Ἐσδρας ὁ ἀρχιερεὺς τὸν νόμον παντὶ τῷ πλήθει ἀνθρώπου ἕως γυναικὸς καὶ πᾶσι τοῖς ἱερεῦσιν ἀκοῦσαι τοῦ νόμου νουμηνία τοῦ ἑβδόμου μηνὸς.

A Εσδ. 9,40 Ο ἀρχιερεὺς Ἐσδρας ἔφερε πράγματι τον νόμον του Θεοῦ εἰς ὅλον το πλῆθος των ἀνθρώπων, ἀνδρῶν και γυναικῶν, εἰς ὅλους τους ιερεῖς, δια να ἀκούσουν τον Νομον τούτον κατὰ την πρώτην ἡμέραν του ἑβδόμου μηνὸς.

A Εσδ. 9,41 καὶ ἀνεγίνωσκεν ἐν τῷ πρὸ τοῦ ἱεροῦ πυλῶνος εὐρυχώρῳ, ἐξ ὄρθρου ἕως μέσης ἡμέρας, ἐνώπιον ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, καὶ ἀπέδωκαν πᾶν τὸ πλῆθος τὸν νοῦν εἰς τὸν νόμον.

A Εσδ. 9,41 Ο Ἐσδρας ἀνεγίνωσκεν στον εὐρύχωρον τόπον, που εὐρίσκετο ἐμπρὸς εἰς την ἱεράν πύλην του ναοῦ, ἀπὸ πρωΐας

μέχρι μεσημβρίας ενώπιον ανδρών και γυναικών. Όλος δε αυτός ο λαός προσήλωσε την διάνοιάν του εις την ακρόασιν του Νομου.

A Εσδ. 9,42 καὶ ἔστη Ἑσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ ἀναγνώστης τοῦ νόμου ἐπὶ τοῦ ξυλίνου βήματος τοῦ κατασκευασθέντος,

A Εσδ. 9,42 Ο Εσδρας, ο ιερεὺς και αναγνώστης του Νομου, ἵστατο ὀρθιος ἐπάνω εις ξύλινον βάθρον, το οποίον εἶχε κατασκευασθῇ και τοποθετηθῇ ἐκεῖ.

A Εσδ. 9,43 καὶ ἔστησαν παρ' αὐτῷ Ματταθίας, Σαμμοὺς, Ἀνανίας, Ἀζαρίας, Οὐρίας, Ἐζεκίας, Βαάλσαμος ἐκ δεξιῶν,

A Εσδ. 9,43 Πλησίον δε και δεξιά του Εσδρα ἵσταντο ὀρθιοι ο Ματταθίας, ο Σαμμοις, ο Ανανίας, ο Αζαρίας, ο Ουρίας, ο Εζεκίας, και ο Βαάλσαμος.

A Εσδ. 9,44 καὶ ἐξ εὐωνύμων Φαλδαῖος καὶ Μισαήλ, Μελχίας, Λωθάσουβος, Ναβαρίας, Ζαχαρίας.

A Εσδ. 9,44 Εξ αριστερῶν δε αὐτοῦ ἵσταντο ο Φαλδαῖος, ο Μισαήλ, ο Μελχίας, ο Λωθάσουος, ο Ναβαρίας και ο Ζαχαρίας.

A Εσδ. 9,45 καὶ ἀναλαβὼν Ἑσδρας τὸ βιβλίον ἐνώπιον τοῦ πλήθους προεκάθητο ἐπιδόξως ἐνώπιον πάντων,

A Εσδ. 9,45 Εἰς την επίσημον αὐτὴν θέσιν προκαθήμενος ο Εσδρας ὑψωσε το βιβλίον ἐνώπιον ὅλων.

A Εσδ. 9,46 καὶ ἐν τῷ λῦσαι τὸν νόμον πάντες ὀρθοὶ ἔστησαν. καὶ εὐλόγησεν Ἑσδρας τῷ Κυρίῳ Θεῷ Ὑψίστῳ Θεῷ Σαβαώθ παντοκράτορι,

A Εσδ. 9,46 Ολοι δε εσηκώθησαν, αμέσως μόλις ηνοιχθη το βιβλίον του Νομου. Ο Εσδρας εδοξολογησε τον Κυριον, τον Υψιστον Θεόν, τον Παντοκράτορα, τον Κυριον των δυνάμεων του ουρανού και της γης.

A Εσδ. 9,47 καὶ ἐπεφώνησε πᾶν τὸ πλῆθος ἀμήν. καὶ ἄραντες ἄνω τὰς χεῖρας, προσπεσόντες ἐπὶ τὴν γῆν, προσεκύνησαν τῷ Κυρίῳ.

A Εσδ. 9,47 Μετά δε την δοξολογίαν αὐτὴν ὅλος ο παριστάμενος λαός

ανεφώνησεν· Ἀμήν. Συγχρόνως δε ὑψώσαν τας χεῖρας των προς τα ἄνω και ἔπειτα ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν και προσεκύνησαν τὸν Κύριον.

A Εσδ. 9,48 Ἰησοῦς καὶ Ἀννιούθ καὶ Σαραβίας καὶ Ἰαδινὸς καὶ Ἰάκουβος, Σαββαταῖος, Αὐταίας, Μαιάννας καὶ Καλίτας, Ἀζαρίας καὶ Ἰώζαβδος καὶ Ἀνανίας, Φαλίας, οἱ Λευῖται, ἐδίδασκον τὸν νόμον τοῦ Κυρίου καὶ πρὸς τὸ πλῆθος ἀνεγίνωσκον τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, ἐμφυσιοῦντες ἅμα τὴν ἀνάγνωσιν.

A Εσδ. 9,48 Οἱ Λευῖται, Ἰησοῦς, Ἀννιούθ, Σαραβίας, Ἰαδινός, Ἰάκουβος, Σαββαταῖος, Αὐταίας, Μαιάννας, Καλίτας, Ἀζαρίας, Ἰωάζαβδος, Ἀνανίας, καὶ Φαλίας, ἐδίδασκαν καὶ ἀνέλυαν τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, ἀφοῦ προηγουμένως ἀνεγίνωσκον τὸν Νόμον ἐνώπιον τοῦ πλήθους. Προσεπάθουν δε νὰ καταστήσουν σαφὴ καὶ νὰ ἐντυπώσουν στους ἀκροατὰς των τὰ ἀναγινωσκόμενα.

A Εσδ. 9,49 καὶ εἶπεν Ἀθθαράτης Ἐσδρα τῷ ἀρχιερεῖ καὶ ἀναγνώστη καὶ τοῖς Λευίταις τοῖς διδασκικοῖς τὸ πλῆθος ἐπὶ πάντας·

A Εσδ. 9,49 Ἐπειτα ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν ὁ Ἀθθαράτης εἶπεν στὸν Ἐσδραν τὸν ἀρχιερεὰ καὶ ἀναγνώστην τοῦ Νόμου, ὅπως ἐπίσης καὶ στους Λευίτας, οἱ ὁποῖοι ἐδίδασκαν τὸ πλῆθος·

A Εσδ. 9,50 ἡ ἡμέρα αὕτη ἐστὶν ἁγία τῷ Κυρίῳ, καὶ πάντες ἔκλαιον ἐν τῷ ἀκοῦσαι τοῦ νόμου·

A Εσδ. 9,50 “ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι ἁγία, ἀφιερωμένη στὸν Κύριον”. Οἱ δὲ κατασυγκινημένοι ἔκλαιαν, καθὼς ἤκουαν τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἀνάλυσιν τοῦ Νόμου.

A Εσδ. 9,51 βαδίσαντες οὖν φάγετε λιπάσματα καὶ πίνετε γλυκάσματα καὶ ἀποστείλατε ἀποστολὰς τοῖς μὴ ἔχουσιν,

A Εσδ. 9,51 Προσέθεσε δε ὁ Ἀθθαράτης καὶ εἶπε· “πηγαίνετε λοιπὸν τῶρα νὰ φάγετε πλούσια φαγητὰ καὶ νὰ πίνετε εὐχάριστα ποτὰ κατὰ τὴν ευφρόσυνον αὐτὴν ἡμέραν. Ἀλλὰ στείλετε

ὁμως και δῶρα εις εκεινους, οι οποιοι ειναι πτωχοι και δεν εχουν.

A Εσδ. 9,52 ἁγία γὰρ ἡ ἡμέρα τῷ Κυρίῳ· καὶ μὴ λυπεῖσθε, ὁ γὰρ Κύριος δοξάσει ὑμᾶς.

A Εσδ. 9,52 Επειδὴ δε ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι ἁγία αφιερωμένη στον Κυριον, μη λυπεῖσθε, διότι ο Κυριος θα σας ευλογήση και θα σας δοξάση”.

A Εσδ. 9,53 καὶ οἱ Λευῖται ἐκέλευον παντὶ τῷ δήμῳ λέγοντες· ἡ ἡμέρα αὕτη ἁγία, μὴ λυπεῖσθε.

A Εσδ. 9,53 Και οι Λευῖται προέτρεπαν ὅλον τον λαόν λέγοντες· “μη λυπεῖσθε, διότι ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι ἁγία, εἶναι ἡμέρα χαράς”.

A Εσδ. 9,54 καὶ ὥχοντο πάντες φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ εὐφραίνεσθαι καὶ δοῦναι ἀποστολὰς τοῖς μὴ ἔχουσι καὶ εὐφρανθῆναι μεγάλως,

A Εσδ. 9,54 Κατόπιν ανεχώρησαν ὅλοι, δια να φάγουν, να πίνουν, να ευφρανθούν και να στείλουν δῶρα στους πτωχοὺς, ὥστε να ευφρανθῇ πάρα πολὺ ὅλος ο Ισραηλιτικὸς λαός.

A Εσδ. 9,55 ὅτι γὰρ ἐνεφυσιώθησαν ἐν τοῖς ῥήμασιν, οἷς ἐδιδάχθησαν, καὶ ἐπισυνήχθησαν.

A Εσδ. 9,55 Αυτό δε εγινε, διότι ενεθουσιάσθησαν και ανεθάρρησαν με τους λόγους, τους οποιους αυτοι εδιδάχθησαν. Επειτα από αυτά συνεκεντρώθησαν και πάλιν.